

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : 'ಚಿತ್ರ ಸಾಹಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು : ನಾಗೇಶ್

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮಾನವರೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಶರೀರ ಧರ್ಮದವರಾದರೂ, ಒಂದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವವರಾದರೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಸಮಾನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವು ಕೆಲವು ಮಂದಿಗೆ ತ್ವೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಪಾಂಡಿತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ವನಯ ಗುಣದವರು ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ "ಘನವಂತ" ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಅಮರವಾಣಿ

ಕೋರೋ ದೇವಾಲಯ ಸ್ವರ್ಣ ಮಂಚಿಪ್ಪುತಿ ನ ದೈವತಮಾ ಗೃಹೇ ಪ್ರವಿಷ್ಟಃ ಕುನಕ ಛಾಂಡಾನ್ಯೇಷೀ ಭವೇತ್ ಖಲು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿದ ನಾಯಿ ತಿಂಡಿಗಾಗಿ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತದೆ. ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕ ಕಳ್ಳನು ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಬದಲು ಅದರ ಮೇಲಿರುವ ವರ್ಗವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ನಿಜಗುಣವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸಂಪುಟ : ೭೫

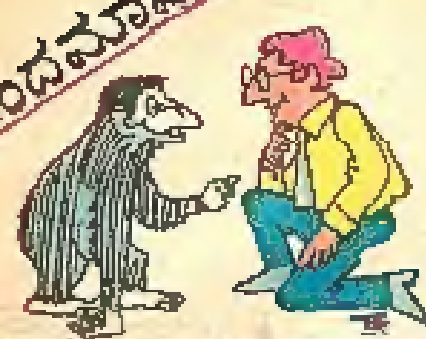
ದಿನಂಚು '೭೫

ಸಂಚಿಕೆ : ೬

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೫೦ : : ವಾರ್ಷಿಕ ಬಿಡು ರೂ. ೨೦-೦೦

ಚಂದನಾಮನ ಹರಟೆ

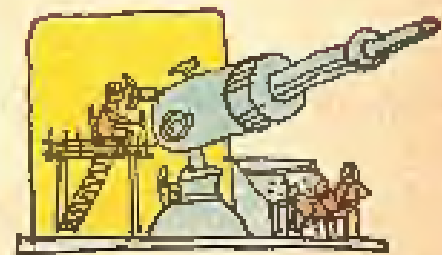

ಅಂಗ್ಲ ಕಲಿತ ಚಿಂತಾಂಜ್ಞೆ

ಅಖ್ಯಾಯಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರುಷಗಳ ಒಂದು ಗಿಡ್ಡು ಚಿಂತಾಂಜ್ಞೆ ಕೆಲವು ಇಂಗ್ಲೀಷು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು. ಅಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ ಈಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೇಳಲಾಗದೆ ಹೋದರೂ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ರೇಖಾ ಗಣಿತ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಅತಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ನಕ್ಷತ್ರ ಮಂಡಲ

ಅಮೆರಿಕಾದ ಅರಿಜೋನಾ ಕಿಟಾಪಿಕ್ ಪೇಪರ್ಡ್ ಅಬ್ಸರ್ವೇಟರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಎದ್ದಾಸವೇತ್ತರು ಇರುವರೆಗೂ ತಿಳಿಯದಿರುವ ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರ ಮಂಡಲ ವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿರುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗಗನಾಂಗಡದಲ್ಲಿ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಈ ನಕ್ಷತ್ರ ಮಂಡಲವು ಬಿರಿಯನ್ (ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ) ಕಾಂತಿ ಸಂವತ್ಸರಗಳಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಬಾಕ್‌ಬರ್ನ್ ಎಂಬ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಹಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಮಾಕಾಡುವ ಹಣ !

ಕೆಳಡಾದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಹೀನನಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣ ಎಷ್ಟೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಅಕ್ಷರವೇ ವಿಧಾನವು ಕೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಹಣವು ಇಂಗ್ಲೀಷು, ಫ್ರೆಂಚು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಕಾಡಬಲ್ಲದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ !

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?

೧. ಭಾರತೀಯ ಸಂಗೀತಕ್ಕೂ, ನಾಟ್ಯಕ್ಕೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಮುಖ ಸಹೋದರರು ಯಾರು ?
೨. ಪನ್ನಾಲಿಲ್‌ಫೋರ್ಡ್ ಯಾವ ವಾದ್ಯ ವಿಕೇಪ ವನ್ನು ಬಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯು ?
೩. ಪೆಹ್ಲುವಿಯ ಬಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ

- ಎದ್ದಾಂಪು ಯಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯು ?
೪. ಬೇಗಂ ಅಬ್ದುಲ್ ಎತಹ ಪಾದಿನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ?
೫. ೧೯೬೬ ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಮಹಾಶಬ್ದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಗಾಯನ ಕಚೇರಿ ನಡೆಸಿದ ಭಾರತೀಯ ಗಾಯನ ಯಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?

(ಉತ್ತರ ೬೫ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

ಇಂದ್ರದ್ವ್ಯಮ್ಮ

ಇಂದ್ರದ್ವ್ಯಮ್ಮನೆಂಬ ರಾಜನು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾಗಿ ಬಹಳಕಾಲ ಇಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಕಳೆದನು. ಒಂದು ದಿನ ದೇವತೆಗಳು ಅವನೊಂದಿಗೆ "ಭೂರೋದಧಿ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಭೂರೋಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ಇಂದ್ರದ್ವ್ಯಮ್ಮನು ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ನೆಡೆಯುತ್ತ, ಇದಿರಾದ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನೆಂಬ ಮುನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಗುರುತಿದೆಯೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನಿನ್ನ ಗುರುತು ನನಗಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ.

"ನಿಮಗಿಂತ ಹಿರಿಯರು ಹೂರಿಧಾರಿದು ಗೊತ್ತೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ರಾಜ.

"ನನಗಿಂತ ಹಿರಿಯನಾಗಿ ಪ್ರಾರಾಣೀಕರಿಸಲು ಗೊತ್ತೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಕೇಳೋಣ, ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ ಬಾ" ಎಂದು ಮುನಿ ರಾಜನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಗೋಗಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

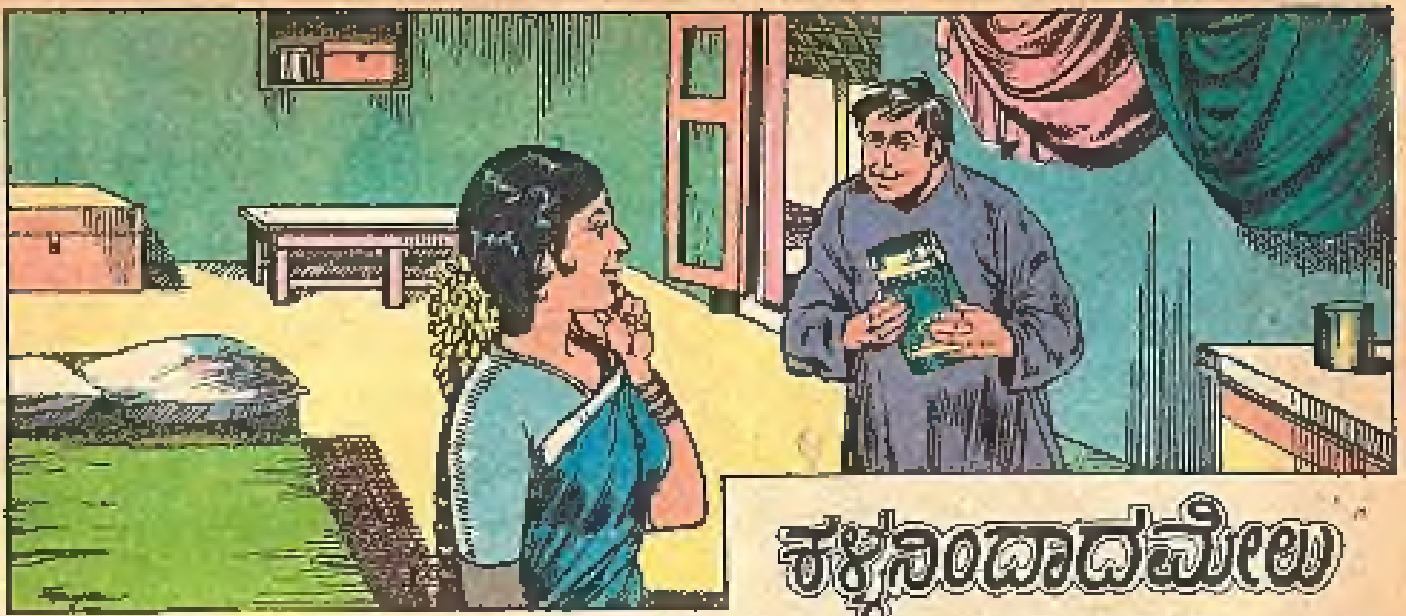
ಗೋಗೆ ಕೂಡಾ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ "ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಅರಿಯನು, ನನಗಿಂತ ಹಿರಿಯನಾಗಿ ನಾಳೇಕುಂಘ್ರಿಸಲು ಕೊಕ್ಕರೆಯುವವನು. ಅವನನ್ನು ಕೇಳೋಣ, ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಅವುಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಕ್ಕರೆ, "ನಿನ್ನನು ನೋಡಿದ ನೆನಪು ನನಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮೂವರೂ ಕೂಡಿ ನನಗಿಂತ ಹಿರಿಯನಾಗಿರುವ ಅಕೂಪಾರನೆಂಬ ಆಮೆಯನ್ನು ಕೇಳೋಣ, ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಮೆಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಆಮೆ ಇಂದ್ರದ್ವ್ಯಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಗುರುತಿಸಿ ಸ್ವಾಗತ ಹೇಳಿ, ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ, "ರಾಜಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವುಂಟೆ? ನೀನು ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಇಂದ್ರದ್ವ್ಯಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜನು. ನೀನು ಬಾಸಮಾಡಿದ ಗೋವುಗಳ ಗೊರಸಿನ ತುಳಿತದಿಂದಲೇ ಈ ಕೂಳವು ಎರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಂತರೇ ಇನ್ನೇ ಇಂದ್ರದ್ವ್ಯಮ್ಮ ತುಳಿತವೆಂದು ಹೆಸರು" ಎಂದಿತು ಆತ್ಮಾನಂದದಿಂದ.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದೇವಲೋಕದಿಂದ ದಿವ್ಯರಥವು ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಿತು. "ರಾಜಾ, ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ. ನೀನು ಇಂದ್ರಲೋಹಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು" ಎಂದರು ದೇವದೂತರು. ನಾಲ್ಕು ರಿಂದಲೂ ಅವನಿಗೆ ಪಡೆದು ರಾಜನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದನು.

ಕಳ್ಳನಂದಾದಮೇಲು

ಹಿರಿದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕನಕರಾಜ ಮತ್ತು ಕನಕಮ್ಮ ಎಂಬವರು ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಹೆಸರುಗಳು ಒಂದಾಗಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇಬ್ಬರ ಬುದ್ಧಿಗಳೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಸೀರೆ ತರಲು ಹೇಳಿದರೆ ಕನಕರಾಜನು ಜವ್ವಳ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಒಂದು ಸೀರೆಯನ್ನು ಕದ್ದು ತಂದು ಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕನಕಮ್ಮ ಗಂಡನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಮಹಾ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೆನೆದು ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಉಬ್ಬಿದಳು.

ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕಳ್ಳತನದ ಗೂಢವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು, ಒಮ್ಮೆ ನಶ್ವಿನವರಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವೂ ದೊಡ್ಡವೂ ಕಳ್ಳತನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಬಾಡಿಗೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರು ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಕಳ್ಳತನಗಳು ಹೊರಬೀಳುವವೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಬಂದುದರಿಂದ, ಕೂಡಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆ ಹುಡುಕಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಕನಕಮ್ಮ ಮೊಸು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಮನೆಯ ಒಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳದ ಗಿಡಗಳ ಹೂಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಮಾರಿಕೊಟ್ಟು, ವಕ್ರವಾದ ಮನೆಯವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಅಕ್ಕಯ್ಯಾ, ನೀವು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೀ, ನೀನಿಗೆ ಮಂಡಿಸಿ ಬಿಡುವಾ ಅಂತ ಈ ಹೂವಿನದಂಡ ತಂದೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸರಸವೂಟಿಗೆ ತೊಡಗಿದಳು.

ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ದರಬೆ ಹೊಡೆಯುವಳು, ಆಮೇಲೆ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಯಾವ ತಂಬಿಗೆಯೋ, ತುತ್ತೆಯೋ, ಸೆಜೋ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸೆರಗಿನೊಳಗೆ ಮದಗಿಸಿ ಅನಂದದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಳು.

ಈಗ ಹೊಸತಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದ ಮನೆಯ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಿನ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನಕಮ್ಮ ಅನೇಕ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕಳ್ಳತನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಬಿಡುವಿನ ಮೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಮನೆಗಳ ಆವೂರಿದಿರು ಅಕ್ಕಂದಿರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಎನ್ನೇನೋ ಮಾತಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಕನಕಮ್ಮ, "ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ

ಒಂದು ಸೇರಿದ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಗೊತ್ತಾಗ
ಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕಳ್ಳತನಗಳು ಕುರುವಾಗಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ
ಸಮ್ಮವರದೊಂದು ಧೋತಿ ಹೋಯಿತು. ನಿನ್ನ
ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಪಾತ್ರ
ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅದೇನು ಮಾಯವೋ ತಿಳಿಯೋ
ದಿಲ್ಲಮ್ಮ !” ಎಂದಳು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಉಳಿದವರು ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ
ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಏನೋ ಪಸ್ತುಗಳು ಕಾಣೆಯಾಗಿ
ಹೋಗುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

“ಹೀಗಾದರೆ ನಾವು ಸುಮ್ಮನಿರುವುದು ಸರಿಯೆ ?
ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ
ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ತುಂಬ ಹಾಗತೆಯಿಂದಿರ
ಬೇಕು. ಮೋಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಒಂದು
ಹಿಗಲೊಳಗೆ ನಾನು ಉಪಾಯಮಾಡಿ ಹಿಡಿಯದೆ
ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು ಕನಕಮ್ಮ. ಹೀಗೆ ಕಳ್ಳ
ತನಗಳ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತಾನೇ ಮುಂದೆ ತಂದು

ಬಿಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ
ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳ ನಂಬುಗೆ. ಕನಕರಾಜನು
ಏನು ಮಾಡುವನೋಂದರೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಳ್ಳ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮಾರಿ, ಆ ಹಣದಿಂದ
ಜೂಜಾಡಿ ಲಾಭಗಳಿಸುತ್ತ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ
ಗಲ ಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಕನಕಮ್ಮ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ,
“ಯಾಕೋ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಮೈ ಬಗ್ಗುವುದೇ
ಇಲ್ಲ. ಏನು ಸಂಪಾದಿಸ ಬೇಕಾದರೂ ನಾನೊಬ್ಬಳೇ
ಸಂಪಾದಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದಳು ಕೋಪದಿಂದ.

“ಅಂದರೆ ಏನು ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ? ನಾನು
ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವಿ ?” ಎಂದು ಕನಕರಾಜನು
ಚೇಸರದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

“ನೋಡಿ, ಆಚೀಮನೆಯ ಪಾರ್ವತಮ್ಮನ
ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ಚಂದ್ರಬಾಳೇ ಗೊನೆಬಿಟ್ಟು ಬಣ್ಣ
ತುಂಬಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಿದ್ರೆ ಬಂದ ಸಮಯ ನೋಡಿ ನಾವು
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಗೊನೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದು ತಂದು
ಬಿಡುವ. ಆ ಗೊನೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆಯೇ
ಕಾಯಿಗಳಿವೆ” ಎಂದಳು ಕನಕಮ್ಮ.

“ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ? ಹಾಗೆಯೇ ತಂದರಾಯಿತು”
ಎಂದನು ಕನಕರಾಜ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ.

ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕನಕ
ರಾಜನು ದೊಡ್ಡ ಕತ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಪಾರ್ವ
ತಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಹಿಂಬದಿಯ ಗೋಡೆಯನ್ನೇರಿ
ಅಚೆಯ ಬದಿಗೆ ಧುಮುಕಿದನು. ಅವನು ಬಾಳೇ
ಗೊನೆಯನ್ನು ಕೊಯಿದು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿ
ನಿಂದಾಗಿ ಕನಕಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಗೋಡೆಯ
ಮೇಲೆ ಏರಿ, ಈಚೆಗೆ ಹಾರಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಗೊನೆ
ಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ
ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡರು.

ಕನಕಮ್ಮ ಬಾಳೇ ಗೊನೆಯನ್ನು ಗೋಣಿ ಜೀವಿ ದೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ಅಟ್ಟದ ಮೇಲಿಟ್ಟಳು. ಅಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಕೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಳ್ಳತನದ ಜಾಣ ತನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದರು.

ಮತ್ತೆ ಬೆಳಂಪಾಪದ ಮೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕನಕರಾಜನು ಕೂಗಿದ ಬೊಬ್ಬೆಯಿಂದ ಮೆದರಿಬಿದ್ದು ಕನಕಮ್ಮ ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ನೋಡಿದರೆ ಮನೆಯೊಳಗಿಲ್ಲಾ ಬೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿದೆ. ಮನೆದು ಹೊರಬಾಗಿಲು ಆ ಎಂದು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಕಳ್ಳತನವಾಯಿ ತೆಂದುಕೊಂಡು ಕನಕಮ್ಮ ಭಯಪಡುತ್ತ ತನ್ನ ಕೊಠಳನ್ನು ತಡವಿಕೊಂಡಳು. ಅಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಬಂಗಾರದ ಸರವು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಕೆಟ್ಟದನು ಯಿಂದ ಕಿರಿಚಿದಳು.

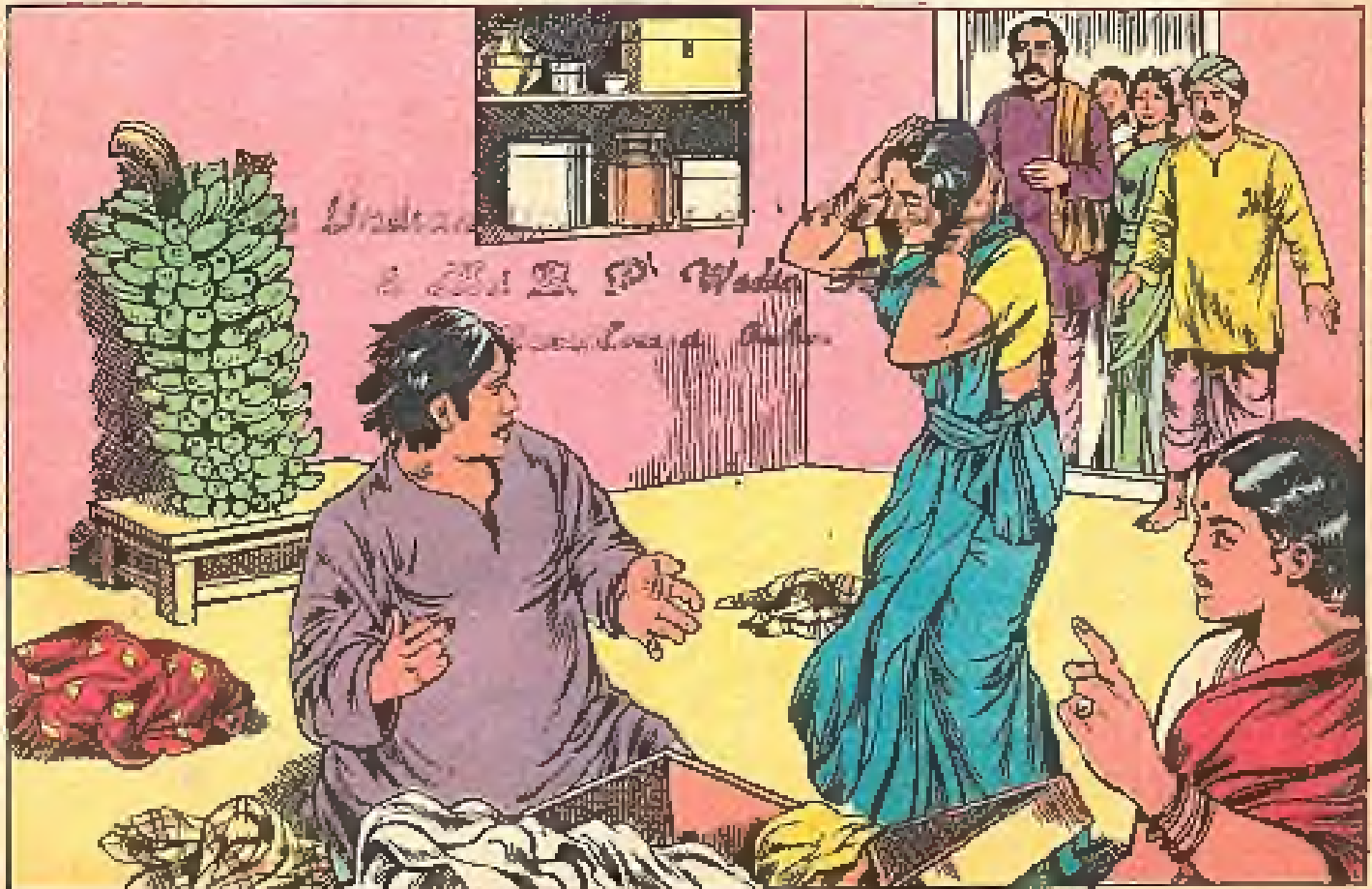
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕನಕರಾಜನು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಟ್ಟಿ ಗಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತಳಭಾಗವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ "ಅಯ್ಯೋ!" ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಗಿ,

"ನೋಡಿದೆಯೇಕೆ? ಇದರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡಾ ಕಳ್ಳ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿ!" ಎಂದನು.

ಅವರಿಬ್ಬರ ಕೂಗು ಕಿರಿಚಾಟ ಕೇಳಿ ನೆರೆವೊರ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಓಡೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು.

ಕನಕಮ್ಮ ರೋದಿಸುತ್ತಾ, "ಏನೊಂದೂ ಇಲ್ಲ ದಿಲ್ಲಾ! ಇದ್ದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹೋಯಿತಲ್ಲಾ! ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ!" ಎಂದು ತಲೆ ಕೂದಲು ಕೆದರಿ ಗೋಳಾಡಿದಳು.

ಹಾಗೆ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮನೂ ಇದ್ದಳು. ಅವಳು ಕೋಣೆಯ ನಡುವಿನ ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿಸಿ ಟ್ಟಿದ್ದ ಬೆಂದ್ರಸಾಳೇ ಗೊನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಬೆರಗು ಕಣ್ಣು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, "ಇದೇನಿದೂ! ಬೊಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ತೋಟದ ಗೊನೆ ಕಾಣದೇ ಇದ್ದದ್ದು ನೋಡಿ ಸುಂಕಟಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಆ ಗೊನೆ ಏಮ್ಮ ಮನೆ ಯೊಳಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು?" ಎಂದು ಕನಕರಾಜ ಕನಕಮ್ಮ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕೇಳಿದಳು.

ಅವರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಬಾಳೆಗೊನೆ ಕೆಳಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಅಳುಮೋರೆಗಳಿಂದ ಮಿಕೆ ಮಿಕೆ ನೋಡಿದರು. ಆ ಗೊನೆಯ ಕಾಯಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ. ಅವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ಅವಳು ಮೊದಲು ತನ್ನೊಳಗೇ ಓದಿಕೊಂಡು, ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳುವಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಿದಳು :

“ಇಷ್ಟುಕಾಲವರಗೆ ನಾನು ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಹೊರತು ಕಳ್ಳನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಉದ್ಯೋಗ ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಊರು ತಿರುಗುತ್ತ, ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ತುಂಬಾ ಆದ ಮೇಲೆ ಈ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತ. ವಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಬಾಳೆಗೊನೆ ಕಡ್ಡುಕೊಳ್ಳುವ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡಿದೆನು. ಕೂಡಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಅದಿಗೇ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಳ್ಳತನದ ಬುದ್ಧಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಂತಲೇ ಅಟ್ಟಿದಲ್ಲಿರುವ ಬಾಳೆಗೊನೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೂ ಗೋಡೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಸೊತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಜಿತವಲ್ಲವೆಂದು

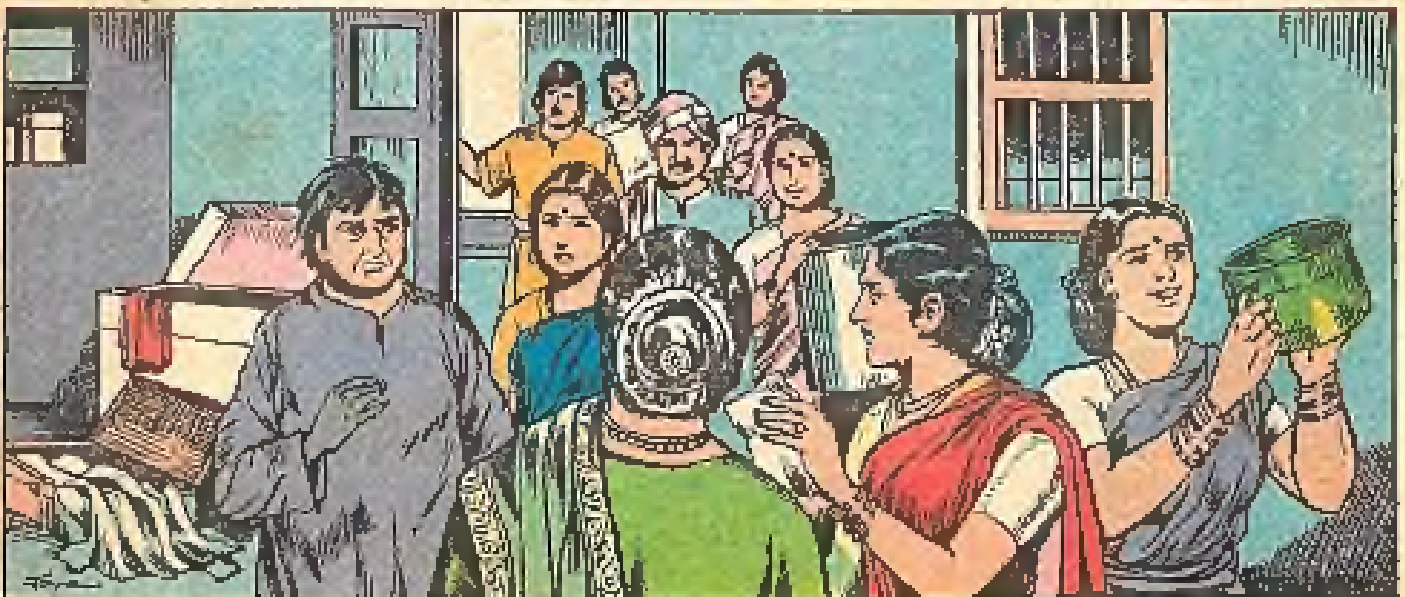
ತಿಳಿಯಿತು. ಎಲ್ಲವೂ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ವೆಚ್ಚಗಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಹೂವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿ ನಾನು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಬದುಕುತ್ತೇನೆ.”

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಹೀಗೆ ಆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಲೇ, ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರೆಲ್ಲಾ, ಕನಕಮ್ಮ ಕನಕರಾಜರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕಿವಿತುಂಬಿ ಸೂಮಾ ವಪ್ಪು ಬೈಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. “ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ನಿನ್ನ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬದುಕಿರಿ” ಎಂದರು.

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ತನ್ನ ಬಾಳೆಗೊನೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಒಯ್ದಳು.

ಕನಕರಾಜ ದಂಪತಿಗಳು ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವದಿಗೂ ಮುಖ ತೋರಿಸಲಾಗದೆ, ಆ ರಾತ್ರಿ ಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಖಾಲಿಮಾಡಿ, ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಎತ್ತಲೋ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಹೆಸರು ತಿಳಿಯದ ಕಳ್ಳನು ತಮಗೆಲ್ಲ ಒಳಿತು ಮಾಡಿದನೆಂದು ಆ ಊರಿನವರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹೊಗಳುವಂತಾಯಿತು.

ಬಹುಮಾನಗಳ ರಾಜ

ಚಂದ್ರವಾರವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಸುಂದರವರ್ತಮಾನೀಬ ರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ಬಹುಮಾನಗಳ ಹಬ್ಬವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ದಶೆ ಸಮೀಪಿಸುವಾಗ ಆತನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೋದುದಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿ, ರಾಜನ ವಕ್ರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿ, ಮತ್ತು ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಹುಚ್ಚು ಕಾಣಿಸಿತು. ರಾಜನು ಭಟನ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಕರೆಸಿ. "ಈ ಹಕ್ಕಿಯ ಹೆಸರೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅಲ್ಲಿರುವ ಯಾರಿಂದಲೂ ಅದರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನು ಮುಂದೆ ಬಂದು. "ಇದು ಹೊಸ ಹಕ್ಕಿಯಲ್ಲವೇ ಪ್ರಭೂ? ಅದರ ಹೆಸರೇನೆಂದು ಅದನ್ನೇ ಕೇಳಬೇಕು:" ಎಂದನು.

"ಜಿನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ" ಎಂದು ರಾಜನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಂಕಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಹಕ್ಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೆಸರೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆತು ಮೂಚಾಡಿದರಲ್ಲ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು, "ಹಕ್ಕಿಗೆ ಕಿವುಡೋ ಪಿನ್ನೋ? ಅದರಿಂದಲೇ ಪಿನ್ನೇನು ಕೇಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಂಕಣವನ್ನು ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟನು. ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಅಲ್ಲಿರುವವರು ಒಂದೊಂದು ಹೇಳಿ ಬಹುಮಾನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥರೂ ಗಳಿಸುತ್ತಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರೆಂದುಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿ, ಭಟನಿಗೆ ಸನ್ನಿ ಮಾಡಿ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕಾರಿಸಿದನು.

ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನು ವ್ಯಾಕುಲವಾದುತ್ತಿರಲು, ಮಂತ್ರಿ ಅದನ್ನೊಂದಿಗೆ, "ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ತಿಳಿಯದು, ಮೂತೂ ಅಡದೂ, ಈತಹುದು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರುವುದೇ? ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದನು.

"ಶಾಫಾಸ್ ! ಮಂತ್ರಿ ! ಮುಕ್ತಿನಾಥ ಮೂತು ಹೇಳಿದೆ!" ಎಂದು ರಾಜನು ತನ್ನ ಕೊಠಳಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಂತ್ರಿಯ ಕೊಠಳಿಗೆ ಹಾಕಿದನು.

ಫುನವಂತ

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶವನ್ನು ಆಳಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೂಣಕ್ಕವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಧರ ಮಿತ್ರನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಇದ್ದನು. ಅವನು ವಾಲ್ಮೀಕಿಯವರ ರಾಜನಿಗೆ ಮಿತ್ರನಾಗಿದ್ದನು. ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಸುರಸವಾದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಿಯನಾದ ಮೂಣಕ್ಕವರ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿದ್ದನು ಆ ಕವಿ.

ಒಂದುಸಾರಿ ಮೂಣಕ್ಕವರ್ಮ ರಾಜನು ಬರಲಿರುವ ತನ್ನ ಜನ್ಮದಿನೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಮೇಲಾದ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಕವಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ಆಗ್ರಹಾರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಆ ಸನ್ಮಾನವು ಇಂತಹವರಿಗೇ ದೊರೆಯುವುದೆಂದು ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಲಾಗುವುದೆಂತಲೂ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದನು ಮೂಣಕ್ಕವರ್ಮ ರಾಜ.

ಇದು ನಡೆದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಗಂಗಾಧರ ಮಿತ್ರನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಮಂದಿ ಕವಿ ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಇಷ್ಟಾಗೋಷ್ಠಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಸುಧಾಕರನೆಂಬ ಪಂಡಿತನು,

“ವಿರಂಚಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವರ್ಣಕಂತಲನೆಂಬ ಕವಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಜನು ಸನ್ಮಾನಿಸುವನೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ರಾಜನು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ರಾಜದೂತನ ಮೂಲಕ ಅವನಿಗೆ ಆಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನಂತೆ. ಜನ್ಮದಿನೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಮಂತ್ರಣವೂ ಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ” ಎಂದನು.

“ಇದು ನಂಬುವುದು ಕಷ್ಟ. ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ತುಂಬ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಗಂಗಾಧರ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಸರಿ. ಯಾರೋ ನರವಿಲ್ಲದ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಎನ್ನೋ ಹೊರಳಿಸಿರಬೇಕು” ಎಂದನೊಬ್ಬ ಕವಿ.

“ಮಹಾರಾಜರು ವಿರಂಚಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ರಾಜದೂತನ ಹೆಂಡತಿ ನನ್ನ ಮನೆಯ ಕೆಲಸದವಳಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತಿ. ಈ ಸಂಗತಿ ಅವಳ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು” ಎಂದನು ಸುಧಾಕರ ಪಂಡಿತ.

ಈ ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಗಂಗಾಧರ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಒಂದು ತರದ ಆವೇಶವೆದ್ದಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಮೂಣಕ್ಕವರ್ಮ

ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ. "ಹೌದೇನು? ತಾವು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮದಿನೋತ್ಸವದ ದಿನ ಸತ್ಕರಿಸಲಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಿರೇಂದು ನಗರದಲ್ಲಿ ಪದಂತಿ ಎದ್ದಿದೆ. ಆ ಘನಪಂಚನು ಯಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಮನು ಮಂದಹಾಸದಿಂದಿರಿಸುತ್ತ, "ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಮಿತ್ರನಾದ ನನಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೋಗಿರಿ, ಈಗ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎರಿಂಟಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವರ್ಣ ಕುಂತಲನೆಂಬ ಕವಿಯನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು.

ಗಂಗಾಧರ ಮಿತ್ರನು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು, "ಪ್ರಭೂ, ಈ ಸತ್ಕಾರವು ನನಗೇ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲರೂ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವೆನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನನಗಿರುವ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸತ್ಕಾರವು ನನಗೆ ನಡೆಯದಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಮ ರಾಜನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕು, "ನಾನು ಒಬ್ಬ ಕವಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕವಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಈ ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮಹಾಕವಿಯೇ. ನನಗೆ ಈ ನಡುವೆ ಸ್ವರ್ಣಕುಂತಲ ಕವಿ ಬರೆದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಓದುವ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿತು. ಅವನು ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಯಾದ ಕಾವ್ಯಕರ್ತನು. ಅಂತಹವನು ರಾಜಾಶ್ರಯವನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಾರದೆ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಎಲೆ ಮರೆಯ ಕಾಯಿಯಂತಿರುವ ಅಂತಹವನನ್ನು

ಸನ್ಮಾನಿಸುವುದು ನನ್ನ ಬಾಧ್ಯತೆ ಅಂದಾಕೊಂಡನು. ನನ್ನ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಿಯೂ ಒಪ್ಪಿದೆ" ಎಂದನು.

ಗಂಗಾಧರ ಮಿತ್ರನು ಏನೋ ಹೇಳಲು ನೋಡುವಾಗ, ಒಬ್ಬ ಭಟನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, "ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ಎರಿಂಟಿ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಸ್ವರ್ಣಕುಂತಲ ನೆಂಬವನು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದನು.

ಕೂಡಲೇ ಗಂಗಾಧರ ಮಿತ್ರನು, "ನೋಡಿದಿರಾ ಪ್ರಭೂ, ಯಾವ ಅಗ್ರಹಾರಗಳೋ ಲಭಿಸಲಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಕವಿ ಎಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ!" ಎಂದನು ಅವಹೇಳನೆಯ ಭಾವದಲ್ಲಿ.

ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಮನು ಸ್ವರ್ಣಕುಂತಲನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಭಟನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು, "ನೀವು ಈಗಲೇ ಇಷ್ಟು ಅವಸರವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ

ಬರುವ ಅಗತ್ಯವೇನಿತ್ತು? ಸನ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಪದಿನೈದು ದಿನಗಳಿವೆಯಷ್ಟೆ? ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕಿಮ್ಮ ಭಟನು ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲವೇನು? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ರಾಜನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸ್ವರ್ಣಕುಂತಲನು ಬೆರಗಾಗಿ, " ನಾನು ಬಂದವರಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಅಪಾರ್ಥವಾಗಿರುವ ಹಾಗಿದೆ. ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಬಂದ ಕಾರಣ ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಿ ಮೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಎರಡು ಸನ್ಮಾನಿಸುವರೆಂಬುದನ್ನು ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂತಲೇ ಬುದೇನು " ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮೂಣಕ್ಕವರ್ಮನು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ, " ಕಿವಿಗೆ ಸನ್ಮಾನವೆಂದು ಬೇರೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವವರಿರುವುದು ಸಹಜವೇ. ಆದರೆ ತಿಳಿಸಿ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡುವರೆಂದು ಕೇಳುವ ಸಮೃದ್ಧವಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ " ಎಂದನು.

ಆಗ ಸ್ವರ್ಣಕುಂತಲನು ಎನೆಯದಿಂದ, " ಪ್ರಭೂ, ಗಂಗಾಧರ ಮಿತ್ರರೂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಆಸ್ಥಾನಕವಿ ಮತ್ತು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಆಪ್ತನಲ್ಲನು. ತಮಗೆ ಅವರಿಚಿತನು, ಅಂತಹ ನನ್ನನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಹೇಳುವ ಕಾರಣವು

ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಿತ್ತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಸನ್ಮಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರೇನು ಪ್ರಭೂ. ಮನ್ನಿಸಬೇಕು " ಎಂದನು.

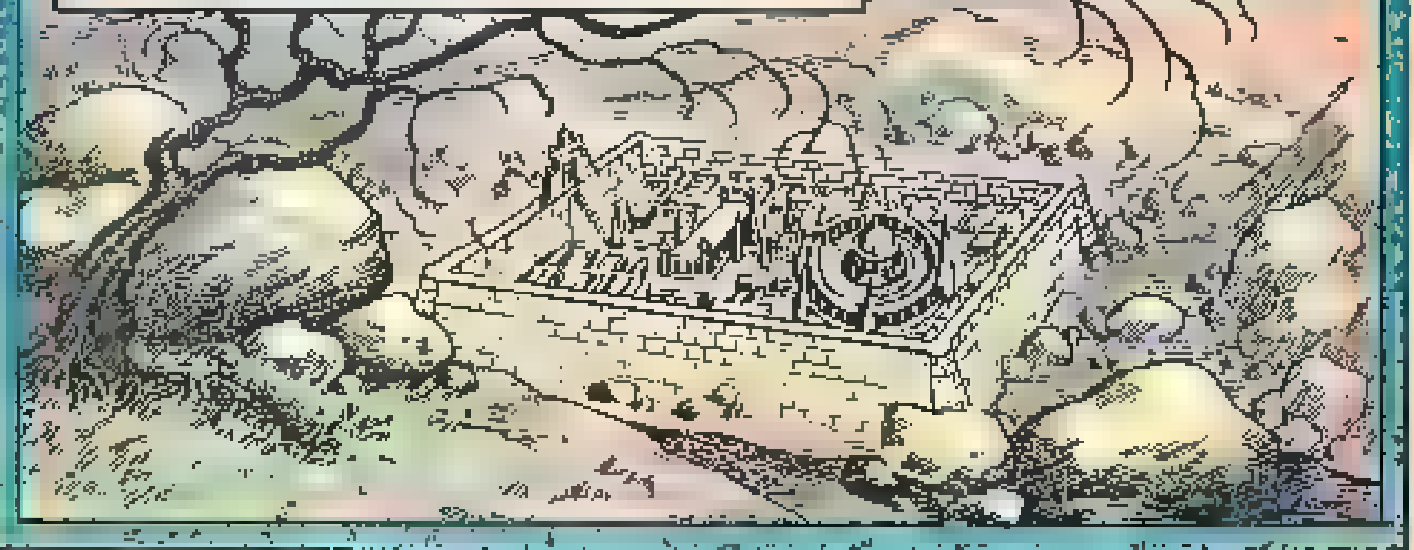
ಮೂಣಕ್ಕವರ್ಮನು ಏನು ಹೇಳುವುದೆಂದು ಅಲೋಚಿಸುವಾಗ, ಗಂಗಾಧರ ಮಿತ್ರನು ಸ್ವರ್ಣಕುಂತಲನನ್ನು ನೋಡಿ, " ನೀನು ಮಹಾಕವಿಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದ ಆ ಗಂಗಾಧರ ಮಿತ್ರನು ನಾನೇನಿಮ್ಮ ಕವಿತಾ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೀನಿ. ಆದರೆ ಈಗ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹೊರಬಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೂಲಕ ನಡೆಗೊಂಡು ನೀವೇ ಘನವಂತರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಸನ್ಮಾನಕ್ಕೆ ನೀವು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಮಹಾರಾಜರು ನಿಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಬೀಗಿ ಸುರಮಿಸ್ತಾನವೇ. ಅವರ ನಿಶ್ಚಯ ಸರಿಯಾದುದೆಂದು ಈಗ ರಾಜನು ಯಾಗಿದೆ " ಎಂದನು.

ಗಂಗಾಧರ ಮಿತ್ರನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂಣಕ್ಕವರ್ಮನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಅವನು ತನ್ನ ಜನ್ಮದಿನೋತ್ಸವದ ದಿನ, ವಿರಂಚಿ ಪಟ್ಟಣದ ಸ್ವರ್ಣಕುಂತಲನನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಗಂಗಾಧರ ಮಿತ್ರನನ್ನೂ ಘನವಾಗಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು.

ಚಂದ್ರವರ್ಷ

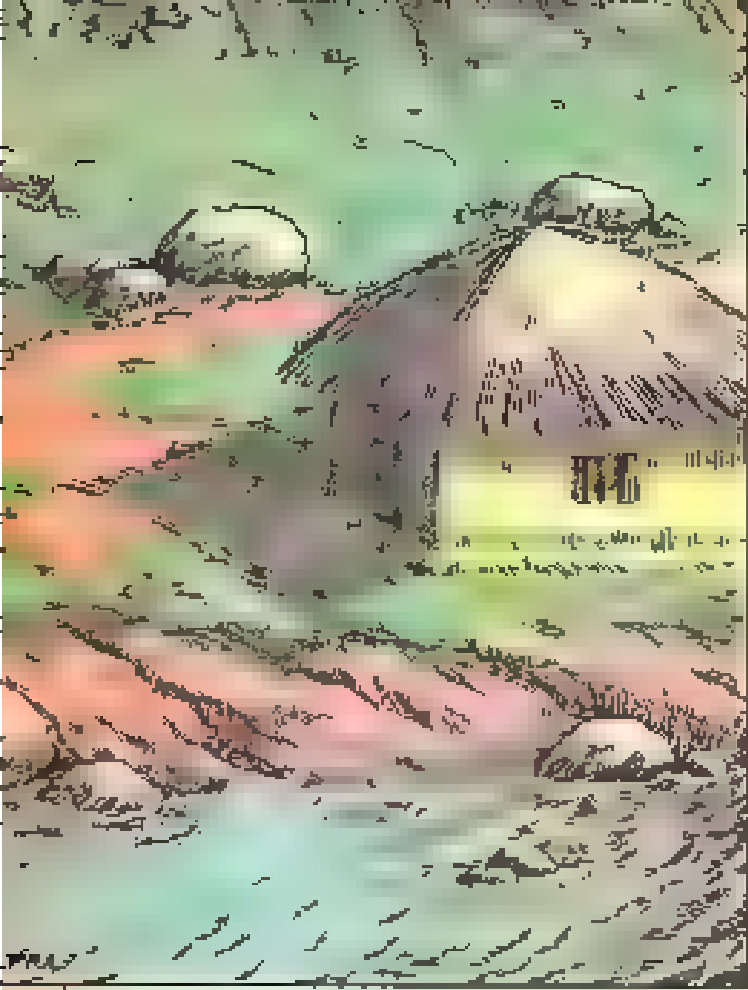
೧೩

[ಚಂದ್ರವರ್ಷವೂ ಕಾಪಾಲಿನಿಯೂ ಶಯನ ಮಂತ್ರಗ್ರಹವಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿವನ್ನು ಹತ್ತಿವರು. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಲಿನಿಯಾಗಿ ಚಂದ್ರವರ್ಷವೂ ಕಾಪಾಲಿತುಳೂ ಕೂಡಿ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಮನೆಯಿಡ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪೂರ್ವ ಭಾಗದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಂಕಲೆ ದೊರಕಿತು. ಆಗಲೇ ದೈವದೂತನ ನಾಯಿಯೊಂದು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಬೊಗಗುತ್ತಾ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಬಂತು. — ಮುಂದೆ ಓದಿರಿ]

ಆ ದೈವನಾಯಿಯ ಭಯಂಕರವಾದ ತನ್ನ ಕೆಂಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಮೊಳಕು ಹಬ್ಬಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಚಂದ್ರವರ್ಷನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನೇ ಅವನು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಅಷ್ಟು ದೂರದಿಂದ ಭಂಗನೆ ಹಾರಿತು. ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ಚಂದ್ರವರ್ಷನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯ ಮೊನೆಯಿಂದ ಅದರ ಎದೆಹುನ್ನು ತಿವಿಯಲು ತಲೆಯಾಗಿ ಮುಂದಡಿ ತೆಗೆದನು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಂಕಲೆ ಭೆಳ್ಳೆಂದು ಆ ದೈವನಾಯಿಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ಬೀಸಿ ಬಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದ ಆ

ನಾಯಿ ಕರ್ಕಶ ಸ್ವರದಿಂದ ಆರಚುತ್ತಾ ಒಂದೊಂದು ದೂರ ಆಚೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬೊಕ್ಕೊಂದು ಅಂಗಾಶ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಬಿದ್ದ ನಾಯಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಹೊರಳು ಹಾಕಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಿತು.

ಚಂದ್ರವರ್ಷನು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಭೀಕರವಾಗಿ ಅರಳುವ ದೈವನಾಯಿಯನ್ನು ಹತಮಾಡುವ ತವಕದಲ್ಲಿ ಅದರ ಎತ್ತರ ಭುಮುಕಿದನು. ಅದು ನಿಂತಲ್ಲೇ ಚಂದ್ರವರ್ಷನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಂಕಲೆಯನ್ನೇ ಕ್ಷಣಕಾಲ ದುಟ್ಟಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಾಲಕವೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೌನ

ಗಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಓಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಬಾಲವಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿತು. ಆದರೆ ತೆರೆದ ಬಾಯಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ಕಯಿ, ಕುಯಿ - ಎಂಬ ದಿವ್ಯಧ್ವನಿಯೊ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಭೀಕರತೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಡಗಿಹೋಗಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಮೇಲೆ ದೆವ್ಯದಂತೆ ಮುಗಿಬಿದ್ದ ಆ ರಕ್ತಸ ನಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಘೃನೆ ಬಾದ ಮಾರ್ಪಾಡನ್ನು ನೋಡಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಬಹಳ ಅಶ್ಚರ್ಯ ವಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಂಕಲೆಯ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ, ಅದನ್ನು ಆ ನಾಯಿ ನೀತಿರುವಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಬೀಸಿ ಹಾಕಿದನು. ಆ ದೈತ್ಯನಾಯಿ ಆ ಸಂಕಲೆಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಮುಚ್ಚಿ ನೋಡಿ, ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಬಹಳ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಬಾಲವಾಡಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿತು. ಈ ಸುಘಟನೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ

ಆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಂಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಎನೋ ಪ್ರಭಾವವಿರು ವಂತೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವನು ಆ ಸಂಕಲೆಯನ್ನು ನಾಯಿಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರ ಒಂದು ಬದಿಯನ್ನು ವಿಧೇಯವಾಗಿ ನಿಂತ ನಾಯಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ತನ್ನ ನಾಯಿಗೆ ಬಿಗಿಯುವ ಹಾಗೆ ಸುತ್ತು ಬಿಗಿದನು. ಅದರ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊನೆ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು.

ಆ ನಾಯಿ ಒಂದುಸಾರಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ, ಆಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡದಾಯಿಂದ ಮೊಗಕುತ್ತ ಪೊರರು ಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಎಳೆದುತೊಡಗಿತು. ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನೋಡುತ್ತವೆಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಅರ್ಥವಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಧೈರ್ಯವಿಂದ ಅದರ ಓಂದೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಆ ನಾಯಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಕುಸುಕೊವದ ರಾಕ್ಷಸಪಕ್ಷಿವೆಂದೂ, ಅದೊಂದು ಅರಣ್ಯಜಾತಿಯ ಸಾಧಾರಣ ನಾಯಿಯೇ ಎಂದೂ ತೋರಿತು. ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಅದನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಕಲೆ ಅದರದ್ದೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ನಾಯಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮುಳ್ಳು ಪೊದರಗಳ ಮಧ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ಡದ ಒಂದು ದಿಕ್ಕೆಯ ಮೇಲೆ ಒಯ್ದಿತು. ಆ ದಿಕ್ಕೆಯಾಚೆಗಿನ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದತೊರೆ ಸುತ್ತು ಬಳಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ತೊರೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ನೋಡಿದನು. ಆ ಗುಡಿಸಿರನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ನಾಯಿಯ ಯಜಮಾನನಿರುತ್ತೇನೆಂದು, ಈ ನಾಯಿ ತನ್ನನ್ನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ದಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಧಾವಿಸಿದನು. ಕೊಡಲೇ ಅವನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂಕಲೆಯ ಉದ್ದೆಲ್ಲ ಧಾಗವನ್ನೂ ನಾಯಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಸುತ್ತು, ಅದರ

ಹಿಂದೆಯೇ ದಿಗ್ವಿಜಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು. ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗೆ ಯಾವಿರುವರೋ ?

ಇವರ ನಡಿಗೆಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿಯಾದರೂ ಆ ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗಿಂದ ಯಾರೂ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾಯಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದಿಗಿನ ಬೊಗಳುತ್ತಾ ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಮತ್ತೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗಿ ಆಚೆಗೂ ಈಚೆಗೂ ಮೊದಲ ತೊಡಗಿತು. ಈ ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗೆ ಎಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಾಸಮಾಡುವನೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನಿಸಿಕೊಂಡು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ತುಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಒಳಗೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಗ್ಗದ ಮಲಕದಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಗೋಡೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬಲೆಮೂಲೆ ಮೂರು ಗಡಿಗೆಗಳೂ ಕೆಲವು ಪುಟ್ಟ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಮನೆಯ ಕೂಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಹಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಂಬಿಯೂ ಹರಿದ ಕೆಲವು ಬಟ್ಟೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಏಕೆಂದರೆ ಇರುವೆಹಡೆ ಹೊರಗೆ ವಸ್ತುಗಳೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬನು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಅವನುಗೊಂದ, ಅನುಮಾನವೂ ಬಂತು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ಕಾಡಿನ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಆ ಬಡವನಿಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದಾದ ಅಗತ್ಯವೇಕೆ ಬಂತು ? ಇವನು ಯಾವನೋ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮೂಂತ್ರಿಕನಾಗಿರಬಹುದೆ ? ಅವನ ನಾಯಿ ಕೂಡಾ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಮತ್ತೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳು ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾದರೂ ಇವೆಯೆ ?

ಹೀಗೆ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾದ ಕೂಡಲೇ, ಅವನು ಬೇಗನೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ

ಒಲೆಯ ವಕ್ತರವಿರುವ ಮಡಿಲೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನೋಡತೊಡಗಿದನು. ಈ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿರುವವನು ನಡೆವನು ಭರ್ತೃಕನಾದರೆ, ಮಡಿಲೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಕೆಗಳು ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ ? ಅದರ ಕುರುಹುಗಳು ಇರಬಹುದೆ ?

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಹಾಗೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ, ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿತು. "ಹೇ ! ಇವರಲ್ಲಿರುವ ಕದಲದ ಖಾಕಿ ಇರು ! ಕದಲಿದೆಯೋ ನನ್ನ ಬೈಗೆ ಈಟಿಯೇಬು ನುಗ್ಗುತ್ತೆ ! ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆಯೇ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು !" ಗೊಣ್ಣರ ದೂರು ಗಮನಿಸಿ ಯಂತಿತ್ತು ಆ ಸ್ವರ.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಬೆವರು ಕೊಂಡಿತು. ಎಂತಹ ಶತ್ರು ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವ ಅವಕಾಶವೂ ಇತ್ತು.

ನನಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ.

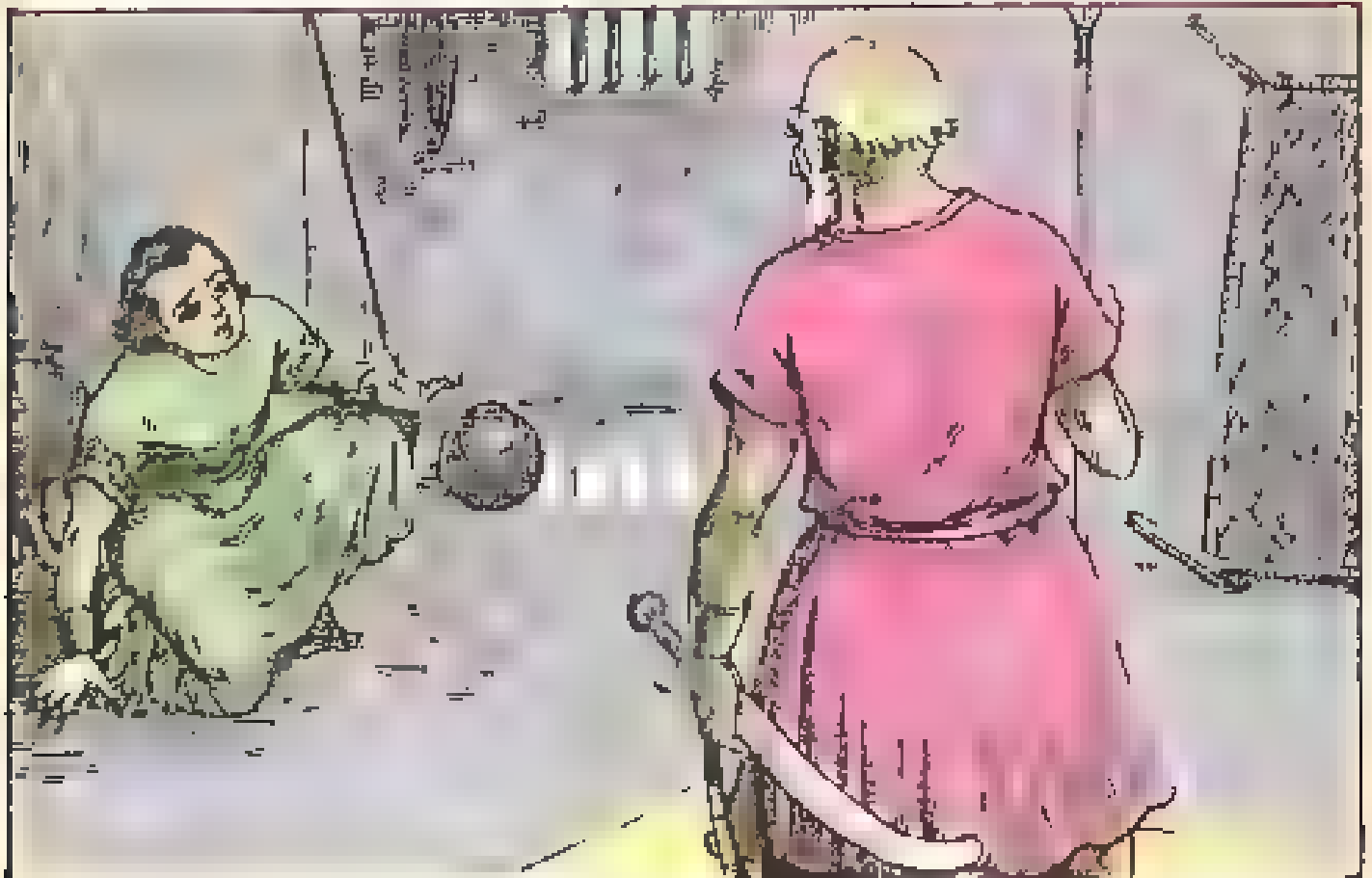
ಅವನ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇವನಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ರಾಜಭಟನೆಂದೊಂದಿದಾನೆ. ಅದನ ಮೂಗಲೆಂದ ದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದವರಲ್ಲಿ ಹಾನೊಬ್ಬನಾದ ಇವನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ತನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಈಟಿಯ ಗುರಿ ಓಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಅಪಾಯದಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವ ಉಪಾಯವೇನಪ್ಪಾ ! ಓ ದೇವರೇ !

ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಘಡ್ಡೆನೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವು ಮೂಚಿತು, ಅವನು ತನ್ನ ಕಡುವಿನಲ್ಲಿ ನೇತಾದುವ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ "ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ಯಾವನೋ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವೃಥಾ ಸಂದೇಹ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊಸ ರಾಜ ಭಟರಿಗೆ ಸೇರಿದವನು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಆ ರಾಜನು

ಯಾರು ಮನೆಯೊಂದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು ನನ್ನ ಸೊಂಬದಲ್ಲಿ ನೇತಾದುವ ಈ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನೀನು ತೆಗೆದುಕೋ. ನಾನು ನಿರಾಯುಧನಾಗು ತ್ತೇನೆ ಮತ್ತೆ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು" ಎಂದನು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಸೊಂಬದಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸರಕ್ಕನೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, "ಹುಂ, ಈಗ ಹಿಂದಿರುಗು. ಏನಾದರೂ ಮೋಸಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನ ಜೀವ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಮುರುಕಸಾದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯನೆಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ ! ನೋಡಿಕೋ !" ಎಂದನು ಕಠಿಣವಾಗಿ.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಬದುಕು ಬಡಜೀವವೇ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ನೆಮ್ಮದಿಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಓದ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ಪರ್ಶ ವಯಸ್ಸಾದ ವೃದ್ಧನಾಗಿರುವನು.

ಕಂಡುಬಂದನು. ಅವನ ತಲೆಕೂದಲೂ, ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳೂ ನರತು ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿದ್ದುವು. ಮುಖ ಕೂಡಾ ನಿರ್ದಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದುವು. ಅವನು ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಈಟಿಯನ್ನೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಂಪಗೆ ಉರಿಯು ಮತ್ತಿದ್ದುವು.

“ನಾನು ರಾಜಭಟನೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕಾಡಿನ ಪೊಲೆಗೆಬಿದ್ದ ಒಂದಾ ಸೊಂದು ದೇಶದ ರಾಜನು ನಾನು. ನೀವು ಮಯ್ಯಿ ಪಲ್ಲಿ ಬವಳೆ ದೊಡ್ಡವರು. ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರನನ್ನು ಒಂಥಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ದ ರಾಜನು ಯಾರು? ಯಾವ ದೇಶದವನು? ಎಲ್ಲಿದೆ ಅವನ ಮನೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಚಂದ್ರವರ್ಮ.

“ನೀನು ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿರುನಿಯಂಬುದು ಕೂಡಾ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯ

ದೇನು?” ಎಂದು ಮುದುಕನು ಅಸುಮನವ ತೀರದವನಂತೆ ಕೇಳಿದನು.

ತನಗೆ ಅದೇನೂ ತಿಳಿಯದೆಂಬಂತೆ ಚಂದ್ರ ವರ್ಮನು ತಲೆದಿಗುಟ್ಟಿ ಆಡಿದನು. ಮುದುಕನು ಚಂದ್ರವರ್ಮನನ್ನು ಒಂದಾ ನಿಮಿಷವ ವರೆಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ತಡೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ. “ನೀನು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಮಸ್ತು ಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನೀನು ಈ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಹೊಸಬನಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿಜ ವಾಗಿಯೂ ನೀನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ. ಕಾಡುಮಾಡಾದವನಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನೀನು ಕೂಡಾ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ವಾಗ್್ದಾನ ಮಾಡುವಿಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಪನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಏನು ಸಹಾಯ ಬೇಕು?” ಎಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಕೇಳಿದನು.

“ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ರುದ್ರವೃಕದ ರಾಜನಾದ ಶಿವಕುಂಹನು ಬಂಧಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಅವನ ಧುರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ವಿರೋಧವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಒಡುಕುವವೆಂಬ ಆಶೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ರಾಜನು ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾನು ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ನನ್ನ ಮಗನು ಬದುಕಿಯೇ ಇದ್ದಾನಾದರೆ, ನಾನು ಆ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ರಾಜೀ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕಂಚುಕೋಟೆಯ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಹೊಲುವ ದಾರಿ ತಿಳಿಸುವಂತಹ ಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದನು ಆ ಮುದುಕ.

“ಕಂಚುಕೋಟೆಯೋ?” ಎಂದು ಚಂದ್ರ ವರ್ಮನು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ.

"నిన్ను వేళద కలుకుకొంటియ సంగతి, వాని బిడ్డవనాగియవని యొత్తవరు వేళకొల్పి త్తిరువుదన్ను కేళిద్రోసి కలుకుకొంటి పత్తియ నమంద, పొంతవల్లీ ఏర్చియో ఇదేయంద వేళుత్తిద్రు అర్లిగే యోగువ దాని తళు వవరు యారని ఒదుకొనియిల్లవేమూ పోతు త్తిద్రు. ఇప్పు మహాగళ మేలే ఈగ నిమ్మ వాయుయంద అర్లిగే యోగువ దారియ పేత్తవతి నిమ్మ వత్తిర ఇరువుదన్ను కేళి ననాగువ ఆత్మయొక్క మేలే ఇల్లి!" ఎయనా జంద్రవమా.

"పొదోదు. ఆత్మయొవనాగువుదు నిజవే" అను ముదుకును కలెవోసి ఒందు క్తా ఆవహించుత్త నుమ్మనమ్మ. ఆయాలే కలెదుత్తి జంద్రవమా అనుకున్నా దిట్టిసి నోవకుత్త. "ఆ కలకుకొంటి ఏర్చియదేవనాదన్ను తళియలు ప్రయత్నముచి అనేకరు వాని కళిదుకొండ సంగతి నాగి గొత్తిదే. అదేలా నిహి గొత్తిదే వనాను." అందు ప్రశ్నిసదను. జంద్ర వమనూ ఆ ప్రయత్నక్లే ఒందవనోయో యని అకుమాన అవనిద్దంతన్ను.

"నిజమని నన్న బిడ్డందనల్లి యొత్తవరు వానిని వేళకొంటిద్రు నిన్న ముదియంద అదల్లి నేనవాగుత్తిదేయో వేలరకు. నాను ఆ ముదిగే లక్ష్యకొట్టిల్లి" ఎయనా జంద్రవమా

అదన్ను కేళి ముదుకును నొగువన విరిగి గళిన్ను అరళిసి, "ఇకొని నోయదు, నిహి కలుకుకొంటియ సంగతి పూరా గొత్తిదేయంద నాగి అనుమానవనిదే. ఇన్న వత్తిర ఆ కలకు కొంటిగే యోగువ మూగళాన్ను తోలెనువ బిత్తవకుమిదేయందు పోళిదనబ్బే? అదన్ను

ఇన్న పూరికరక్షణియరు వేళిగో సందాది ధూరి అవర సంగతి రుద్రవైరద దాద తిబ సియన తివిగే దిద్దిచే అవచ్చాగి అయన తన్ను పిడిమయి తన్న పులియన్న కళిసియనాగ దాను తక్కికొంటు ఇర్లిగే ఒందను. ఇన్న మూ దోచలకు అవర క్లేగి సిక్కికొంటు కలెని క్కొంటేయన్ల గుంవంకవ దేదేయిల్లద రత్తలం గళల్ల వేళిగో వ్కల్లధాగ క్కొంటవ వాగిదర ఆ బిత్తవకువన్ను నాను రావనో తోలెకొంటు అడ్డియిల్లి. ఇదక్కి నోను ముద్దవతొయనిద్రుర ఒక్కడందను దోచలనాన్న చురుగదే మూదిస దేను. ఇదక్కి నోను నవాయ మూదివరే నాగి సిగువుదనల్లి నిహని వ్కల్ల క్కొంటుత్తేనే. ఆ వ్కల్లివేయింద ఒందు పుక్కొండవన్ను అడియ! ఆ ధవదించ నిను దోచాదన్ను స్వేచ్ఛవన్ను సంగ్రహికొంటు కళిదుకొండ ఏన్న రావ్కవన్ను

ಮತ್ತೆ ಪಡೆಯಬಹುದು, ಏನು ಹೇಳುವಿ ?

ಎಂದನು ಮುದುಕ ಅತುರರಿಂದ ಮೋಡುತ್ತ.

ಮುದುಕನ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸುಗೊಚ್ಚಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಮುದುಕನು ಸಾಮಾನ್ಯದವನಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು. ಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ವ್ಯಾಪ್ತಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಇತರರನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಪಾರಂಗತನಾದ ಅನುಭವತಾಲಿಯೆಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಊಹಿಸಿದನು.

ಅಯ್ಯಾ ನೀವು ಹೇಳುವ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕಡುಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುವ ಆ ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನೋಡುವಾ" ಎಂದನು ಚಂದ್ರವರ್ಮ.

ಮುದುಕನು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ, ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಹೊರಗೆ ಏನೋ ಕಲಕಲಿರವವು ಕೇಳತೊಡಗಿತು. ಮುದುಕನು ಹಾರಿ ಓಡಿ ಬಾಗಿಲ ಮತ್ತಿರ ನಿಂತು ಹೊರಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿ, "ಅದೋದೋ, ರಾಜಭಟರು ಈ ಕಡೆಗೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೂ ನನ್ನ ಮಗನಿಗೂ ಯಾವ ಕೇಡೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಮಾತು

ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಮಾತಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕಂಚುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಧನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಿಗುವ ಧನದ ಭಾಗವನ್ನೂ ಕೂಡಾ ನೀಡು ಮಾತಾಡಿ ಅವರಿಂದ ವಾಗ್ಧಾನ ಪಡೆಯಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದವನೇ ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಓಡಿ, ಮರುಳ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋದನು.

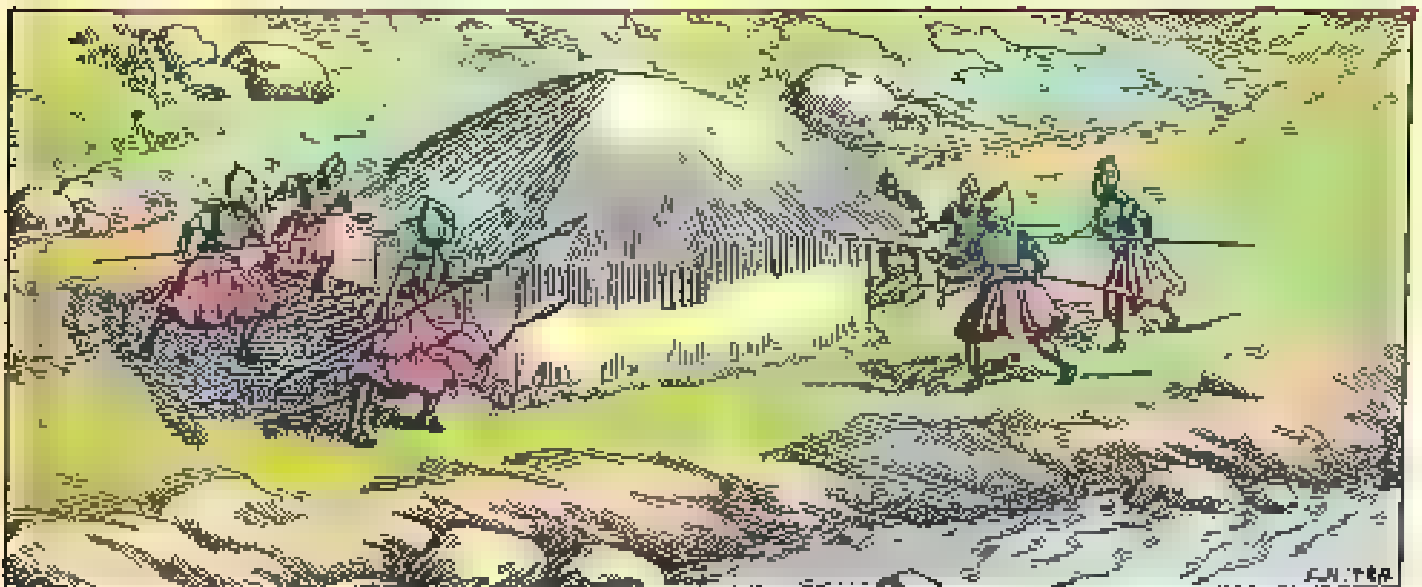
ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡಿಸುವುದರೊಳಗೆ ನಡೆದ ಈ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ತುಂಬಿ ಬೆರಗಾದನು. ಈ ಅಸಾಧ್ಯನಾದ ಮುದುಕನು ತನ್ನನ್ನು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗಿಸಿ ಹಾಕಿ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಓಡಿಹೋದನಲ್ಲ ! ಈಗ ತಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಶ್ವಯತ್ನೆ ಬರುವುದರೊಳಗೇ, ಕತ್ತಿ ಕಠಾರಿ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಭಟರು ಆ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು.

"ಯಾರು ಒಳಗೆ ? ಬನ್ನಿ ಮೊಲಗೆ, ಓಡಲು ನೋಡಿದರೆ ಈಚೆಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಬೇಕಾದೀತು !" ಎಂದು ರಾಜಭಟರು ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಲೆಂದುಕೊಂಡು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನಿಂತನು.

—(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

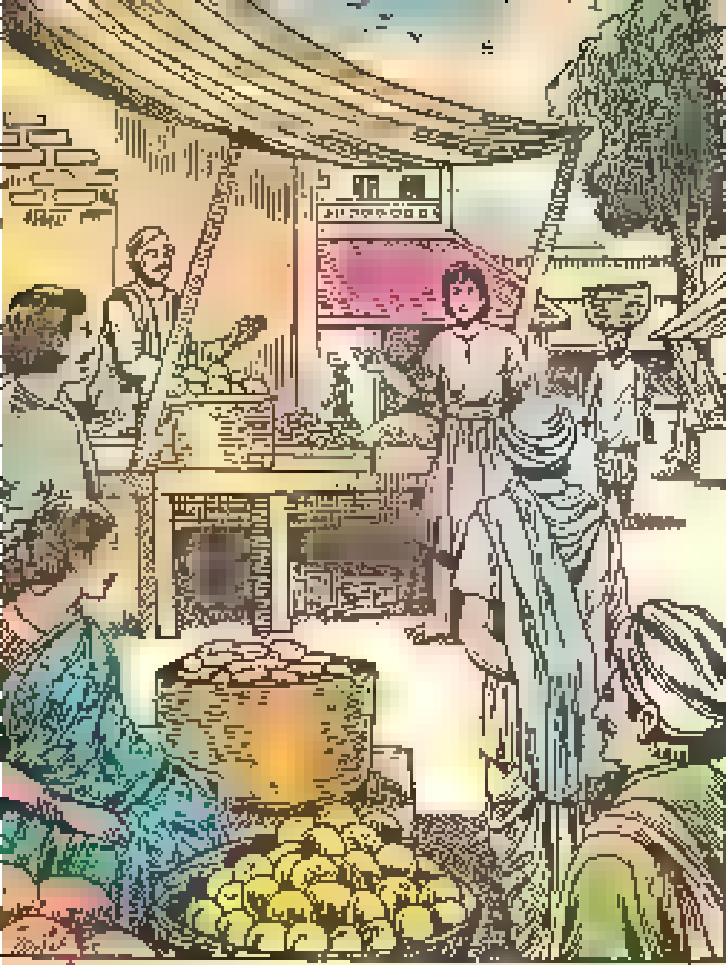

నత్తిరనసేవర

శ్రీహరివాగ్మియే మంత్రే ఆ మంత్రం నత్తిర
బంద తఱగారనాద కాజా త్రివిక్రమంను,
మంత్రే కిరమిన్ద్రే నీ కుత్తిర వ
బేతాకావేరితవార మూనవ తవమన్న శీత
కీళిన్ద్రే తన్న మేలివ మేలి కుత్తిరగిండు
మంత్రే మంత్రే కిరమిన్ద్రే కిరమిన్ద్రే
కుత్తిరగిండు. ఆగ తవద బాయి మూతు
మంత్రే మంత్రే కిరమిన్ద్రే కిరమిన్ద్రే
ఇమ్మొందు భయంకరవాద కాళరాత్రియ
నిను మూడువ ఒకం త్రమద మంత్రే
మంత్రే కిరమిన్ద్రే కిరమిన్ద్రే మంత్రే కిరమిన్ద్రే
మంత్రే కిరమిన్ద్రే కిరమిన్ద్రే మంత్రే కిరమిన్ద్రే
నిన్నన్న ఇమ్మొందు శరణ వరంకీగి గుం
మంత్రే కిరమిన్ద్రే కిరమిన్ద్రే మంత్రే కిరమిన్ద్రే
కంత్రే కిరమిన్ద్రే కిరమిన్ద్రే మంత్రే కిరమిన్ద్రే
మంత్రే కిరమిన్ద్రే కిరమిన్ద్రే మంత్రే కిరమిన్ద్రే
ఒప్పిదు మూడు మూతు నిను సాయగా
మంత్రే కిరమిన్ద్రే కిరమిన్ద్రే మంత్రే కిరమిన్ద్రే
మంత్రే కిరమిన్ద్రే కిరమిన్ద్రే మంత్రే కిరమిన్ద్రే

భక్తిశరణార్థిగృహం

ಹೊಂದುವಂತಹ ಸಕ್ಕೀರೆಯೊಬ್ಬ ಮಹಾಕವಿ
ತನ್ನ ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ
ಬಂತು. ಸುನಗೆ ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆಗಲಾರದೆಂಬುದ
ಕ್ಕಾಗಿ ಆತನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಡೆಯುವ
ಶ್ರವಣ ಶಿಲೆಯದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಏಡೆ" ಎಂದು
ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿತು :

ನಕ್ಕೀರನು ವಿಮಲಗಿರಿಯ ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ಇರುವವನು ರಾಜನಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ
ಅಭಿಮಾನವಿತ್ತು. ನಕ್ಕೀರನೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆ
ಮಾಡದೆ ಒಂದು ದಿನ ಕೂಡಾ ಇರುವವನಲ್ಲ
ಆ ರಾಜ. ನಕ್ಕೀರನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಒಂದು
ಹೊಸ ಭಾವನೆ ಅರಳುತ್ತಿತ್ತೆಂದು.

ನಕ್ಕೀರನು ಕವಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಅವನು
ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದರೂ ಆತನ ಕವಿತ್ವದ
ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ
ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರಾಗಲಿ, ಸೇವಕರೊಂದಿರಾಗಲಿ, ಹೊರಗೆ

ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಅವನು ಕವಿತ್ವದ ಧೋರಣೆ
ಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತಾಡುವನು. ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿ
ಅರ್ಥವಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಸಂತೋಷವನ್ನೂ
ತುಂಬಿಸುವಂತಹುದು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಗರದಲ್ಲಿ
ಅವನ ಧೋರಣೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರವಾಯಿತು.

ಒಲ್ಲೆಯಾದರೂ, ಯಾರಾದರೂ, ಯಾರೊಂದಿ
ಗಾದರೂ ಕವಿತ್ವಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಲು
ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ, "ಒರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಮೂತ್ರಕ್ಕೆ
ನರಿ ಹುಲಿಯಾಗಲಾರದು, ಆ ಬಗೆಯ ಧೋರಣೆ
ನಕ್ಕೀರನಿಗೇ ಸರಿ" ಎಂದು ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಸಿ
ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಕ್ಕೀರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಶವನಂಬ ಸೇವಕ
ನಿದ್ದನು. ಅವನು ತುಂಬ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿರಾಮ
ಯುಳ್ಳವನು. ನಕ್ಕೀರನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಿ
ಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವನು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ಸೇರಿದ್ದನು. ಅದಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನ ಚುರುಕು
ತನಕ್ಕೆ ಬೇರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ
ಸಂಬಳದ ಕೆಲಸ ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತು. ತೀರಿಕೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ
ಲೆಲ್ಲಾ ಕೇಶವನು ಸಾಹಿತ್ಯಪಠನ ಮಾಡುತ್ತಾ
ಇರುವನು. ನಕ್ಕೀರನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ
ಪ್ರತಿ ಮಾತನ್ನೂ ಅವನು ಪದೇ ಪದೇ ಮನನ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು
ತ್ತಿ. "ಈಗ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ನಕ್ಕೀರ
ನನ್ನ ಕೇಶವನು ಅದರ ಅರ್ಥ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.
ನಕ್ಕೀರನು ಕೂಡಾ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ
ಮೆಚ್ಚುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಉತ್ತರ
ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ನಕ್ಕೀರನು ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೇಶವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ
ಕವಿತೆ ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಹೊರಗೆ
ಹೋದಾಗಲೂ ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ, ಬೇರೆ
ಜೋರಾದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕವಿತ್ವದಿಂದಲೇ

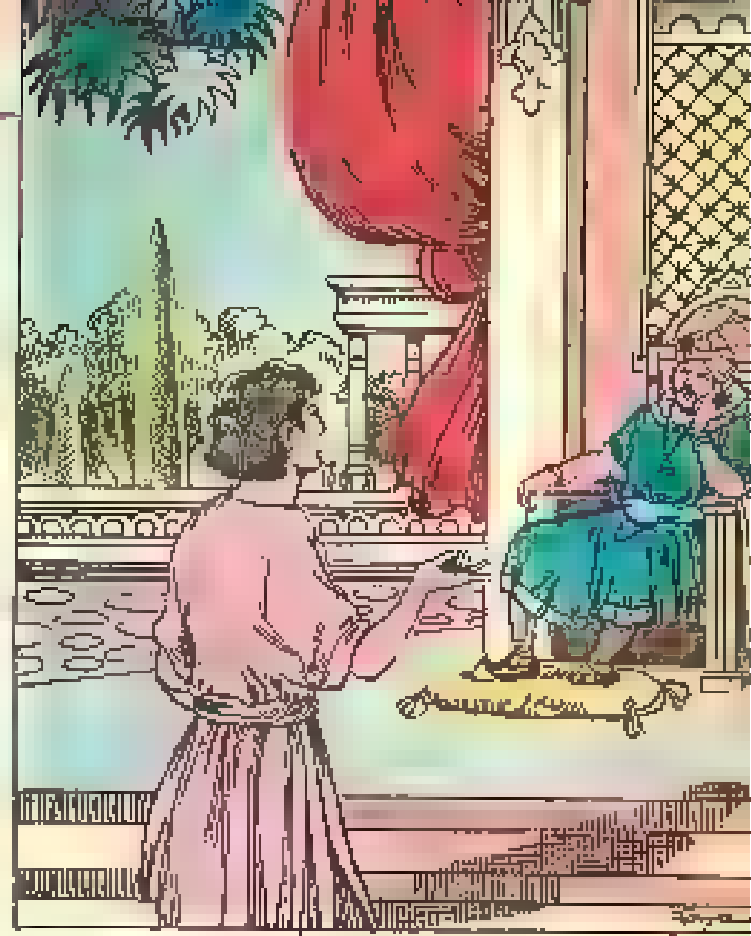
ಮೂತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲವರು ಅವನ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು “ಎಷ್ಟಾದರೂ ಇವನು ನಕ್ಕಿರಲಿ ಮನೆಯ ಕೆಲಸದವನು ತಾನೇ? ಕವಿತ್ವವು ಅಂಟಿದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟೇ? ಅದರ ಮೇಲೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯೂ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಕೇಳಬೇಕೆ?” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಏನೋ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಕ್ಕಿರಲು ರಾಜದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನು ತನಗಾಗಿ ಇದಿರು ನೋಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದ ನಕ್ಕಿರನು ಕೇಶವನೊಂದಿಗೆ, “ಎಲೋ, ಕೇಶವಾ! ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಮನೆಯವರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪಂಚಾರಾಹರ ಹತ್ತಿರ ಈ ದಿನ ಚಕ್ಕೋರಕ್ಕೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿಬರಪ್ಪ” ಎಂದನು.

ಚಕ್ಕೋರವಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನಿಗಾಗಿ ಇದಿರು ನೋಡುತ್ತದೆಂದೂ, ಬೆಳುದಿಂಗಳನ್ನು ಅದು ಮೇಯುವದೆಂದೂ ಕವಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ? ಇಲ್ಲಿ ನಕ್ಕಿರನು ಚಂದ್ರನಾಗಿ, ಅದಿನ ತಾನು ಒರಲಾರ ನಾದುದರಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೆಳುದಿಂಗಳು ದೊರೆಯಲಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಕಸತಾಢೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನು. ಇದು ಕೂಡಲೇ ಕೇಶವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ವಿವರಣೆ ಕೇಳದೆ ಸರಿಯೆಂದು ಹೊರಟನು.

ಅವನು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, “ಪ್ರಭುಗಳೇ! ಈ ದೂತವಾಕ್ಯವನ್ನು ಲಾಲಿಸಬೇಕು! ಓ ಚಕ್ಕೋರವೇ! ಈ ದಿನ ನಿನಗೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಚಂದ್ರನು ನಿನಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

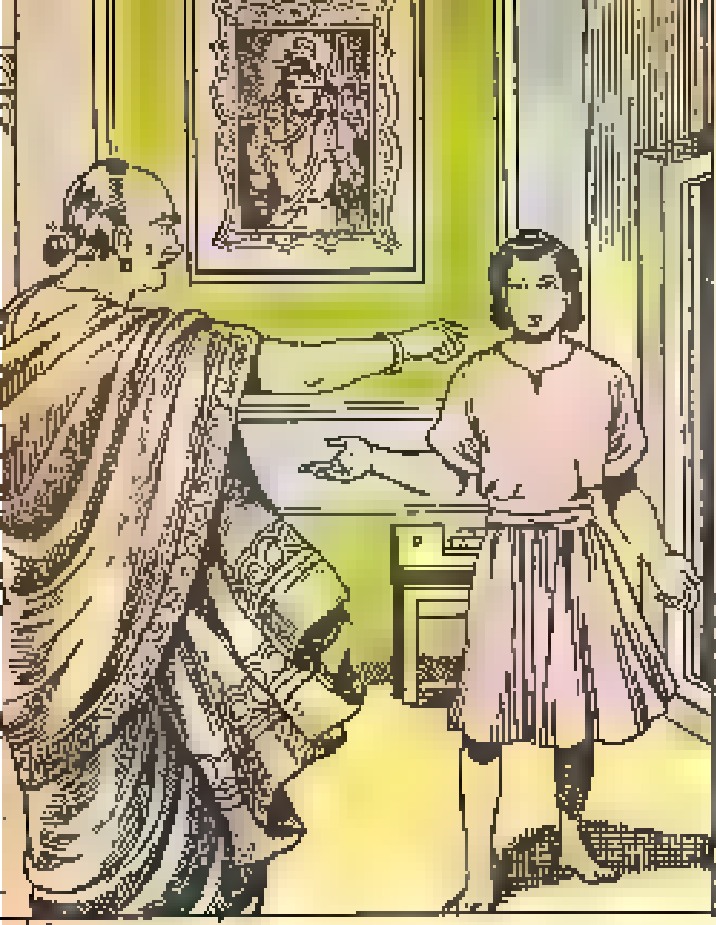
ಕೇಶವನು ನಕ್ಕಿರನ ಬಳಿಯಿಂದ ಬಂದನೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ, “ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತೆಂದು ಚಂದ್ರನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳು” ಎಂದನು.

ತೆಂದು ಚಂದ್ರನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳು” ಎಂದನು. ಕೇಶವನು ಸರಿ ಎಂಬಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನು “ಎಲೋ, ನನಗೆ ಏಕೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯೆ? ಅಥವಾ ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಉಚ್ಚೇ ಸ್ವಾಮೀ? ತಾವು ಬಲ್ಲೆಂದು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ” ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಶಂಕಿಸದೆ ಹೇಳಿದನು ಕೇಶವ.

ಅವನ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನ ಮುಖವು ಕೆಂಪಾಗಾಯಿತು. ಅವನು ಕೇಶವನನ್ನು ನೋಡಿ, “ನಕ್ಕಿರನ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ನನಗೆ ಶಸ್ತ್ರ ಮುಖಗಳು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ ಅಂತುಕೊಂಡೆನು. ನಾನು ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಂದು ನಾನು ಓರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾರ್ಥವೇನೆಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ

ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಈಗ ಕೇಶವನು ವಿನಯದಿಂದ, "ಪ್ರಭುಗಳು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಪ್ಪೇನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡದೆ, ಇನ್ನು ಬರಲಿರುವುದು ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ ತಾನೇ, ಆಗ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳುದಿಂಗಳು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆಂದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೇ ತಾವು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಬಿಡುವ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿರೋ" ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖವಾಗಿ "ಏಲೇ! ನೀನು ನೀನೂ ನಕ್ಕೀರನಿಗೆ ತಕ್ಕವನೇ ಸರಿ. ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಮೊದಲನೇಸಾರಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿರುವಿ. ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಷ್ಟು ಭೈರ್ಯ

ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅವರು ಇವರಾಗುವಾಗ ನನ್ನದೇ ಮೇಲುಗೈ ತಾನೇ? ಮತ್ತು ಭಯಂಕರವಾದುದೇ ತಕ್ಕ?" ಎಂದನು ಕೇಶವ.

ಅವನ ಮಾತು ರಾಜನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

"ಅವರು ಇವರಾಗುವುದೆಂದರೇನು? ವಿವರವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಬಿಡು" ಎಂದನು.

"ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ತಾವು ರಾಜರು. ಆದರೆ ಈಗ ನನ್ನ ಯಜಮಾನರು ರಾಜರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅದರಿಂದ ನನ್ನದೇ ಮೇಲುಗೈಯಾಗಿದೆ" ಎಂದನು ಕೇಶವ.

ರಾಜ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನೊಂದೂ ಅರ್ಥವಿದೆ ಎಂದು ಕೇಶವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಕ್ಕೀರನು ತಾನು ಚಂದ್ರನೊಂದು ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನಷ್ಟೆ? ಇದೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ರಾಜನ ಸಿಟ್ಟು ಅಡಗಿತು.

ರಾಜನು ಕೇಶವನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಒಳ್ಳೆಯ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, "ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಬೇಕು. ನೀನು ಬರುತ್ತಾ ಇರು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಕೇಶವನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ನಕ್ಕೀರನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು. ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಕ್ಕೀರನಿಗೆ ಎಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದು, "ಏನೋ ಇದು? ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತವಾದೆನೆಂದು ಕೊಂಡೆಯಾ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗಳು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಲೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿಬಿಡು" ಎಂದು ಜೈದನು.

ನಕ್ಕೀರನಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕೋಪವಿರಲು ತಕ್ಕ ಕಾರಣವಿದ್ದಿತು. ರಾಜನು ಅದುವರೆಗೂ ನಕ್ಕೀರನ

ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡವನಲ್ಲ. ಕೇಶವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾದಾಯಕ ಪ್ರಾಂಶೋಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಸೂಯೆ ಕೆರಳಿ ಎದ್ದಿತ್ತು.

ಕೇಶವನು ನಕ್ಕಿರಿಸಿ ಕಾಣಿಗೆ ಎದುರಿಸಿದಾಗ ಬೊಡ್ಡನೊಳ್ಳುತ್ತ, "ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪನೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹೊರಗೆಲ್ಲೆಯೂ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರದು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ಆಗುವಂತಿರಲಿ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಕ್ಕಿರಿಸು ಶಾಂತತೆಗೆ ಬಂದು, "ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಇಲ್ಲದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹುಂದೆ ಉಸಿರುತ್ತಬೇಡ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರೇಕವಾಗಿ ನಡೆದರೆ, ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಸ್ತಿ ! ಜಾಗ್ರತೆ " ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು.

ಮರುದಿನ ಕೂಡಾ ನಕ್ಕಿರಿಸಿಗೆ ಸುಸ್ತಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಅವನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದ ಸೇವಕನ ಹತ್ತಿರ ಈ ದಿನವೂ ಬರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ರಾಜನು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಕೇಶವನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದನು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಆ ಸೇವಕನಿಂದ ತಿಳಿದು ನಕ್ಕಿರಿಸು ಅಸೂಯೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು ಕಳೆದುವು. ಆಗ ನಕ್ಕಿರಿಸಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಯಿತು. ಅವನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ರಾಜನು ಅವನ ಅನಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಮಾತೂ ಕೇಳದೆ, ಕೇಶವನೇ ನಾದನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ನಕ್ಕಿರಿಸು, "ಒಳ್ಳೆಯ ಗಂಧದ ಮರವೇ ಇದರಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಗಂಧವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯನು ಏನಾದನೆಂದು ಆರೋಚಿಸುವುದು ತಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಸಲ್ಲದು " ಎಂದನು ರಾಜನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವವನಂತೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನಕ್ಕಿರಿಸು ಹೇಳಲಿದ್ದುದೇನೆಂದರೆ, ತಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಗಂಧದ ಮರವೆಂದೂ, ಕೇಶವನು ಅದರ ಗಾಳಿ ತುಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡವನಷ್ಟೇ ಎಂದೂ ಆಗಿತ್ತು.

ನಕ್ಕಿರಿಸು ಮಾತುಕೇಳಿ ರಾಜನು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಾ, "ಮನುಷ್ಯನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಧದಿಂದ ಗಂಧದ ಮರಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅನಾರೋಗ್ಯದಲ್ಲೇ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿರಿ " ಎಂದನು.

ನಕ್ಕಿರಿಸು ಮತ್ತೇನೂ ಮಾತಾಡದೆ, ರಾಜನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಕೇಶವನನ್ನು ಕರೆದು, "ನಾನು ಇಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಹೋದೆನು. ಇವತ್ತಿನಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನನಗೆ ಸಮಾನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಿನಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ಕೇಶವಾ ! " ಎಂದನು.

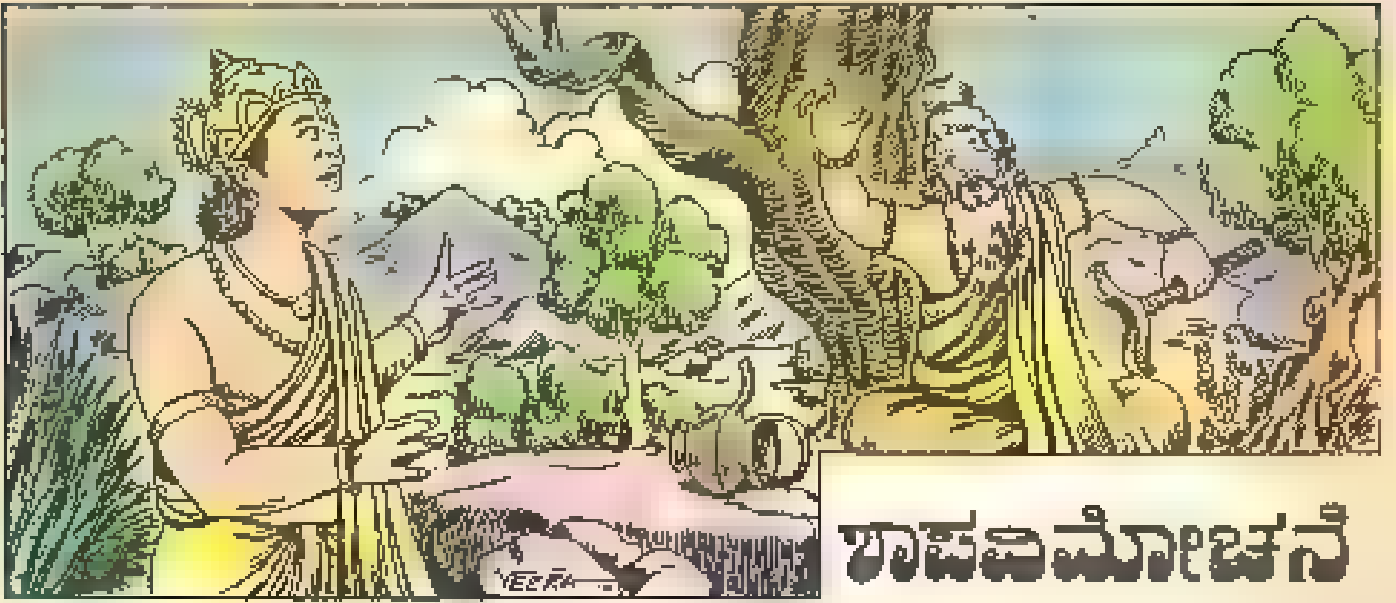
ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ಈಗ ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಸಂದೇಹವಿದೆ. ನಕ್ಕಿರ ನಂತಹ ಮಹಾಕವಿ, ತನ್ನ ಸೇವಕನೊಂದಿಗೆ ಕ್ಷಮಿಸು ವಂತೆ ಕೇಳುವುದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅವಮಾನಕರ ವೆಂದು ನೀರೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ವಿಷಯ ಕೇಳುವವಿಗೆ ರಾಜನಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಶಂಸೆ ಬಂದುದರಿಂದ ನಕ್ಕಿರನಲ್ಲಿ ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿತ್ತು. ಈ ಸಂಗತಿ ಅವನೂ ಕೇಳುವವಿಗೂ ಹೊರತು ಮೂರನೆಯವನಿಗೆ ತಿಳಿ ಯುವ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಕಳ್ಳನೂ ದುಷ್ಟನೂ ಅದಮನಿ ಕೂಡಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಂತಹವ ರಾವನಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತರರು ಆ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೇ ಲಜ್ಜೆ ಭವಗಳಿಂದ ಕುಂದಿ ಹೋಗು ತ್ತಾರೆ ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಕ್ಕಿರನಂತಹ ಮಹಾಕವಿ ತನ್ನ ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಳವಳ ಪಟ್ಟು, ಸೇವಕನ ನಕ್ಕಿರ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳುವುದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ರಾಜನು ನಕ್ಕಿರ ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಧೋರಣೆ ನೋಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಕ್ಕಿರನ ಅಸೂಯೆ ಗೊತ್ತಾದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಬರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ನಕ್ಕಿರನು ತನ್ನ ಸೇವಕನ ದತ್ತಿರ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳ

ಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು? ಈ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಒಡೆದು ಸುಟ್ಟು ನೂರಾಗುತ್ತದೆ!" ಎಂದಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು: "ನಕ್ಕಿರನ ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮೂರನೆ ಯವನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವನ ಅನಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲು ಎರಡನೇ ಸಾರಿ ಕೇಶವನ ಬದರಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸೇವಕನು ಬಂದಾಗಲೇ ರಾಜನಿಗೆ ಆ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅವನು, ನಕ್ಕಿರನು ಒಳ್ಳೆಯ ಗಂಧದ ಮೆರವೆಯು, ಅದರ ಗಂಧ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯನ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ತಂದಾಗ, ಅವನ ಅರೋಗ್ಯವು ಸರಿವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ತನ್ನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ನೀವು ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದಲೇ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿರಿ ಎಂದನು. ಅಸೂಯೆಯುಳ್ಳವನು ಅನಾರೋಗ್ಯದವ ನೆಂದು ಆ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುದರಿಂದ ದರೇ ನಕ್ಕಿರನು ತನ್ನ ಸೇವಕನ ದತ್ತಿರ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿದನು."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮೌನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮೂಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡತೊಡಗಿತು.

ಶಾಪವಿಮೋಚನೆ

ಒಡಿದಾನೊಂದು ಪ್ರರಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮುಖ ನಂಬ ಗಂಧರ್ವನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ತಿರುಗಾಡಿಸೊಂದಿದ್ದನು. ಆಗ ಅವನು ತನಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಒಬ್ಬ ಮುನಿಯ ಕಮಂಡಲುವನ್ನು ಎಡವಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಆ ತಪ್ಪಾದ ಮುನಿಗೆ ತಪೋಭಂಗವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪದಿಂದ ಚಂದ್ರಮುಖನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, "ಎಲೋ ಗರ್ವಾಂಧನಾದ ಗಂಧರ್ವನೇ! ತನ್ನ ಕಮಂಡಲುವನ್ನು ಒದ್ದು ಹಚ್ಚಿಗೆ ಭಂಗಮಾಡಿದ ನೀನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾಗಿ ಹೋಗು! ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಒಡುಕು ವೈಮಿಷಾರಣ್ಯದಲ್ಲೇ ಕಳೆಯಲಿ" ಎಂದು ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟನು.

ಈ ಭಯಂಕರ ಶಾಪವನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರಮುಖನು ಆಪಾದಮಸ್ತಕ ಪರ್ಯಂತ ಕಂಪಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮುನಿಯ ಮೊಂಡೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಬಿದ್ದು ಬಹು ದೀನವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಮುನಿಗೆ ಕರುಣೆ ಬಂದು, "ನೀನು ತಿರುಗುವ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ದಾರಿಕಾರ

ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕೂಳು. ಆ ಕೂಗಿನಿಂದಲೇ ಅವರು ಎದೆ ಯೊಡೆದು ಸತ್ತವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೂಗಿನಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡದಿರುವ ಮಾನವನಿಂದಲೇ ನಿನಗೆ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆ" ಎಂದನು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಚಂದ್ರಮುಖನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನ ರೂಪ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವನು ಸಿದಾ ವೈಮಿಷಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ದಾರಿಯ ಒಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದೊಂದು ಬೀಳಲುಬಿಟ್ಟ ಆಲದ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ನಿವಾಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಭಗಭಗನೆ ಹಸಿಯು ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯು ತ್ತಿರುವಾಗ, ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂದನು. ಕೂಡಲೇ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಗಿದನು. ಆ ಕೂಗಿನಿಂದ ಹೆವರಿ ಓಡುವ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಗುಂಡಿಗೆ ಯೊಡೆದುಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು. ಅವನನ್ನು ತಿಂದು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಹಸಿವೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಇದು ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ

ರಾಕ್ಷಸನಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ಜನರು ಆ ಕಡೆಗೆ ಬರುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಆದುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನು ತಾನಿರುವ ಆಲದ ಮರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೊಂದು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಆಲದ ಮರವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದನು.

ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರ ಹೊರತು ಆಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ನರಮಾಂಸ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿರುವ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮನುಷ್ಯರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಾರದುದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾನೋ ರಾಕ್ಷಸನಿರುವ ನೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಹಸಿವೆಯ ಕಾಟ ಹೆಚ್ಚೇ ಆಯಿತು.

ಬೇರೊಂದು ಅರಣ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ನಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬರುವುದು ಕಂಡಿತು.

ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಬ್ರಹ್ಮಾಣಂದದಿಂದ ಪ್ರಳಯ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಒಂದು ಕೂಗು ಹಾಕಿದನು. ಅದರ ಆ ದಾರಿಕಾರನು ತಲೆಬಗ್ಗಿ ಓಡಿಬಂದು ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ಮುನಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನಾದ ಚಂದ್ರ ಮುಖನಿಗೆ ಆಗಲೇ ಶಾಪವಿಮೋಚನವಾಯಿತು.

ಮೊದಲಿನಂತಹ ಗಂಧರ್ವನ ವಿಜಯವನ್ನು ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು, ಆ ದಾರಿಕಾರನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು, ಗಂಧರ್ವನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, ತನ್ನಿಂದ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.

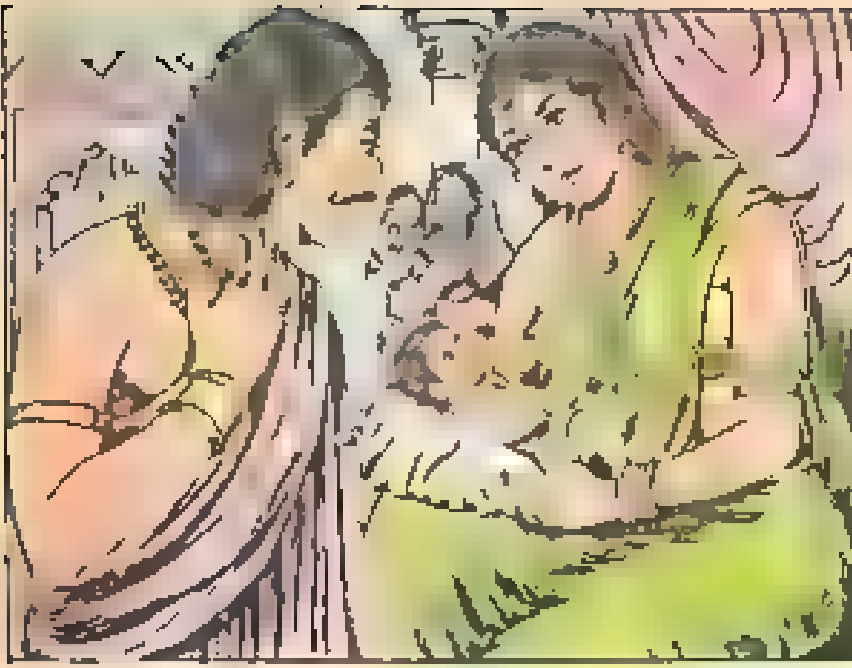
ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಚಂದ್ರಮುಖನನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, “ನನಗೆ ಏನು ಕೆಲಸವು, ಇಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಹೇಳುವಿರಿ ನನಗೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರಮುಖನಿಗೆ ತನ್ನ ಭಯಂಕರವಾದ ಕೊಗಿಲಿನಿಂದ ಅವನು ಹೇಗೆ ಬದುಕಿರುವ ನೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಗೆ ಅವನ ಒಬ್ಬ ಕಿವುಡೇ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿದ ಗಂಧರ್ವನು ನಗುತ್ತ, ಅವನಿಗೆ ಕೇಳುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಕೆಲವು ಹೋಗಿಬಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನು ಚಂದ್ರಮುಖನ ಕಾಲಿಗೆ ಸಮಾಸ್ಯಾರವನಾಡಿ, “ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ದುರದೃಷ್ಟವು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವ್ಯಷ್ಟವೇ ಆಯಿತು !” ಎಂದನು.

ಹೌದೆಂದು ತಲೆಬಗ್ಗಾಡಿ ಚಂದ್ರಮುಖನು ತನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಮಿಡನುಗಳಂತಹ ಅಂಜಿದವರಾದ ಕಿಬ್ಬಿಗಳುಳ್ಳ ಅಧರ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯ ತಂದದ ತನ್ನ ಆ ಮಗಳಿಗೆ ಮಿಡನಾಕ್ಷಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ರಾಜನಿಗೆ ಅವಳು ಏಕೈಕ ಸಂತಾನವಾಗಿದ್ದಳು.

ಯುವರಾಣಿ ಮಿಡನಾಕ್ಷಿ ಅವಳ ಬೇಗರನ್ನೇ ರಾಜನೊಡನೆವಾದ ಎದ್ದೆಗಳನ್ನೆದ್ದಾ ಕಳಿಸಿ ಬಾರೊಗಟುವಳು. ಅವಳಿಗೆ ಯುಕ್ತ ವಯಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ರಾಜನು ಅವಳಿಗೆ ಮೈಭವೇಕವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ. ಸಂದೇಹ ಅನಂತರ ಯುವರಾಣಿ ಎದ್ದುಕೊಂಡು ಪ್ರಜಾ ನು ರಂಜಕಳಾಗಿ ಪರಿಣಾಮವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

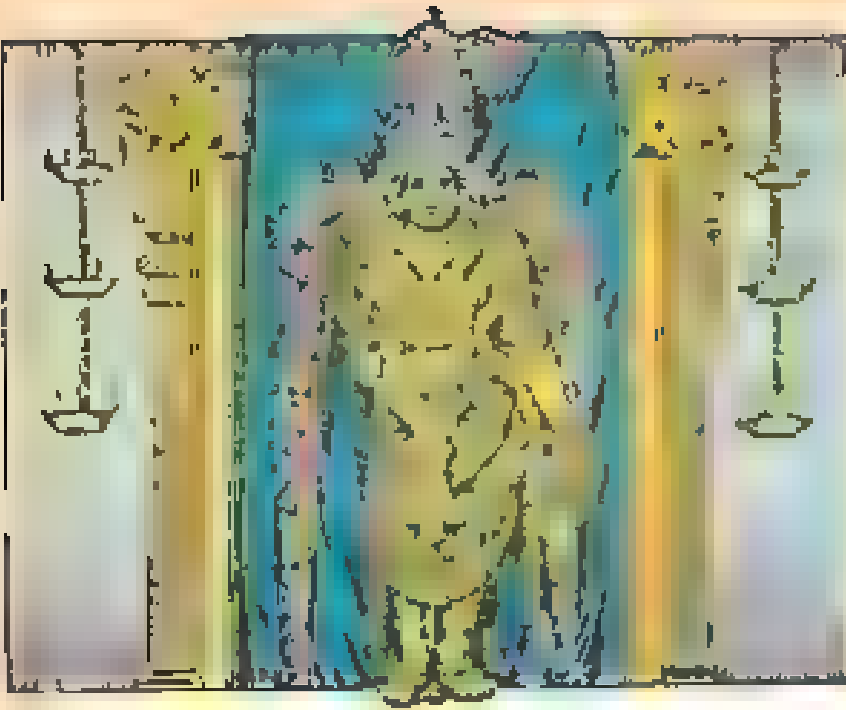

ಅವಳ ವೈಭವವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜರು ಅಸೂಯೆ ಪಡಲು ಹೊರಗಿದರು. ಮೊದಲು ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಗಸು ರಾಜ್ಯವಾಲನೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆಂದು ಸಂದೇಹ ಏರ್ಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಶತ್ರು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸತೊಡಗಿದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜರು ತಂತ್ರಮಾಡಿ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಧಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದು ಮುಘುರೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಿದರು.

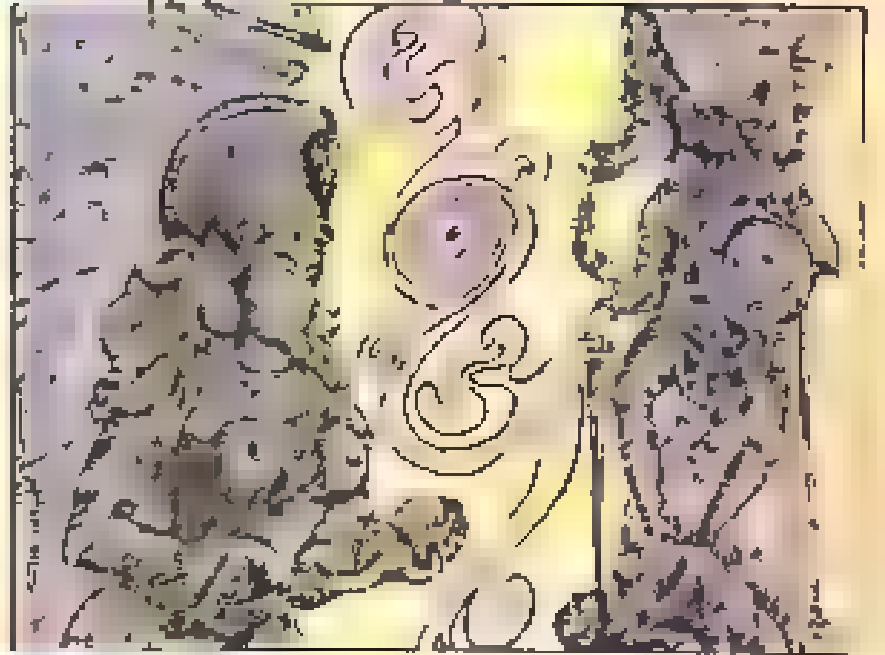
ಅಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಕಂಡವನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕುಶ್ವರನೇ. ಶಿವದರ್ಶನವಾದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಕೂಡಾ ತಾನು ಪಾರ್ವತಿಯ ಅವತಾರವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಅಮೇಲೆ ಬೆಗವರ್ಟ್ಸ್ ಮೊನಾಕ್ಷೀ ಸುಂಪರ್ಕೇಶ್ವರರ ವಿವಾಹವು ಒಂದು ದೈನಂದಿನದ ಸರಮೇರಿತು.

ಯುವರಾಜನ ಮಿತ್ರನಾದ ಪಾಂಡುರಾಚಾರ್ಯ
ಅವತಾರವೆಂದು ಪರಿಣತರಾದ ಪಂಡಿತರಾದ
ಅವರನ್ನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಂಡು, ಅವರ
ಭವಿಷ್ಯ ಕಾಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು
ರೂಪದ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸಿ
ತೊಡಗಿದರು. ಅಲ್ಲದಲ್ಲದೆ ದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹದ
ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಂದರಾಶ್ವರನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನೂ
ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದರು.

ಮದರಾಜನ ಮಿತ್ರನಾದ ಪಾಂಡುರಾಚಾರ್ಯ
ದೊಡ್ಡದು. ಪಾಂಡುರಾಚಾರ್ಯನ ಗೋಪುರಗಳಿಂದ,
ಮಂದರಾಚಾರ್ಯನ ಮಂಟಪಗಳಿಂದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ
ವಾದ ಅದ್ಭುತ ಶಿಲ್ಪಗಳಿಂದ ಈ ಅರಮನೆ
ವೇಗಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದೆ ಪ್ರಮುಖ
ದೊಡ್ಡದಾದ ಈ ಶ್ರೀಮಠದ ನೆರವುಗಳಲ್ಲಿ
ಮಧುರೆಯೂ ಒಂದೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದೆ.
ನಗರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರನಾದ ಅರಮನೆಯಿದೆ.
ಸಂಸ್ಕಾರದುದ್ದಕ್ಕೂ ದೇಶದ ನೂರೂ ಮೂರು
ಗಳಿಂದಲೂ ಯಾತ್ರಿಕರು ಬರುತ್ತಾ ಇರುವರು.
ಛತ್ರದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿರುವ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಂದ
ದೇವಾಲಯವು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿ
ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು

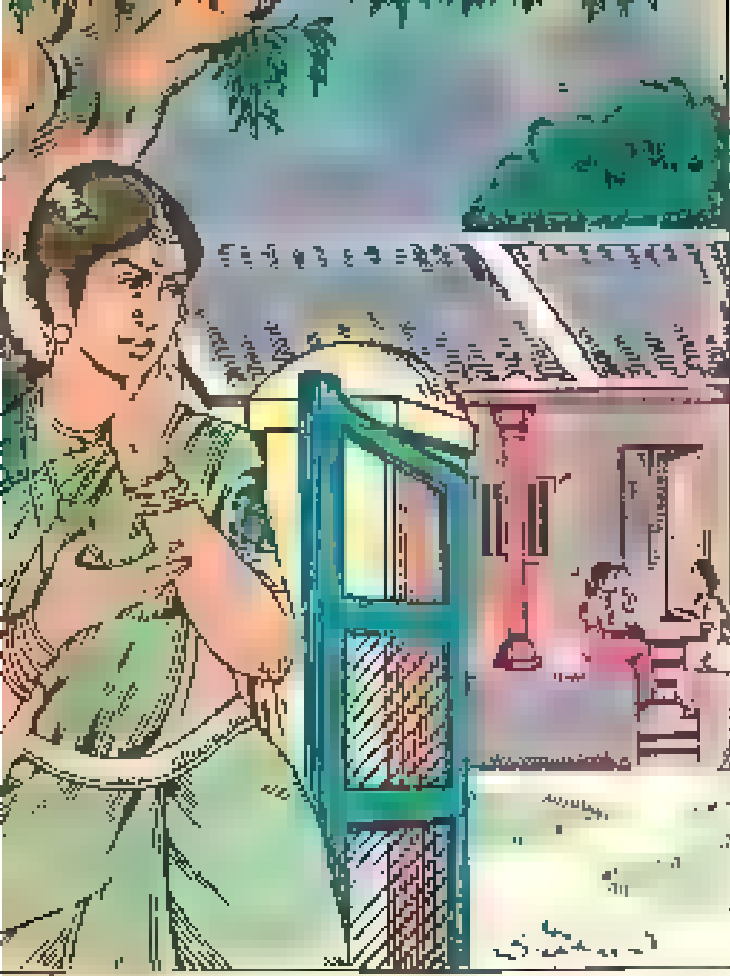
ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನಪುರವೆಂಬ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅನಂದಮ್ಮ ಮತ್ತು ಗೋವಿಂದಯ್ಯ ಎಂಬ ಶ್ರೀಮಂತ ದಂಪತಿಗಳಿದ್ದರು. ಗೋವಿಂದಯ್ಯನಿಗೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಣೆಂಬ ಹೆಸರಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಅನಂದಮ್ಮನಿಗೆ ಯಾವ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಅಸಹ್ಯಭಾವದಿಂದಲೇ ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವಳಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ಖತೆಯ ಗುಣವೇ. ಅವಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬಾಣ ಬರುಸುಗಳು ಉದುರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ದಂಪತಿಗಳ ಹಿರಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸು ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧ ದೊರಕಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೇಳಿದಷ್ಟು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯೇ ಕಾಣಕೆಯೇ ಕೊಡಬಲ್ಲಂತಹ ಭಾಗ್ಯವಂತರಾದ್ದರೂ ಯಾವ ಹೆಸರಿನೂ ಮುಂದೆ ಬಾರದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅನಂದಮ್ಮನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಂಕಟವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳ ಮದುವೆಗೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಷ್ಟವಾದರೆ, ಬೇರೆಯತ್ತಾ ಬರುವ ಉಳಿದ ಹುಡುಗಿಯರ ಗತಿ ಹೇಗೋ!

ತನ್ನ ಗಂಡ ಗೋವಿಂದಯ್ಯನಿಗೆ ಉರಿನೊಳಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರೂ ಗೌರವವೂ ಇರುವ ಸಂಗತಿ ಅನಂದಮ್ಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ಕಿಟ್ಟ ಅಗ್ನಿಯೇ, ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ಸಣ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ. ತಾನು ಕೂಡಾ ಗಂಡನ ಹಾಗೆಯೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ತಂದುಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬಿಟ್ಟಲಾಗದ ಸಮಸ್ಯೆಯಂಟಿರುವ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಮರಿವ್ಯಾರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೆ ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಈ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಅನಂದಮ್ಮ ಒಂದು ದಿನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ, “ನಿಮ್ಮಿಗೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರಿದೆ. ನನಗೂ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತುಗಳು ಗೋವಿಂದಯ್ಯನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಅಮೃತಧಾರೆ ಯಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದಿಂದ ಅವಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಉದುರುವ ಬರುಸು ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಲಿ ಬೀಳುವವನು ಅವನೇ.

ಗೋಮಿದಯ್ಯನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ,
“ಇಷ್ಟು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ದೇವರೋ
ನಿನ್ನೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಒಳ್ಳೆಯ ಒದ್ದಿ
ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಮಾತು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೋ,
ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಸ್ನೇಹವಾಗುತ್ತ, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ
ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು
ತನ್ನಂತಾನೇ ಒರುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೇ” ಎಂದನು.

ಆನಂದಮ್ಮನಿಗೆ ಗಂಡನ ಒದ್ದಿಮತ್ತತೆಯ
ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನಂಬುಗೆ ಇದ್ದಿತು. ಅವನು
ತುಂಬಾ ಲೋಕಾನುಭವ ಉಳ್ಳವನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ
ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಗಂಡನ ಮಾತು ಸಂಬಿ
ಕೊಂಡು, ಅಂದಿನಿಂದ ಅವಳು ನೆರೆಹೊರೆಯವ
ರೊಂದಿಗೂ, ಕೆಲಸದಾಳುಗಳೊಂದಿಗೂ, ಮಕ್ಕ
ರೊಂದಿಗೂ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಲು ಹೊಡಗಿ
ದಳು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರದ ಒದ್ದಿಯನ್ನೂ
ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ,
ಆನಂದಮ್ಮನಿಗೆ ತನಗೆ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು
ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ
ವಾಯಿತು. ಮೊದಲು ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಗೃಹೀಕರುಳು
ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಏನೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿ
ಯಲು ನೋಡಿದಳು. ಈ ಸಡುವೆ ಅವಳು ನೆರೆ
ಹೊರೆಯವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಳು.

ಆನಂದಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಮಿನಾಕ್ಷಮ್ಮನ
ಮನೆ ಇದ್ದಿತು. ಅವಳ ಮನೆಯ ಬಿಡುಬಾವಡಿ
ಯಲ್ಲಿ ದಿನಾ ಅಪರಾಧದಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು
ಮನೆಯ ಪೆಂಗುಸರ, ಸೇರಿ ಆದೂ ಇದೂ ಮಾತಾಡಿ
ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರು
ಕೂಡಾ ಹೊರಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆನಂದಮ್ಮ
ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅವರಣದ ಗೋಡೆಯ ಹಿಂದೆ
ನಿಂತು, ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳತೊಡಗಿದಳು.

“ಈ ಆನಂದಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಒಂದ ಮಾತಾಳು
ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಅದೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.
ಇಪ್ಪರವರಗೆ ಸಣ್ಣ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಸುಣ್ಣ ಕೊಡುವವ
ಳ್ಳು. ಅವಳ ಗುಣ ನಿಮ್ಮಗಿಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ?
ಈ ಸಡುವೆ ಏನಾಯಿತು ಗೊತ್ತಾ? ಮೊನ್ನೆ ಅನ್ನ
ಬಿಸಿಯವಾಗ ನಿನ್ನ ಕೈ ಮೇಲೆ ಕುದಿಗಂಜಿ ಬಿದ್ದು
ನಾನು ನೋವು ಅನುಭವಿಸುವಾಗ ಅವಳು ಒಂದು,
ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಮದ್ದು ಹಚ್ಚಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡದೆ
ಉಳಿದ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸ ಪೂರಾ ಅವಳೇ ಮಾಡಿತ್ತು
ಹೋದಳು” ಎಂದಳು ಒಬ್ಬಳು.

ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಗೃಹಿಣಿ,
“ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಮ್ಮ! ನಿನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು
ಆಡುತ್ತಾ ಅವಳ ಮನೇ ಪದಿಂದ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಮಾತಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು. ಈ
ಮೊದಲು ಮಕ್ಕಳು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹಾಗೆ
ಸುಮ್ಮನಿರುವಳೇ ಆನಂದಮ್ಮ? ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲು

ಹಿಡಿದು ಮಹಾಂಕಾಳೀ ಹಾಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವವಳು
ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದುಂಟು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಾರದ
ಅದ್ಭುತವೇ !” ಎಂದಳು.

ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆದ ಮೇಲೆ,
ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರೊಳಗೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ವಯಸ್ಸಿನ
ಮುದುಕ ಸ್ವರೂಪನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಗ್ಗಿಸಿ, “ ಹೌದೋ,
ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುವಾಗ ಆನಂದವು ಏನೋ ಒಂದು
ದೊಡ್ಡ ಗತ್ತು ತೆಗೆಯುತ್ತಾಳೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ,
ವಾವೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಕಣೀ !
ಅವಳ ಮಗಳ ಮದುವೆಯು ಸ್ವಿಕ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ
ಗೊತ್ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಸಂತಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಹೊಲ
ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯ ಕೂಡಾ ತಗ್ಗಿದೆ
ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ” ಎಂದಳು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆನಂದಮ್ಮನಿಗೆ
ತಲೆ ಗಿಡ್ಡನೆ ತಿರುಗುವ ಹಾಗಾಯಿತು. ಒಳ್ಳೆಯ
ಹೆಸರು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಶಾಕು ಇಷ್ಟು ದಿನ ಮಾಡಿದ
ನೆರಹೊರೆಯವರ ಸೇವೆಯು ಫಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿ-
ತೆಂದುಕೊಂಡು ಬಹಳ ಸಂಕಟಪಡತೊಡಗಿದಳು.

ನೆರಹೊರೆಯವರು ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಏನೆಂದೂ
ಕೊಳ್ಳುವರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಮನೆಯ
ಕೆಲಸದಾಳುಗಳನ್ನೂ, ಮಕ್ಕಳೂ ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲೆ
ಹೆ ಗಿಡ್ಡರೆಂದು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತ
ಆನಂದಮ್ಮನಿಗೆ.

ಇದಿರುನೋಡದಂತೆಯೇ ಅದೇ ದಿನ ಮನೆಯ
ಹಿಂಬದಿಯ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲಸದವಳು
ಗಂಗಿಯೂ ಅವಳ ಗಂಡ ರಂಗನೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ
ಮಾತುಗಳು ಆನಂದಮ್ಮನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದುಂಟು.
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳ ಬುದ್ಧಿಗೇ ಮಣ್ಣು ಬಿದ್ದ
ಹಾಗಾಯಿತು.

ಮುಂಚಿನ ದಿನ ಕೆಲಸದ ಗಂಗಿ ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆ
ಮೊಂದನ್ನು ಕೈ ಜಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಡೆದು ಹಾಕಿದ್ದಳು.

ಅಂತಹ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆನಂದವು ಮನೆಯ
ಸೂರು ಹಾರಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಬೈದುಕೊಳ್ಳಿ ರಭಸ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗೇನೂ ಮಾಡದೆ ಬಹಳ
ಸಹನೆಯಿಂದ ಹೊಂದರೆ ಹೋಗಲಿಂದು ಹೇಳಿ
ನುಮ್ಮನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಗಂಗಿ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ರಂಗನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ
“ ಇಷ್ಟು ಅಪ್ಪಾ ಅವರು ಇಷ್ಟೇಕೆ ಒದಗಾಗಿ
ಹೊಂದರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ-
ದೆಯಾ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ರಂಗನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ
ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿ, “ ಏನೋ ಅಪ್ಪಾ ! ಮಳೆ
ಸುರಿಯುವ ಮೊದಲು ಮೋಡಗಳೆಲ್ಲ ಮೋಡಲಿ-
ಚೆಂದಾಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ವಾರದ ದಿನ
ಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೂಡಾ ಎರಡು ಮೂರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿವೆ ನೋಡಿ ಕೂಡಾ ಅಪ್ಪಾ ಅವರು
ಏನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ ಏನುಕೂಡಾ ” ಮುಂತಾದ

ಹೋರಿಸಿರಿಲ್ಲ. ಏನೋ! ಇನ್ನು ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯಿತು. ಆ ಮಹಾರಾಯಿತಿ! ಜೀವ ಪುಕುಪುಕು. ಅನ್ನುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಾವು ಬೇರೆ ಕೆಲಸವ ಮನೆ ಹುಡುಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು!" ಎಂದನು.

ಆನಂದಮ್ಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರವರ್ತನೆ ಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಚಿತ್ರವೇ ಕಂಡಿತು. ಈ ಮೊದಲು ಮಕ್ಕಳು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಕನ್ನ ಭುಸ್ಸೆಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆನಂದಮ್ಮ ಈಗ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಮುಖವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರಿಂದ ಕಮ ಗೇನೋ ಕೇಡು ಒರುವುದೆಂದು ಶಂಕಿಸಿ ಮಕ್ಕಳು ದೂರ ದೂರ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು.

ತಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಹಸರು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದುದೆಲ್ಲ ಹೀಗೇಕೆ ಪರಿಣಾಮಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ಎಷ್ಟು ಆಲೋಚಿಸಿದರೂ ಆನಂದಮ್ಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಗಂಡ ಗೋವಿಂದಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಗೋಳಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು.

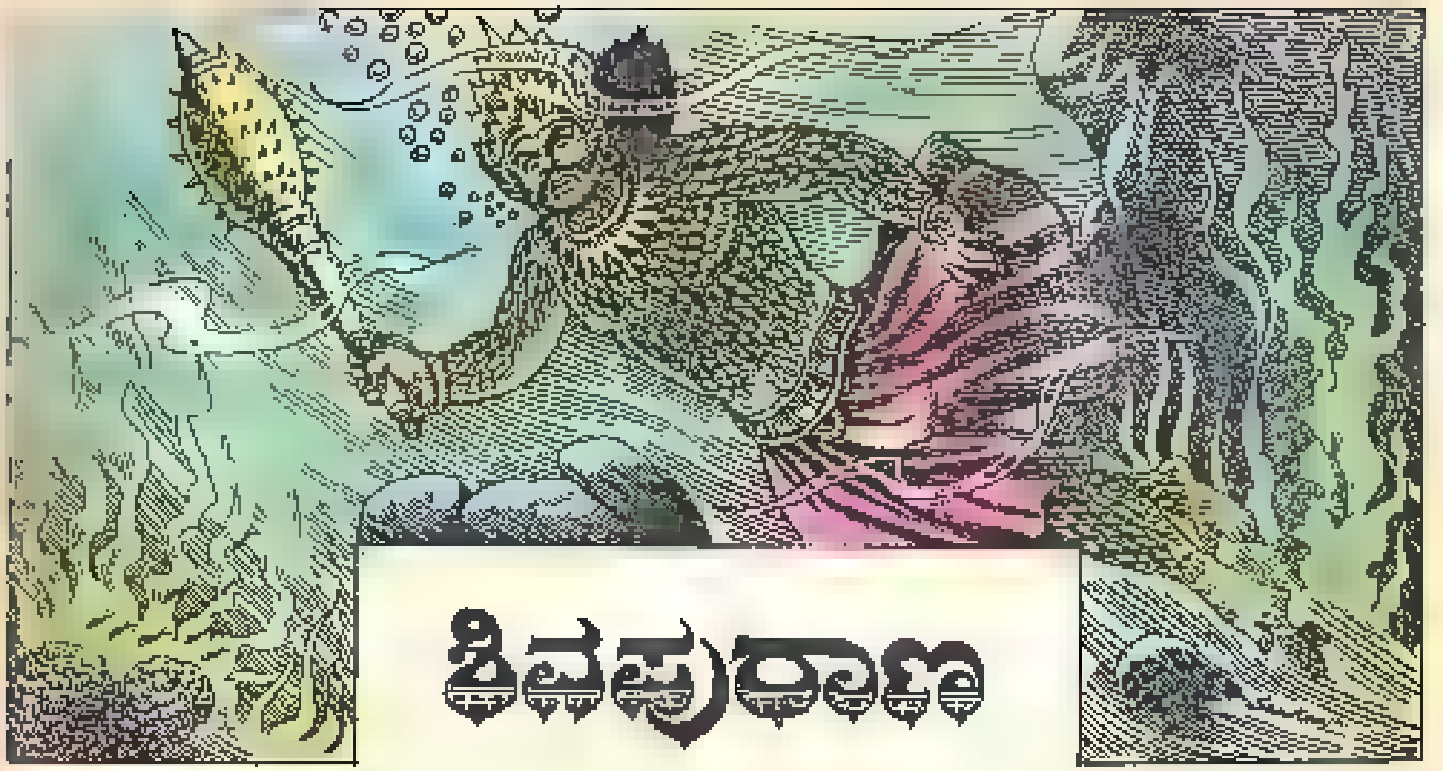
ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಗೋವಿಂದಯ್ಯನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ, "ನಿನ್ನ ಪ್ರವರ್ತನೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಬರ ಪೇಕಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ವೆಸರು ಆದಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು

ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ನೀನು ಹೋಗಬಾರದು. ಮಾಡಿದ್ದಾ ಪ್ರತಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಕೂಡಲೇ ಫಲ ಸಿಗ ಬೇಕೆಂದು ಅವಸರಕ್ಕೂ ಆತಾಳಂಗವೇ ಇದಿರಾಗಿ ತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಕೆಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ತನವೆಂಬುದು ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಆಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆನಂದಮ್ಮ ತನ್ನ ಮೂರ್ಖತ್ವ ವನ್ನು ನೆನೆದು ಒವಳ ಲಜ್ಜಿತಳಾದಳು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವಳು ಇತರರು ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಏನೇನೂ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಗೊಡವೆ ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಳು. ತನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಇತರ ರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತ ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಲು ಆಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಆದರಿಂದ ಅವಳ ಮೊದಲಿನ ಬಿರುಸು ಗುಣಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮರೆ ಯುತ್ತ ಬಂದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾದ ಅನುಮಾನಗಳು ತನ್ನಂತೆ ಮಾಯವಾದುವು. ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲರೂ ಅವಳನ್ನು ಗೋವಿಂದಯ್ಯನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿ ಎಂದೂ ಹೊಗಳಿ ರಿಕ್ಕೂ ಕೊಡಗಿದರು.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಒಳ್ಳೆಯ ವರಸಂಬಂಧವು ದೊರೆತು, ಅವರ ಮಗಳ ಮರು ವೆಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು.

ಶಿವಪುರಾಣ

ಯಾವಲೋಕಕ್ಕಾದರೂ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬಿಲ್ಲವನೂ ಎಂತಹವರಿಂದಲೂ ಗೌರವ ಭಾಷೆ ಹೊಂದುವವನೂ ಆದ ನಾರವನು ಜಲಂಧರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಜಲಂಧರಾ, ಶಿವನೂ ವಿಷ್ಣುವೂ ಮಾನಸ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಜಲಂಧರನು ಮಾನಸ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ನೀರಿನೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿರುವ ಶಿವ, ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ತೊಡಗಿದನು. ಅವನು ತಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಶಿವನೂ ವಿಷ್ಣುವೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜಲಂಧರನು ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುವುದನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಶಿವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಚಕ್ರವೂ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಿವನ ತ್ರಿಶೂಲವೂ ಇದ್ದಿತು.

ಮಾನಸ ಸರೋವರದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಸಿ ನೋಡಿ, ಶಿವ ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಾಣದೆ ಜಲಂಧರನು

ಎದ್ದು ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಜಲಂಧರನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಲೆಬಿದ್ದನು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಜಲಂಧರನನ್ನು ಎರಡು ಬಿಂಡಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದರು. ಜಲಂಧರನ ಮರಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಿವು.

ಕೇಶವ ಪ್ರಜಾಪತಿ ಪಡೆದ ಮಗಂದಿರಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು, ಜಿತ್ತು, ಎಂಬ ಪಾಪವನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಆ ವಿಷ್ಣು, ಜಿತ್ತುವಿಗೆ ದಂಧನೆಯ ಮಗನಿದ್ದನು. ದಂಧನು ದೊಡ್ಡ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಷ್ಣು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವನು. ಆ ದಂಧನಿಗೆ ಒಹರ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಒದರಿಕಾತ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂಟಿ ಕಾಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಪೋರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

ಕಡೆಗೆ ವಿಷ್ಣು ವಂಧನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ
ಒಂದು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕೇಳಿದನು.

“ಮಹಾವಿಷ್ಣು ದೇವಾ, ನಡೆಗೆ ಬಲಶೌರ್ಯ
ಶರಾಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಗೆ ನಮಾಸನಾಗಿ, ಮೂರು
ರೋಣಿಗಳನ್ನೂ ಮುಂಸುಟ್ಟವನಾಗಿ, ವಾಹನದವನೂ
ಪರಾಜಯವಿಲ್ಲವವನಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ
ಪುಂಬಿದವನಾಗಿ ಇರುವಂತಹ ಕುಮಾರನನ್ನು
ಪ್ರಸಾದಿಸು” ಎಂದು ವಂಧನು ವಿಷ್ಣುವಿನೊಂದಿಗೆ
ವರವನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ವಂಧನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ ವಿಷ್ಣು ವರಕೊಟ್ಟು
ಮಾಯಮಾದನು. ವಂಧನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ
ಬಂದು ತನಗೆ ಸಿದ್ಧಿರಾದ ವರದ ಶುಭಮಾತೃಕೆಯನ್ನು
ಮೆಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು
ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಂಧನ ಹೊಡತಿ ಗರ್ಭಪತಿಯಾಗಿ ಒಂದು
ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಷೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು
ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು.

ಕುದೆ ತಾಯಿಯಾದ ಆ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಶಂಖಚೂಡ
ಪೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದನು.

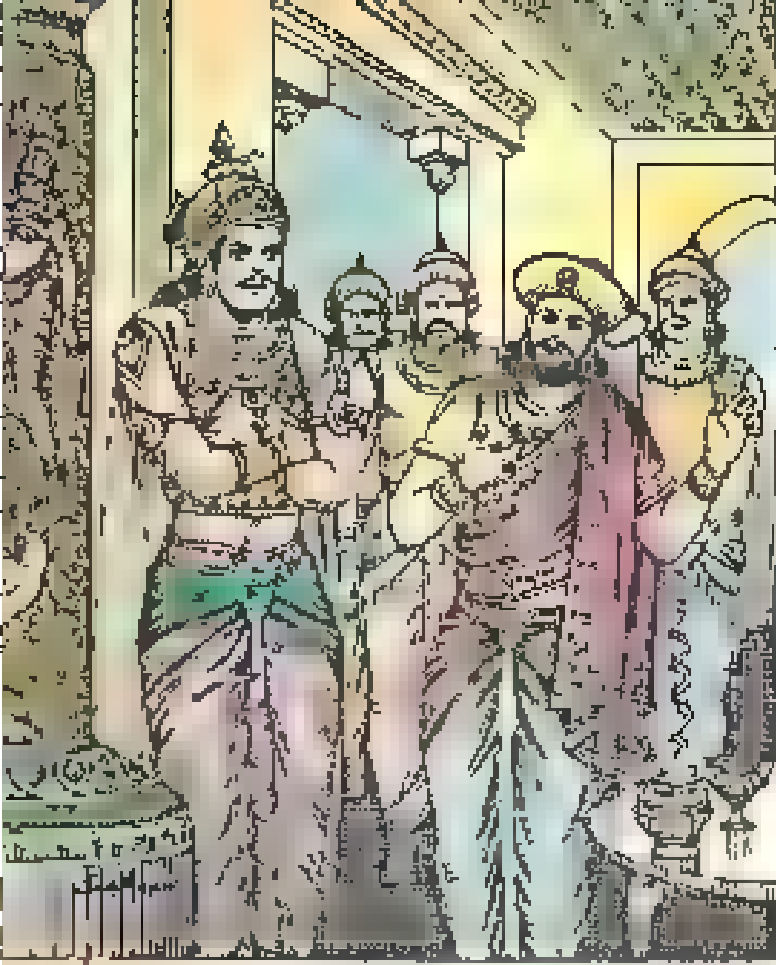
ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶಂಖಚೂಡನು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನ
ಚಿಷ್ಯನಾಗಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತನು. ಹಾಗೆ
ಮೊದ್ವನವಾದ ಮೇಲೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಅನು
ಮತಿಯಿಂದ ಮಿಥ್ಯಪದ್ಮಾಶಕ್ತಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹಳ ನಿವೈಯಿಂದ ಕೀವ್ರ
ವಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ವಿರಾಹಾರಿಯಾಗಿ
ಒಂಟಿ ಜಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಶಂಖಚೂಡನು
ಮಾಡುವ ಕಠಿಣ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೆಚ್ಚಿ
ಅವನ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ “ಅಬ್ಬಾ, ಶಂಖ
ಚೂಡಾ! ನಿನ್ನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು. ಬೇಕಾದ
ವರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೋ” ಎಂದನು.

“ದೇವಾ, ನಾನು ದೇವ, ರಾಕ್ಷಸ, ವಾನ,
ಮಾನವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಯಸುವ ಬಲಪರಾಕ್ರಮ
ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಮೂರು ರೋಣಿಗಳನ್ನೂ
ಜಯಿಸಿ ಪರಿವಾಲಿಸುವವನಾದೇಕು. ಸಕಲ ಭೋಗ
ಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ಶುಭ
ವೇಕಾದ ಪದ” ಎಂದು ಶಂಖಚೂಡ.

ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಅವನ ಕೇಳಿದ ವರವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು, “ಅಬ್ಬಾ, ನೀನು ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ
ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ತುಲಸಿ ಎಂಬ ಕನ್ಯೆ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವಿ ನೀನು ಅವಳನ್ನು
ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗರು” ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಅದ್ವೈತನಾದನು.

ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಶಂಖಚೂಡನು
ಬ್ರಹ್ಮನ ಆದೇಶದಂತೆ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಅಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದ ತುಲಸಿ ಎಂಬ ಕನ್ಯಾ
ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅವಳ ದಿವ್ಯ
ಸೌಂದರ್ಯ ರಾಶಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಶಂಖಚೂಡನ
ಮನಸ್ಸು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿತು.

ಆವನು ಅವಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ. “ಓ ಸುಂದರೀಮಣೀ! ನೀನು ಎಲ್ಲಿಯವಳು? ಈ ವನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಗಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ತವನ್ನು ಮಾಡುವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ತುಲಸಿ ಕೂಡಾ ಶಂಖಚೂಡವನ್ನು ನೋಡಿ. ಅವಳ ಅಂದಚಂದಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಡುತ್ತ, ನಸುಬಿಟ್ಟುಬಿಂದು, “ನಾನು ಧರ್ಮಚೂಡನೆಯ ರಾಜನ ಮಗಳು. ನನ್ನ ಹೆಸರು ತುಲಸಿ. ನನಗೆ ಮಹಾ ವೀರನೇ ಪತಿರಾಗಬೇಕೆಂದು, ನಾನು ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿ ಶಾಶ್ವತ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಭಾಜನ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟ ದೈವವನ್ನು ನೆನೆದು ತವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಯಾರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ನಾನು ದಂಧನೆಯ ಭಾಣವರಾಜನ ಮಗಳು ಶಂಖಚೂಡನೆಂಬುದು ನನ್ನ ಹೆಸರು. ನಾನು ಕೀವ್ರವಾಗಿ ತವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ

ಮೆಚ್ಚಿ, ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತಿಯಾಗುವಂತೆ ಪರವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಪ್ಪನ ಮಾಡಿದುದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು. ಅದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಇಷ್ಟ ವಂತಹ ವರನು ನಾನೇ ಆಗಿರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದು, ನನ್ನ ಪಕ್ಷಿದ್ರವಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಡು” ಎಂದನು ಶಂಖಚೂಡ.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆಗಲೇ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿಧಿಯಂತೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ, ನದಿ ತೀರಗಳಲ್ಲಿ, ವನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದವರೆಗೆ ವಿಹರಿಸಿ, ತರುವಾಯ ಶಂಖಚೂಡನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ತಂದೆ ತಾಯಿಯರೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಗುರು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಶಂಖಚೂಡನು ಹೇಳಿಸಿದ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದನು. ಅವನು ಹೇಳಿದ ಶುಭಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ವಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನ ಆದೇಶ ವಂತೆ ದಂಧನು ಶಂಖಚೂಡನಿಗೆ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದನು.

ಶಂಖಚೂಡನು ತಂದೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ರಾಜ್ಯ ವನ್ನೂ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನ ಸಲಹೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿವಾರಿಸುತ್ತ ದಾಸವರಾಜ ಕ್ರಿಷ್ಣನೊಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಹೀಗೆ ಅವನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರು ಬಾಗ, ಒಂದು ದಿನ ಕೆಲಮಂದಿ ದಾಸರ ಪ್ರಮುಖ ವಿರೂಪ, ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನೂ ಕೂಡಿ ಒಂದು ಅವ ಮೊಂದಿಗೆ, “ರಾಜಾ, ಬ್ರಹ್ಮನು ನಿನಗೆ ಅಮೂಢ ವಾದ ಪರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನಲ್ಲವೆ? ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರಿಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದವರು ಅನೇಕ ಒಗೆಯ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬಾಧ್ಯತೆ

ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಕೂಡಾ. ಹೊಡಲು ನೀನು ಸೇನೆಗೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯ ನಿನ್ನೆಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹಿತ ನುಡಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಶಂಖಚೂಡನು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆ ದ್ವಿಜಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಹೂರ್ತ ನೋಡುವಂತೆ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಆ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೇನೆಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಮುತ್ತಿದನು.

ಶಂಖಚೂಡನು ಸ್ವರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಬರುವನೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಬಾರದ ಮೂಲಕ ದೇವೇಂದ್ರನು ಮುಂದಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿ, ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೂ, ದೇವಗಣಗಳನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಕೂಡಾ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ನಾಗಿ ನಿಂತನು.

ದೇವಗಣಗಳಿಗೂ, ದಾನವಗಣಗಳಿಗೂ ನಲು ಮತ್ತು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಆಹೋರಾತ್ರಿ, ಎದೆಬಿಡದೆ ದಾರುಣವಾದ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಓಮ್ಮೆಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಆಗತ್ಯ ದೇವಗಣ ಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರತೊಡಗಿತು. ದಾನವರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಆದೇಶವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಕಂಡಿತು. ಹೀಗೆ ದಾನವರು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ವಿಜೃಂಭಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದುಗಾಗ ದೇವತೆಗಳು ಓಡಿ ಮೋಗಲಿಕ್ಕೂ ತೊಡಗಿದರು. ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲಿ ವಿಜಯದ ಉತ್ಸಾಹ !

ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಇಂದ್ರನು ತನಗೆ ಹಿರಿಯವು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಶಂಖ ಚೂಡನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳನ್ನೂ ನೆನಪಿಗೆ

ತಂದೆಕೊಂಡು, ದೇವತೆಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ಹಾನೀ ಸ್ವತಃ ಶಂಖ ಚೂಡನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, “ಶಂಖಚೂಡಾ, ನೀನು ಕಶ್ಯವ ಮಹರ್ಷಿಯ ಸಂಕತಿಯವನು. ನಿನ್ನ ಶೌರ್ಯ ಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಬೇಡ. ನೀನೇ ತ್ರಿಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ” ಎಂದನು.

ಶಂಖಚೂಡನು ಅವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, “ದೇವೇಂದ್ರಾ, ನೀನೇ ನನ್ನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ, ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಪರಿಪಾಲನೆ ನಡೆಸು” ಎಂದನು. ಆಮೇಲೆ ಶಂಖಚೂಡನು ತಾನೇ ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತಿ ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಶೋಣಿತಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಆಳಲು ತೊಡಗಿದನು. ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದವರು

ದಿನಾ ಅವನನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತ ಅವನ ಅಜ್ಜಗಳನ್ನು ಹಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಯಜ್ಞಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಪವಿತ್ರಾಂಗಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ದೇವೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದನ್ನು ತಿಳಿದು ಶಂಖಚೂಡನು ಆ ಪವಿತ್ರಾಂಗಗಳನ್ನು ದಾನವರಿಗೆ ಕೊಡದೇಕೆಂದು ಮುಷಿಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ಬಲವಂತಪಡಿಸಿಕೊಡಿದನು. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಶಂಖಚೂಡನ ದಾನವ ಭಟರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಮುಷಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಯಜ್ಞಯಾಗಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಈ ಕಾಟಗಳನ್ನು ತುಳಲಾಗದೆ ಮುಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಹಾದಿಷ್ಟವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಶಂಖಚೂಡನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಮೊರೆಯುಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

"ಶಂಖಚೂಡನು ನನ್ನ ಅಂಶದಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದವನು. ಅವನ ಹೊಡತಿ ತುಲಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಅಂಶದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಶಂಖಚೂಡನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರನು. ನೀಳು ಶಿವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ" ಎಂದನು ವಿಷ್ಣು.

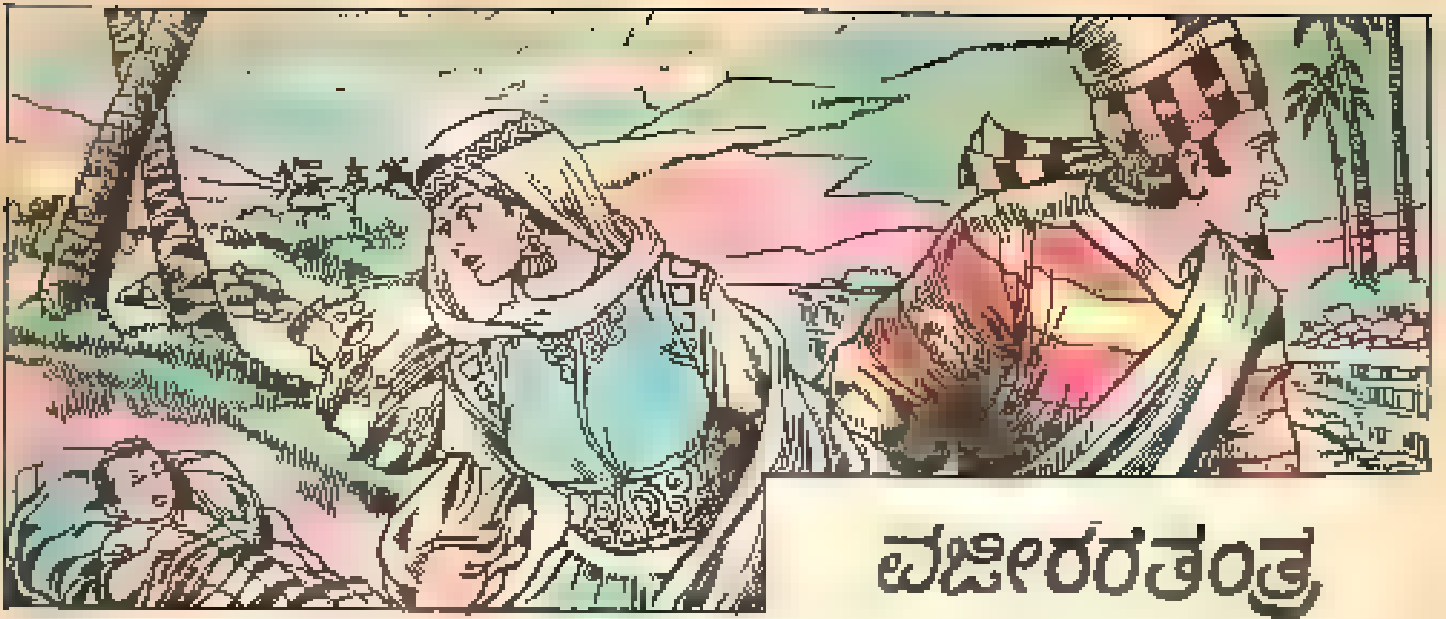
ಮುಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ. ತಮ್ಮನ್ನು ಶಂಖಚೂಡನ ಬಾಧೆಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿವ

ನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಶಿವನು ತಾನು ಶಂಖಚೂಡನೇ ಮೊದಲಾದ ದಾನವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂದು, ಅವರ ಕಪ್ಪಗಳನ್ನು ಪಡೆಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅಥವಾ ಮಡುವೆತ್ತು, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ನಾರದನು ಶಂಖಚೂಡನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಶಂಖಚೂಡಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಾಗಿ ಶಿವನು ಮುಷಿಗಳಿಗೆ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ರುದ್ರಗುಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ನೀನು ಸುಮ್ಮನಿರದೆ, ಮೊದಲೇ ಸರ್ವ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಶಿವನನ್ನು ಆರ್ದ್ರೇ ತಟಸ್ಥಗೊಳಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಶಂಖಚೂಡನು ನಾರದನ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರವೇ ಮಾಡುವುದು ಒಳಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತನ್ನ ಸೇನೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದನು. ಆದನ್ನು ನೋಡಿ ಶಿವನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಭದ್ರಕಾಳಿಯನ್ನೂ, ವೀರಭದ್ರ, ಗಣಗಳನ್ನೂ, ಕುಮಾರಗುಣಗಳನ್ನೂ ನಂದಿಯ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿದನು. ಹಾಗೆ ಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ರುದ್ರಗುಣಗಳಿಗೂ ದಾನವ ಸೇನೆಗಳಿಗೂ ಯೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ವಜೀರರತಂತ್ರ

ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬಾಸೊಬ್ಬ ಸುಲ್ತಾನನ ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ವಜೀರರಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರ ಧೃಷ್ಟಿಯಾದಾಗಲೂ ಸುಲ್ತಾನನ ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬರುವ ಪಣದ ಮೇಲೆಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಖಡಿಸುವ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲೇ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಬಹು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ರಾಜ್ಯದ ಪರಿವಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಎಡವಾಳುಗಳಾಯಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿತು.

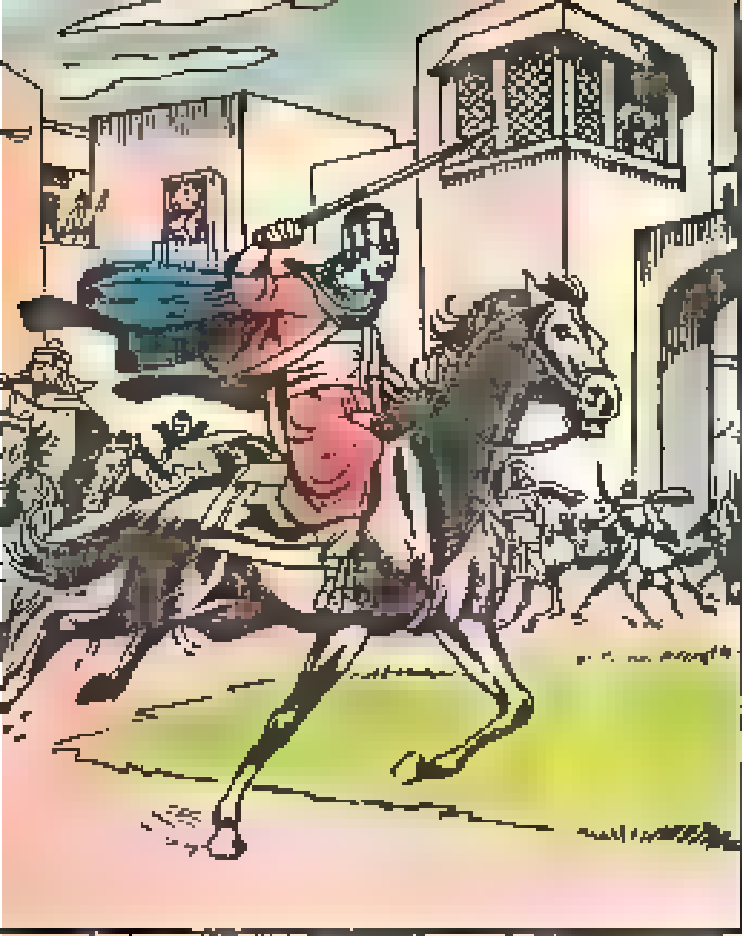
ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಗೋಳಿಸದೆ ನೆರೆಯ ರಾಜನು ಈ ಸುಲ್ತಾನನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ತೆಗೆದನು. ಆಗ ಕೆಲಮಂದಿ ವಜೀರರೂ ಆ ಶತ್ರುರಾಜನೊಂದಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕೈಕೂಡಿಸಿದರು.

ತನ್ನ ಕೋಪ ಆದರ ಮಶಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮೇಲೆಯೇ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಆ ಶತ್ರು ದಾಳಿಯ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾದುದು. ಅದೇನೆಂದು ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಸುಲ್ತಾನನು ಹೊಡತಿಯನ್ನೂ, ಎರಡು ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗುವನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ರಜಸ್ಸು ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಓಡಿ ಹೋದನು.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯೂ ಒಂದು ಹಗಲೂ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸುಲ್ತಾನನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಮಕ್ಕಳೂವಿಯೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದಾದ ಕಲ್ಲಣಗಳ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಸೇರಿ, ಆದರ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ತೊರೆಯ ನಾರನ್ನು ಕೂಡಿದು ಅಲ್ಲಿದ್ದೇ ಕುಳಿತು ವನವಾಸಿ ಕೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿದರು.

ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಓಡುತ್ತಾ ಬರುವ ಕುದುರೆಗಳ ಮಿಂಚು ಬಿಟ್ಟು ಧ್ವನಿಗಳು ಕೇಳತೊಡಗಿತು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಖೂಡುಬಿಳಿಯು ತೋರದೆ ಸುಲ್ತಾನನು ಮಗುವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು, ಹೊಡತಿಯನ್ನು ಕೈ ಹಿಡಿದು ಒಳದಡುಕೊಂಡು ದಟ್ಟವಾದ ಪೊದೆಗಳ ಮರಗೆ ಹೋಗಿ ಅಡಗಿದ್ದನು. ಓಡಿ ಬರುವವರು ಹಾಯಿತರಾದರೂ, ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರಾದರೂ ಹಸುಕೆಂದವನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರರೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಮಗು ಆತ್ತು ತಾಪ್ತ ಅಡಗಿರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿರಂಗಪಡಿಸುವುದೆಂಬ ಭಯವೂ ಆಯಿತು.

ಆದರೆ ನಡೆದುದೇ ಬೇರೆ! ನೋಡು ಕ್ಷಿಪ್ರ ಹಾಗೆ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೊಳ್ಳಿಗಾರನ

ಗುಂಪು ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ನಿರ್ಮಾಣುಷ್ಕವಾದ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಸುಹ ಗುಂಪನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ನಾಯಕನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೋಚವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಸುಲ್ತಾನನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಪೊದರುಗಳ ಮರೆಯುವ ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ಕಾಣದೆ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾದರು. ಸುಲ್ತಾನನ ಹೆಂಡತಿಯಂತೂ ಭೋರಿಟ್ಟು ರೋದಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಸುಲ್ತಾನನು ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಬೇಕುತ್ತು. "ನಾವು ಕೂಡಾ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಕಾಲ ಬದುಕಿರುತ್ತೇವೋ ನಮಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಗ ನನ್ನ ಯಾರೋ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಗನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದು ನಂಬಿ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದರ ಹೊರತು. ಈಗ ನಾವು

ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿದನು.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳೊಬ್ಬರ ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದರು. ಆ ಬಂಧು ಕೂಡಾ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯ ಎರುವ ಒಬ್ಬ ಸುಲ್ತಾನನೇ. ಕೆಲವುದಿನ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಸುಲ್ತಾನನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯ ನೋಡಿ ಬಂಧು ಸುಲ್ತಾನನು ಸಹಾಯವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಸೈನ್ಯ ದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟು, ಶತ್ರುರಾಜನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಂದು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ, ಕೋಟಿ ಯನ್ನೂ ಕೈವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮಗನ ನೆನಪಾಗ ಕೊಡಿತು.

ಹೀಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಸುಲ್ತಾನನು ಮಗನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕಿಸಲು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದುಸಾರಿ ಕೆಲಮಂದಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಒಂಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮರುಭೂಮಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿದೋಚುವ ಕೊಳ್ಳೇಗಾರರ ಗುಂಪು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬಹು ಜೋರಿನಿಂದ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದರು. ಎರಡು ವಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಸತ್ತರು. ಆದರೂ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಸುಲ್ತಾನನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಿಗೆ ಸುಲ್ತಾನನು ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಮರಣವೆಂದನೆ ವಿಧಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ರಾಜಭಟರು ವಧ್ಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು

ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಸುಲ್ತಾನನ ದೃಷ್ಟಿ ಯುವಕ
ಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಯುವಕನ
ಅಂದಚಂದವಾದ ರೂಪರೇಖೆಗಳೂ, ಒಳ್ಳೆಯ
ಭಾಷೆಗಳೂ ಅವನನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದುವು.
ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು "ಯಾರು
ನೀನು? ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು
ಅವನು.

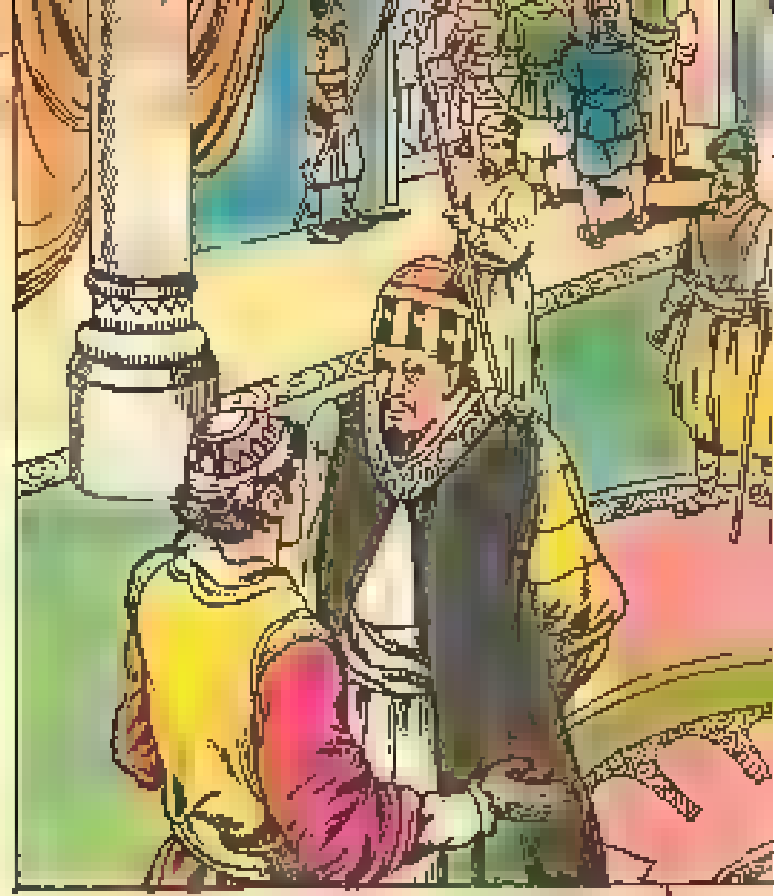
"ನಾನು ಈ ಕೊಳ್ಳೇ ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕನ ಮಗ,
ನನ್ನ ಹೆಸರು ಅಜರುದ್ದೀನ್" ಎಂದನು ಆ ಯುವಕ.

"ನನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡು
ತ್ತೀನೆ. ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು
ತ್ತೀಯಾ?" ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಕೇಳಿದನು.

"ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ಕೊಳ್ಳೇ
ಸುಲಿಗೆಗಿಳ ತಲೆಬೇಗ ಹೋಗಲಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ದಯೆಗೆ
ಪಾತ್ರನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಆಪ್ತನ ಒತ್ತಾಯ
ದಿಂದಲೇ ನಾನು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು"
ಎಂದನು ಅಜರುದ್ದೀನ್.

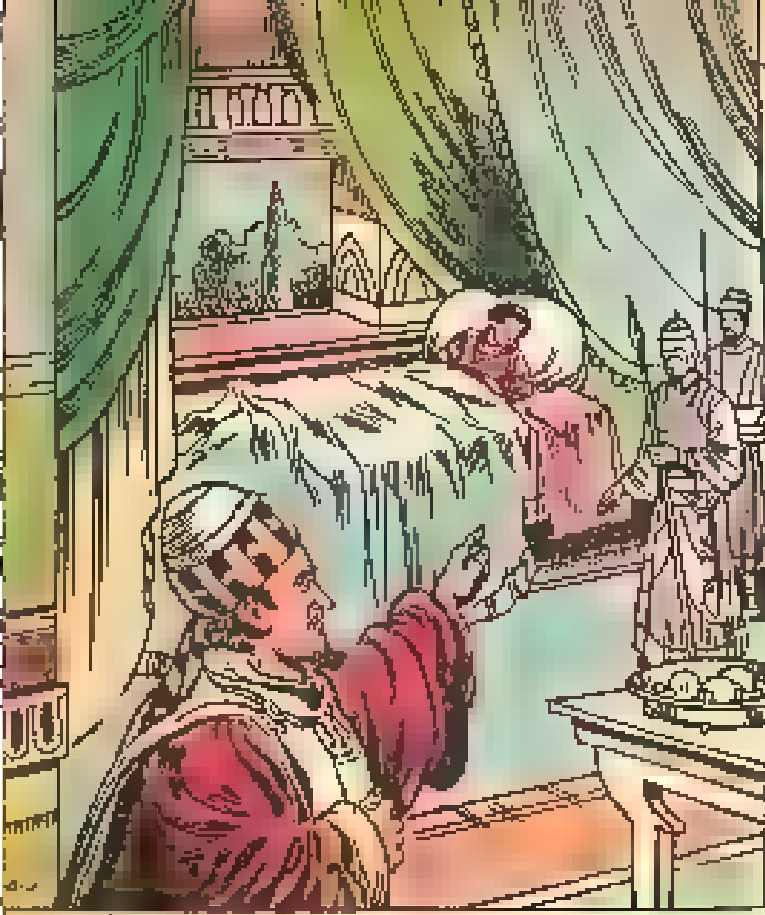
ಅಜರುದ್ದೀನ್ ಸುಲ್ತಾನನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಬಹು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಸುಲ್ತಾನನ
ಪ್ರೀತಿಯ ಪಾತ್ರನಾದನು. ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ
ಸುಲ್ತಾನರಲ್ಲಿ ಅವನು ಇತರರಿಗೆ ಅದರ್ಶಪ್ರಾಯನಾಗಿ
ಬೆಳಗತೊಡಗಿದನು. ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಸುಲ್ತಾನನ
ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಕೊಡಾಡಿ
ಕಾರಿಯ ಪದವಿಗೆ ಏರಿದನು. ಈ ಕಾರಣ
ತೋರಿಸಿ ಅವನ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯದೆ ಖಜಾನೆ
ಯಿಂದ ಒಂದು ಒಡಕುಕಾಸನ್ನು ಕೊಡಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದುವರಿದು ಹೋದ ವಜೀರರಿಗೆ ಈ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ತುಂಬ ಚಿಂತೆಯನ್ನಂಟುಮಾಡಿತು.
ಅವನವರಿಗೆ ಅವರು ಸುಲ್ತಾನನ ಖಜಾನೆಯನ್ನು
ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಖಜಾನೆಯ ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ತಮಗೆ

ಬೇಕಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಭವನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು.
ಈಗ ಅಜರುದ್ದೀನನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಒಂದ ಮೇಲೆ
ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ
ಈ ಅಜರುದ್ದೀನನ ಅಡ್ಡವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಬೇಕೆಂದು
ಅ ವಜೀರರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಭವನದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಮಯ ನೋಡಿ
ಅಜರುದ್ದೀನನನ್ನು ಬೇರೂಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡಿದರು.
ಬೇರೂದೂಟಗಳೆಲ್ಲ ಮಂಜಿದ ಮೇಲೆ ಅಜರುದ್ದೀನ
ನಿಗೆ ಮೈ ಮನೆಯುಮಾತೆ ದ್ರಾಕ್ಷಾ ಪಾಸೂರು
ವನ್ನು ಕುಡಿಸಿದರು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನು
ಬೋದವಿಲ್ಲದಂತಿರುವಾಗ ವಜೀರರು ಅವನನ್ನು
ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸುಲ್ತಾನನ ರಾಯನ
ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಹೋಗಿ
ಬಿಟ್ಟರು. ಯಾವ ನೌಕರರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಈ
ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು.

ಆರ್ಥರಾತ್ರಿ, ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಶಯನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವನೋ ಮಲಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋಪಾವೇಶಕ್ಕೊಳಗಾದನು. ನೌಕರರನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದು ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವವನು ಯಾರೆಂದು ನೋಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.

“ಯಾವನೋ ಕಂಠಮುಟ ಕುಡಿದು ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದರು ನೌಕರರು.

ಏನು ಸದೆಯುವುದೆಂದು ನೋಡುವ ಕುಕೂದಲ ದಿಂದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೊರಟಕೊಂಡಿದ್ದ ವಜೀರರು ಸುಲ್ತಾನನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, “ಏನಿದು? ಮಹಾ ಪ್ರಮಗಳ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖಮೂಗು ತಿಳಿಯದ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಅವಮಾನ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ!” ಎಂದರು.

“ಆ ನೀಚನನ್ನು ಕೂಲಿಸಿ ಬಿಡಿ!” ಎಂದನು ಸುಲ್ತಾನ ಮಾಹಾ ಕೋಪದಿಂದ.

“ಹೌದು. ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯ!” ಎಂದನು ಪ್ರಧಾನ ವಜೀರ.

“ನಜ ನಜ” ಎಂದು ಇತರ ವಜೀರರೂ ಸಮರ್ಥಿಸಿದರು.

ಅಜರುದ್ದೀನ್ ಇನ್ನೂ ಮೂರ್ಛೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದನು. ಕೆಲಮಂದಿ ನೌಕರರು ಅವನನ್ನು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದರು. ವಜೀರರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಓಹೋಹೋ! ಸುಲ್ತಾನರಿಗಿಂತಲೂ ತಾನೇ ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಇವನಿಗೆ ಈಗ ತನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾಯಿತು ಪ್ರಭೂ” ಎಂದರು ಸಂತೋಷದಿಂದ.

ಅಜರುದ್ದೀನ್ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಸುಲ್ತಾನನಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಚ್ಚಿಪ್ಪಲ್ಲಿ. ಆದರೂ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಿಂಜಿಗಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.

ಮರುದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ವಧ್ಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜನರು ಬಂದು ಗುಂಪು ಗೂಡ ತೊಡಗಿದರು. ಭಟರು ಅಜರುದ್ದೀನನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಂದರು.

ಅಗ ಜನರ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು, “ಓ! ನನ್ನ ಕಂದಾ! ನೀನು ಪ್ರಾಣಬೊಂದಿಗೆ ಇರುವಿಯಾ? ನಾನು ಇಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಒದಕಿರುವುದು ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೇನಾ!” ಎಂದು ಅಜರುದ್ದೀನನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಳತೊಡಗಿದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ವಜೀರರೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು. ಆ ಮುದುಕನು ಕೊಳ್ಳೇಗಾರರ ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಧಾನ ವಜೀರನು ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ಒಂಧಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡುತ್ತಾ ಸುಲ್ತಾನನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಈ

ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನು ಕೂಡಾ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ವಧ್ಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕನು ಸುಲ್ತಾನನ ಪಾದಗಳ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದು, "ಪಂಹಾಪ್ರಭೂ, ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ ನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು, ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ. ನನ್ನ ಮಗನು ದೇವದೂತನು. ಅವನು ದೇವರ ಪರವಾಗಿ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರಸಾದ!" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

"ಆಹಾಹಾ! ಪ್ರತಿ ತಂದೆಯೂ ತನ್ನ ಮಗ ನನ್ನು ದೇವರ ಪರಪ್ರಸಾದವೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ" ಎಂದನು ಪ್ರಧಾನ ವಜೀರ ಪರಿಹಾಸವಾಗಿ.

"ಪ್ರಭೂ, ಇವನು ದೇವದೂತನೆಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದ ಕೆಲಸಗಳ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ? ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಅಜರುದ್ದೀನ್ ನನ್ನ ಚಿರಸಪ್ತನಲ್ಲ ಮಹೂರ್! ಅವನು ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಆ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದವನು!" ಎಂದನು ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ ಮುದುಕ.

"ಗುಡ್ಡ ಪೂತದಲ್ಲಿಯೇ? ಯಾವಾಗ? ಯಾವ ಗುಡ್ಡ?" ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿ ನೆನೆದು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ ಕೇಳಿದನು ಸುಲ್ತಾನ. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಎರಡು

ವಯಸ್ಸಿನ ಶಿಶುವಾಗಿ ಅವನು ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಸಿಕ್ಕಿದ ನೆಲೆಯದನ್ನು ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ಹೇಳುವಾಗ, ತಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ತನ್ನ ಕಮಾರನೇ ಅಜರುದ್ದೀನ್ ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಯಿತು. ಸುಲ್ತಾನನು ಅನಂದಬಾಷ್ಪಗಳ ಕಣ್ಣು ಗಳಿಂದ ಅಜರುದ್ದೀನನನ್ನು ಗಾಢಾಲಿಂಗನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡನು. ಅವನ ಮೂಲಕ ವಜೀರರು ಚಿತ್ರಣದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮೋಸವು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

"ಆ ದಂಚ್ಚ ವಜೀರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿರವಾದ ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ದೂಡಿ ಕೊಲ್ಲಿರಿ!" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ಸುಲ್ತಾನ.

"ತಂದೆಯೇ, ತಡೆಯಿರಿ. ಅವರು ಅಂತಹ ತಪ್ಪು ಮಾಡದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಗುರುತು ಆಗುತ್ತಿದ್ದಿತೇ? ಅವರ ದುಸ್ತಂತ್ರಗಳು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಮಾಡಿವೆ" ಎಂದನು ಅಜರುದ್ದೀನ್.

"ಹಾಗಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಕಾರಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರಿ. ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಇರಲಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪ ಮಾಡಿದನು ಸುಲ್ತಾನ.

ತರುವಾಯ, ತಂದೆಮಗಂದಿರು ಒಂಜಾಗಿ ಬೆರಕಾಲ ತಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಜಾರಂಜಕವಾಗಿ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಮೂರು

(ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದುದು)

ಮಹಾರಾಜನು ದೈವಜ್ಞರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ.
"ನನಗೆ ಕುಮಾರನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ
ಶುಭಲಕ್ಷಣಗಳಿರುವುದೆಂಬು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ
ಅರಿವ್ವಗಳೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ
ಮಾತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಮಗನು ಹುಟ್ಟು
ಕುರುಡ, ಹೆಳವ, ಕಿವುಡ, ಹುಟ್ಟಿ ಮೂಗ ! ನಿಮ್ಮ
ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಅಕ್ಷರತಃ ಸುಳ್ಳಾಗಿವೆ. ಆ ಶುಭ
ಲಕ್ಷಣಗಳೇನಾದುವು ? ಇದಕ್ಕೇನು ಉತ್ತರ ಹೇಳು
ವಿರಿ ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಮಹಾರಾಜಾ, ನೀವು ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದಿಂದ
ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ, ಅನೇಕ ವ್ರತೋಪವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
ಈ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದು ಆನಂದದಲ್ಲಿರುವಾಗ,
ಧರ್ಮೋತ್ಸವದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವಂತೆ ಈ
ಮಗನು ಅವ್ಯಕ್ತಹೀನನೆಂದು ಹೇಳಲು ನಮಗೆ
ಬಾಯಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದೆವು"
ಎಂದರು ದೈವಜ್ಞರು.

"ಸರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಏನು ಮಾಡ
ಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ? ಸ್ವಲ್ಪವೂ

ಮುಚ್ಚು ಮರೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿಬಿಡಿರಿ " ಎಂದು
ಕೇಳಿದನು ರಾಜ.

"ಅಯ್ಯಾ, ಈ ಹುಡುಗನು ಜೀವಿಸಿರುವುದರಿಂದ
ನಿಮಗೂ, ಮಹಾರಾಜೆಗೂ, ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ
ಅಪತ್ತು ತಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅಶುಭ
ಲಕ್ಷಣಗಳಿರುವ ರಥಕ್ಕೆ, ಅಶುಭ ಲಕ್ಷಣಗಳಿರುವ
ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು
ಕೂಡಿಸಿ ಪಶ್ಚಿಮ ದ್ವಾರದ ಮೂಲಕ ಸ್ವಶಾಸಕ್ಕೆ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಭೂಸಮಾಧಿ
ಮಾಡಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ"
ಎಂದರು ಆ ದೈವಜ್ಞರು.

ಅವನಿಂದ ಬರುವ ಅಪಾಯಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ
ರಾಜನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು.
ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರಾದೇವಿ ರಾಜನ
ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾ. "ಮಹಾರಾಜರೇ, ನೀವು
ನನಗೊಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇನೆಂದು ಅವನು
ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಆ
ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ" ಎಂದಳು. ಹಾಗೆಯೇ
ಕೊಡುವನೆಂದನು ರಾಜ.

...ರೆ ಸ್ವ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ
...ಅದು ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರ -
ಎಂದಳು ರಾಣಿ.

"ಅದು ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು, ಏನು ಮಗನು
...ಕಡತನು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿರುವ
...ರಾಗಿ ಕೇಳುವುದೆಂದರೇನು? ಅವನು
...ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನೇ ಅಲ್ಲ!" ಎಂದನು ರಾಜ.

"ಕಡತನೇ ಅವನು ರಾಜನಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಏಳು
...ಗಳವರೆಗೆ ಅವನು ರಾಜನಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ"
ಎಂದಳು ರಾಣಿ.

ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಡಾ ರಾಜನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ
ರಾಣಿಯು ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮೆಣದು ಏಳು ದಿನಗಳವರೆಗೆ
ಯಾತ್ರೆ ಮಗನನ್ನು ರಾಜನಾಗಿ ಮಾಡಲು ರಾಜನು
ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

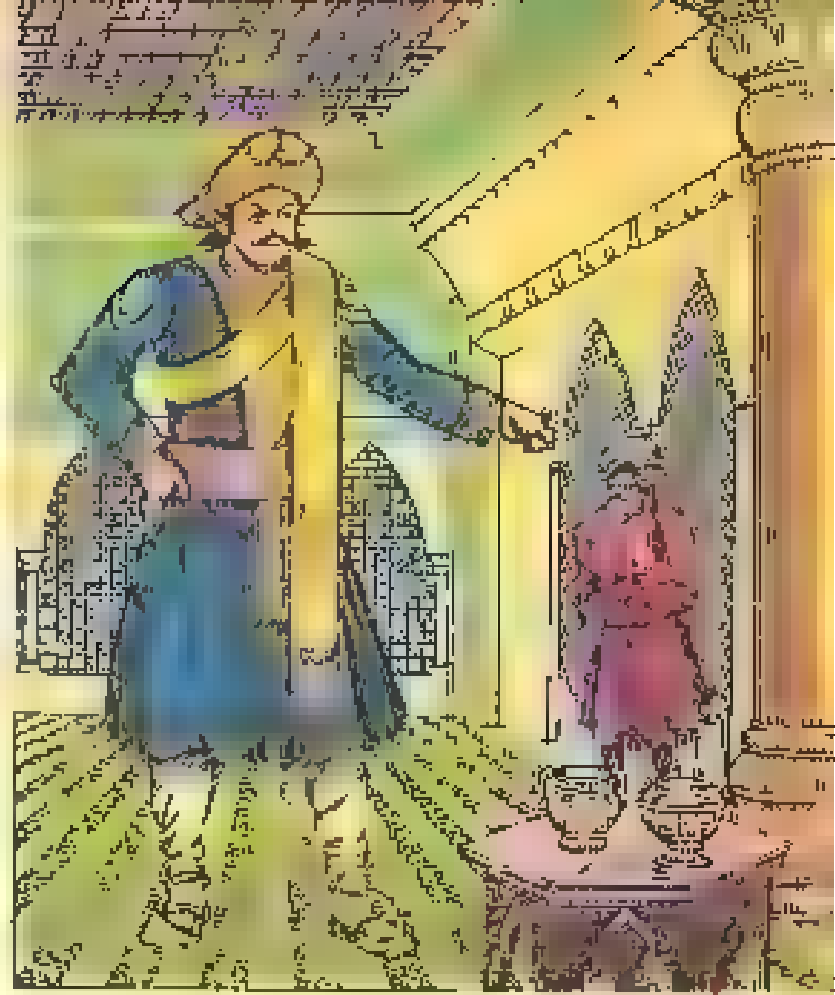
ಚಂದ್ರಾದೇವಿ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಕುಮಾರನಿಗೆ
ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಮ್ಯಾಥರಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ,
ಗುಗರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಆ ದಿನ
ರೊಡ ತೇವಿಯಾದ ಮಹಾರಾಜನ ಅಲ್ಪಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ
ಎಣುತ್ತದೆಂದು ಜಗುರ ಸಾರಿಸಲಾಯಿತು. ಪುರ
ಮಗಿಗೆ ಇದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಭ್ರಮವೆನಿಸಿತು.

ಆ ದಿನ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗಾಗುವವರೆಗೆ ಚಂದ್ರಾ,
...ಮಗನ ಚಿತ್ತಿರವೇ ಕುಳಿತು, "ಕಂದಾ,

...ಮಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಾನು ಕಣ್ಣಿನ
...ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನೇ ನೆನೆದು ಅತ್ತು ಅತ್ತು
...ಕಣ್ಣುಗಳು ಪಾತಿವೆಯುಪ್ಪು. ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು
...ಅಪ್ಪುಪಟ್ಟು ನೀನೂ ನೋಡಿರುವಿ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ

ಒಕ್ಷಂವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ
...ಗೊಳಿಸುವರೂ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿರುಗಾಡಪ್ಪಾ
...ನಿಮಾಡು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಕಂದಾ!" ಎಂದು

...ಮಾ. ತೇವಿಯೊಳನಲ್ಲಿ ಯಾವ
...ಕಂದಾ.

...ಗೇಮ್ ಆರು ದಿಗಳೂ ಕಳೆದುಹೋಗುವ
ರಾಜನು ತನ್ನ ಸಾರಥಿಯಾದ ಸುನಂದನನ್ನು
ಕರೆದು, "ನಾಳೆಯೊಳಗೆ ಅಶುಭ ಲಕ್ಷಣಗಳ ರಥಕ್ಕೆ
ಅಶುಭ ಲಕ್ಷಣಗಳ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ ಸಿದ್ಧ
ಪಡಿಸು. ಆಮೇಲೆ ತೇವಿಯೊಳನ್ನು ರಥದಲ್ಲಿ
ಕೂಡಿಸಿ ಪಶ್ಚಿಮ ದ್ವಾರದ ಮೂಲಕ ಸ್ವತಃ
ಸಾಗಿಸು. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚುಕವಾದ ದೊಡ್ಡ ಹೊಂಡ
ವನ್ನು ತೋಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ತೇವಿಯೊಳನ್ನು ಹಾಕಿ
ಮಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ. ಅವನು ಸೆಲದ ಮೇಲೆ ಯಾರಿಗೂ
ಕಾಣದಂತೆ ಮಾಡಿ ಸ್ಥಾನಮಾಡಿ ಬಿಡುವಿಡು!"
ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು.

ಕೊನೆಯ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಚಂದ್ರಾದೇವಿ ತನ್ನ
ಮಗನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ರೋದಿಸುತ್ತಾ, "ಕಂದಾ
ಮಹಾರಾಜರು ನಿನ್ನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ
ಬಿಡುವಿ ಕಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ ಅಹಂವು ನಾಳೆಗೆ ಮುಗಿದು
ಹೋಗುತ್ತದೋ ಎನ್ನ ಮಗನೇ! ಇಷ್ಟು ಕಿಕ್ಕ

బాబువల్లికి సోగి ఒరువ దుమారానాన్న నేనీదు నానా బచ్చుకు చెనేదుకోళ్ళు ఏయనా? -
 ఎందు గోణిల్లుకు.

అవల మాతా కేళద కుండలీ బోధి
 సత్తునీ వరమూండువాయు. "పదినారు
 వజ్రాగళ్ళే: నానా ముడివ పుయిత్తవ నాక
 ఫలబితుత్తదే స్వతంత్ర బరుత్తదే" ఎందు
 కుండను తన్న తాయ ఎదేదొడను అళం
 లేందు తిలదు కుండా అచళన్న సుమధాన
 పడినలు బాయి తేరులిల్లి.

జేగూద కుండలీ సూరధియద సునందన
 అవలిత్తగవ రథవాన్న ఎచ్చమూది తందు, తద
 చాగిల్లి నిర్లీ. ఒకగి ఒంచు దాగిమోందిగి.
 "అమ్మా, తమగి ఎల్లవూ గొత్తియియదే?
 నానాగ రాబుదేయన్న నేరవారిమూకాగిద" -
 ఎందను.

జంబూదేవి తన్న కేచూరూన్న ఆరింగి
 కుండు ఒందే సమనే అళతూడగిదల
 సూరధి మల్లనే బాగి తేమియనన్న అవల
 క్కేయింద బిడి, ఎత్తి వేయిగి తందు రథవల్లి
 కుండి, పర్తిచాదిక్క: ద్వారద కడగి మోగి
 యెండుకుండు పూవదిక్క: ద్వారద కడగి
 రథవాన్న నేరేయియను. అచగి తన్న తాన
 కిలన మూడవేకాద దుమారయన్న నేనదు
 దిక్కు తప్పిక్కు!

అ ద్వారవాన్న దాటిద మేలే రథవై మూరు
 యోజనగళమ్మ దొర నిర్లదే మోయితు అర్లి
 సునందనగి ఒందు కాదు పుదేతదల్లి రుద,
 భూమి ఇరువంత భుమేయంతాయిత,
 కుండలీ: అవను రథదిండిదు తేమియన
 కరీరదల్లిరువ అధరాగళ్ళే: సురీరు గంబ
 తట్టిట్టిను. అమేలే ఒందానొందు జాగదల్లి
 చాత్తకవాద మోయవన్న అగియతొడగి ను
 తానొందు దొత్త న్నాకాయ నాకకప్పగా
 తిలదు తన్న కిలనదల్లి: మగ్గనాదను.

"అబ్బబ్బ! తదినారు వజ్రాగళంద జీలవ
 విల్లవ నన్న అవయవాలగి తగి కిలన తగిరు"
 ఎంచకుండు బోధిసతను ఎదు నింతు తన్న
 క్కిగన్న అచ్చేకుండా, క్కిగళంద కాబిగళన్న
 తిక్కికొందను. రథదిండిదు అచగి తాచిగి
 నేరదు నొడికికొందను. తనగి ఎచ్చ రక్తియిద
 ఎంచ నొడికికొళ్ళలు రథవాన్న ఓందివ
 భాగదల్లి ఓదిదు ఎత్తిదను. రథవై అవల
 క్కేయల్లి జేడిన దాగి ఎద్దకొందితు. మత్త
 మల్లనే కేళగిసిదను.

అమేలే అవను తొండ తొడువ సునందన
 తత్తిర తొణి, "ఎమో! ఇమ్మోందు తద్య

ಗೊಂಡ ಗುಂಡಿ ತೋಡುವುದು ಎರಡಾಗಿ ?"

ಎಂದು ಕೇಳಿದನು

ಇವನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಯಾವನೋ
ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. "ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರ

ಮಗ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಲಗದವನು ಎರಡಾಗಿ.

ಕೆಳವು. ಅದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೊಂಡ ತೋಡಿ
ಅವನನ್ನು ಹಾಗೆಂದು ಒರಲು ಮಹಾರಾಜರು
ಅಪ್ಪಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದನು.

"ನನ್ನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡು. ನಾನು
ಎರಡಾಗಿಲ್ಲ. ಕೆಳವುನೂ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು
ಹಾಗೆವರೆ ನಿನಗೆ ಮಹಾಪಾತಕವು ಬರುತ್ತದೆ.
ನೀನಿಗೆ ನಾನು ಸತ್ತುಹೋದಂತಾದರೆ ಸಾಕ್ಷಿವೆ"

ಎಂದು ಈ ಪಾಪ ಬೇಡ" ಎಂದನು ಬೋಧಿಸುತ್ತ
ಸಾರಥಿ ಸುನಂದನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿ,
ಬಿಡಲಾಗಿ "ಯಾರು ನೀವು ? ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು ?
ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಹೆಸರೇನು ?" ಎಂದನು.

ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ ನಡಸುತ್ತಿರುವವನೇ ಹೇಳಿದನು.
ಸಾರಥಿ ನಂಬಿರಿಸಿ, ಅವನು ರಥದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ,
ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಕಾಣದೆ, ತಲೆ ತುರಿಸಿ
ಹಿಂದಿರುಗಿ ನಿಜವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಬೋಧಿ
ಸತ್ತನ ಕಾಲಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು, "ಮಹಾರಾಜರೇ
ಹಾಗಿರುವಾಗ ತಾವು ಈ ಹಾಳಾದ ಕಾಡಿಗೆ ಏಕೆ
ಬರಬೇಕಿತ್ತು ? ನಗರಕ್ಕೆ ನಡೆಯಿರಿ. ಕಾಯಾಗಿ
ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವಿರಂತೆ !" ಎಂದನು.

"ಹುಚ್ಚನೇ ! ನಿನಗೆ ಇನ್ನು ಯಾರ ಸಂಶೋಧನ
ಮಾಡುವೆ ಅಕ್ಕರೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ದಿವ ನನ್ನ ಜನ್ಮವು
ಮರಣವಾಯಿತು. ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೃತನವ
ನಿನ್ನಿ" ಎಂದನು ಬೋಧಿಸುತ್ತ

ಮಹಾರಾಜರ ತಾವು ಇನ್ನು ಕಾಲದವರೇ
ನಿನ್ನಿ ಹೋಗಿ ಕೆಳವಾಗಿ ಏಕೆ ನಂಬಿದಿರಿ ಮಹಾ
ರಾಜ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಸಾರಥಿ.

"ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಹಾರಾಜನಾಗಿ
ದೇಶವನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಘೋರ
ಮಾದ ನರಕವಾಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಮತ್ತೆ
ರಾಜನಾಗಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಂಬ ಭಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಾಯು
ಕಟ್ಟಿಹೋಯಿತು. ನಾನು ಕಣ್ಣು ಕಿವಿಗಳಿಂದ
ಮೋಡುತ್ತಾ, ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗಲೇ ನನ್ನ ತಂದೆ
ನಿರ್ದಯದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಗೆ ಕ್ರೂರ ಶಿಕ್ಷೆ
ಎಧಿಸಿದರು. ಅಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳು ಮೋಡ
ಹಾಗಾಯಿತು. ನಾನು ಮೂಢನ ಹಾಗಾದೆನು
ಈ ಜೀವನವು ನೀರಿನ ಗುಳ್ಳೆಯು ಹಾಗಿನದು. ದುಃಖ
ಮಯವಾದುದು ಎಂದು ತಿಳಿದನು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ
ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಬಹುದೆ ?
ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ವಂದಿಸಬಹುದೇ ? ಈ ಸ್ವಲ್ಪ
ಸತ್ಯಗಳು ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಮೂಸವರು ಅಜ್ಞಾನ
ದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಮೋಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದನು
ಬೋಧಿಸುತ್ತ

ಈ ಸಾರಥಿ "ಮಹಾರಾಜರೇ ! ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಾಡುವಿರಿ ! ನಾನೂ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಹಾಗೆ ಕೂಡದು. ಈ ರಥವು ಮಹಾರಾಜ ನೆದು. ಅದನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಋಣಾನುಬಂಧಗಳು ಏನೇನಿವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಹಿಡಿ. ಅದು ವರೆಗೂ ನೀನು ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ಬೋಧಿಸತ್ವ.

ತನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜಕುಮಾರನು ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆಂದಕೊಂಡು ಸಾರಥಿ, "ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ತಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆ ನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಡಿರಿ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಒವಳ ಸಂತೋಷವಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದನು.

ಅವನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆ ನೆಂದು ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಮಾತುಕೊಟ್ಟನು ಸಾರಥಿ ಅವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕನ್ನಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ರಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು.

ತನ್ನ ಕುಮಾರನಿಲ್ಲದೆ ಖಾಲಿ ರಥವು ತಿರುಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ರಾಣಿ ಕಂಡ್ರಾಬೊ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಬೋರಿಟ್ಟು ಅಳತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳು ಸಾರಥಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, "ಒಸವ್ವಾ, ನನ್ನ ಮಗ ಕಡೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಾದರೂ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದನೇ ? ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಆಡಿಸಿ ಜಡವಡಿಸಿ ಲಿಲ್ಲವೇ ಅಪ್ಪಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರ ನೀವೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಮ್ಮಾ ರಾಜನಾಗಲು ಹೆದರಿಕೊಂಡೇ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಹಾ ! ಅವರದು ಕಂಚಿ ನಂಥ ಕಂಠಸ್ವರ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಒದ್ದಿವಂತರು ! ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹಾಗೆ ಒಡಕಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ದಿವ್ಯ ಎಂಬ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೇಕೆ ಹೇಳಲಿ ? ನೀವೇ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುವಿರಮ್ಮಾ" ಎಂದು ಸಾರಥಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಂಚಾ ದೇವಿದೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವಳ ದುಃಖಾಶ್ರುಗಳು ಅನಂದಾಶ್ರುಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟವು. ಅವಳು ಕೂಡಲೇ ಆ ದಿವ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನ ಕಾಲುಗಳು ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಹೋದುವು. ತನ್ನ ಕುಮಾರನನ್ನು ನೋಡಲು ಅವನು ಒತ್ತಾಂಡವಷ್ಟು ಪರಿವಾರ ಪನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬೋಧಿಸತ್ವನಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದ ರೊಳಗೆ, ಇಂದ್ರನು ಬೋಧಿಸತ್ವನಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರ್ವಶಾಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಂತೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ರಾಜನು ಸಪರಿ ವಾರದೊಂದಿಗೆ ಆ ಪರ್ವಶಾಲೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು

ನಿಸ್ವತ್ಯತು ತನ್ನ ತಂದೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಅಸಹ
ದಗ್ಗು ಇಡಿಸಿರುವನು, ಅದರ ರಾಜನು ಅದರ ಮೇಲೆ
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದೆ, ಮಗನ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಗೌರವ
ದಿಂದ ಕೆಳಗೇ ಕುಳಿತನು, ಅವನು ತನ್ನ
ಮಗನನ್ನು ಹೊಗಾದರೂ ಕರೆದಕೊಂಡು ಹೋಗ
ಬಿಡಲು ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, "ನನಗೆ ಪೂಜಾಕಾಲ
ವೇ ಬಂದಿತು? ನೀನು ದೊಡ್ಡನು ವೆಲದ ಮೇಲೆ
ಒಪ್ಪುವೆವರೇನು?" ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ
ಗೌರವವಿದೆ. ದಾಸದಾಸಿಯಂದಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯವಿದೆ,
ಒಂದು ಹಾರಾಡು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡಿ
ರುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು.

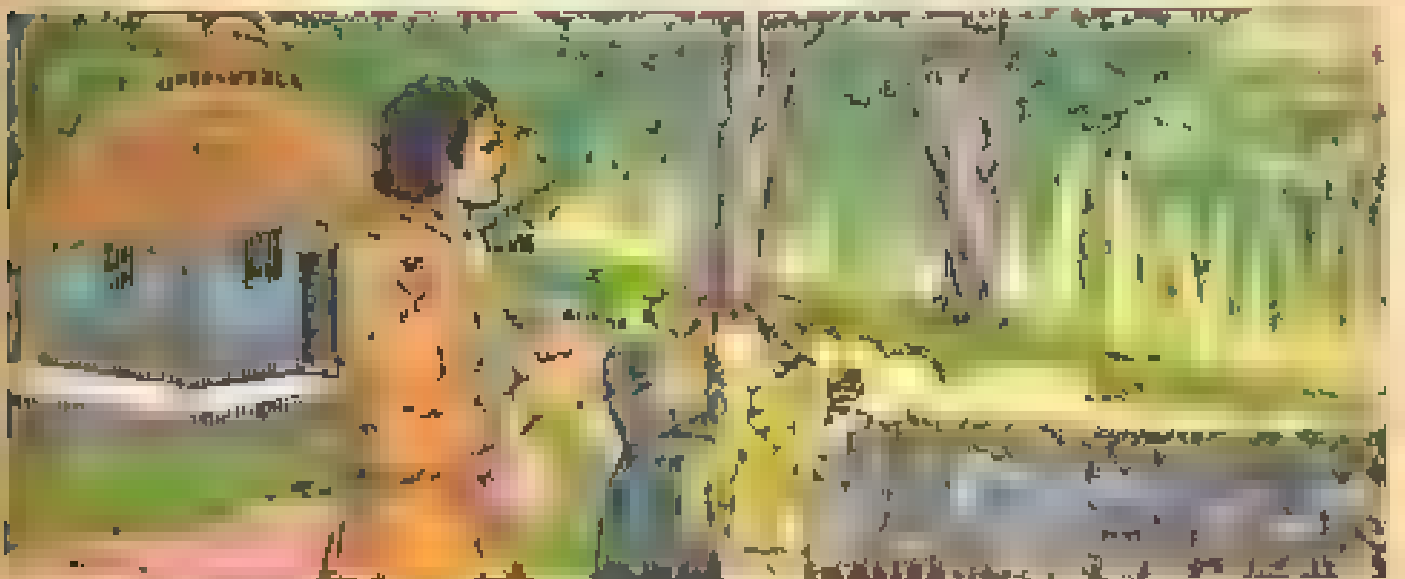
"ಅಪ್ಪಾ, ನೀವು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲವೂ ಬಾಡ
ಯೋಗುವ ಸುಖಗಳು. ನನಗೆ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ
ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು
ಕೊಂಡು, ಸಿಂಹಾಸನಗಳನ್ನು ಕುಳಿತು ಆಳಿಕೊಂಡು
ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವೆ. ಮೂರು ಗಿರಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು
ಕುತಂಭವಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಯೋವಾಗಲೂ ನಮ್ಮನ್ನೇ
ಕೊಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ತನ್ನ ಕೆಲಸ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆ
ಅಮ್ಮ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಕೊಡಿದ
ಕುತ್ಯದೆ. ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವಂತಹುದು
ಇನ್ನೂ, ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಪಾಲು ಮಾಡುತ್ತಾ

ಹೋಗುವುದು ಕಾಲ. ಹೊಡೆದು ವಾಸವಾದ
ಮೃತ್ಯು" ಎಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತ

"ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನನಗೇ
ಜೀವಿತದ ಮೇಲೆ ಅಸಹ್ಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ನನಗೆ
ರಾಜ್ಯವೇ ಬೇಡ. ನಾನು ಪಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.
ನೀನು ನನಗೆ ಬದಲಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳು"
ಎಂದನು ರಾಜ.

"ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ ನಿಂತಿರುವ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ
ರಾಜ್ಯವೇಕೆ? " ಎಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತನು ಅಲ್ಲಿ
ಸಿರಿದವರೊಬ್ಬರೂ ಜೀವಿತದ ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನು
ಕುರಿತು ಬೋಧಿಸಲು ತೊಡಗಿದನು. ಅವನ
ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಾರಕ್ಕೆ ನಗರವೇ ಕವರಿ
ಬಂದಿತು. ಕಾಲಕ್ರಮದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿ
ನಗರವು ಪಾಲು ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಕಾಜಿ ರಾಜನು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದನೆಂದು ತಂದ
ಕೂಡಲೇ ಬೋಧಿಸುತ್ತನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು
ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರಾಜನೂ ಅವನ ಪ್ರವೇಶವೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದರು. ಹೀಗೆ ಮೂರು ರಾಜ್ಯಗಳು ಪಾಲು
ಬಿಟ್ಟು ಹೋದವು. ಆ ರಾಜ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಾರ್ಗಗಳೆಲ್ಲಾ
ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳಾಗಿ ವಾಸವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ನಗರ
ಗಳಲ್ಲಿ ಸಂವತ್ಸರಗಳಿಗೆ ಮೃಗವೇ ಮಡಕೆಗಾಗಿರುವ
ಜಿಲೆ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು.

ರಾಜಸಭೆ

ಹೀರರೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದ ನಂಬೊಬ್ಬ ದುರವಕನಿದ್ದನು. ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ದುರ್ಬಲವು ಮನೆಯಂತೆ ಸುಸಿರಿತವಾದುದು. ಆದರೆ ಶಾರೀರಕವಾಗಿ ಅವನು ದುರ್ಬಲನಾಗಿದ್ದನು. ಗ್ರಾಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಶರೀರ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಗೋವಿಂದನು ಕೈಲಾಗದವ ನಂತರೇ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಅಕ್ಕನೂ ಅತ್ತಿಗೆಯೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗದವನೆಂದು ಬಹಳ ಬೇಸತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಗೋವಿಂದನು ಊರಿನ ಜವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಯೆನಿಸಿ ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಬಹಳ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವರು ಗೋವಿಂದನ ಅಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ, "ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಯವನು. ಅವನನ್ನು ನೇಶಕ್ತನೆಂದು ಹೀಯಾಳಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬರುರುತ್ತ ತಮ್ಮನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಊರಿನವರು ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುವುದು ಕೂಡಾ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಬೇಸರತಂದಿತು. "ಗೋವಿಂದನು ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ರಾಜಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸನ್ಮಾನ ಪಡೆಯಬಾರದೆ? ಇಲ್ಲೇಕೆ ಕುಳಿತಿರ ಬೇಕು?" ಎಂದನು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ.

"ಅಮ್ಮೋಮು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೇನು ಕಡಿಮೆ!" ಎಂದಳು ಹೆಂಡತಿ.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆರ್ಥ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಗೋವಿಂದನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡನು. ತಾನೇಕೆ ರಾಜಸಭೆಯ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದು? ಎಂದುಕೊಂಡಿತು. ಯುಗಾದಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ದರ್ಬಾರು ನಡೆಸಿ ಪುರಜನರ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ಒಹಂಮಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಯುಗಾದಿ ಬರಲಿಕ್ಕಿದೆ. ಆ ದಿನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೋವಿಂದನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗಿ, ರಾಜಸಭೆಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದನು. ರಾಜನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರು

ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸು
ತ್ತರು. ಆಮೇಲೆ ರಾಜನು ಅವರನ್ನು ನೋಡ
ುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೇಳಿದನು. ಅವೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಾರಣವಾದ
ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇ ಆಗಿದ್ದುವು.

“ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಸಂಧರಾದವರು
ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ?” ಎಂದು ರಾಜನು
ಯೊದಲನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದನು.

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜನರು
ಇದ್ದಾರೆಂದು ಒಬ್ಬನು ಹೇಳಿದರೆ, ಜನ
ಸಂಖ್ಯೆಯ ಹತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗವಷ್ಟು ಸತ್ಯಸಂಧ
ರಾದವರೆಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

“ತಮ್ಮ ಕೈ ಕಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಜನರೂ
ನಿಗಿಂತಲೂ ಸತ್ಯಸಂಧರೇ” ಎಂದನು ಗೋವಿಂದ.

“ಅದು ಹೇಗೆ ಅಷ್ಟು ಖಂಡಿತ ಹೇಳುವೆ?”
ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ರಾಜ.

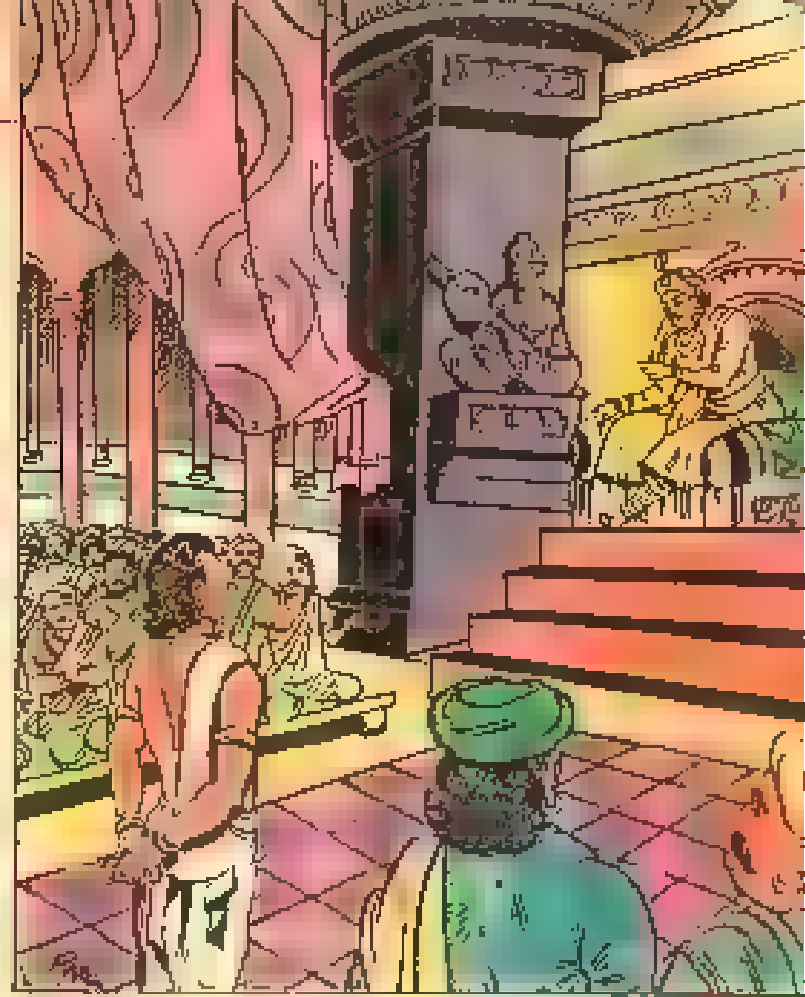
“ಅವರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಸಂಧನಲ್ಲದವನಿದ್ದರೆ ತಾವು
ಅವನನ್ನು ಎಂದೋ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ”
ಎಂದನು ಗೋವಿಂದ.

ರಾಜನು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದನು:
“ನಿಗಿ ಇಷ್ಟವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಹೇಗೆ ದೊರಕು
ತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುವಿರಾ?”

“ಪ್ರಜೆಗಳು ನಮಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಡು
ತ್ತಾರೆ” ಎಂದನು ಒಬ್ಬ. “ಹತ್ತಿಯಿಂದ ಬರುವ
ವಸ್ತು” ಎಂದನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು
ಒಂದೊಂದು ಹೇಳಿದರು.

“ತಮ್ಮ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡ
ನಂತರವೇ ನಿಯೋಗಿಗಾರರು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ
ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೇಯುತ್ತಾಕೊಡುತ್ತಾರೆ” ಎಂದನು
ಗೋವಿಂದ.

“ಯಾರೂ ನಂಬಲಾಗದ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿರಿ”
ಎಂದನು ರಾಜ.

“ನನಗೆ ಬಹಳ ತಲನೋವಾಗಿದೆ” ಎಂದಾ
ಒಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು.

“ನಾನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿದನು” ಎಂದನು
ಇನ್ನೊಬ್ಬ.

“ನನ್ನ ಕಾಲು ಮುರಿದು ಚೀರೆ ಚೀರೆಯಾಗಿ
ಮತ್ತು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿವೆ” ಎಂದನು ಮಗದೊಬ್ಬ.

“ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಎಮ್ಮೆಗಳು”
ಎಂದನು ಗೋವಿಂದ.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಮೋದ ಕಾಲ
ಕ್ಷೇಮವು ನಡೆದ ಮೇಲೆ, ಮಹಾರಾಜನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ
ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಹುಮಾಸ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಗೋವಿಂದ
ನಿಗೆ ಕೂಡಾ ಒಹುಮಾಸ ಬಂತು. ಆದರೆ ಅದೇನೂ
ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಒಹುಮಾಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾಡಿಯಲ
ವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ಸಾಣ್ಣಿನನ್ನಿಟ್ಟು
ಒಂದು ಜುತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಂಚೆಗಳನ್ನು ಮಹಾ
ರಾಜನು ಕೊಡಿಸಿದ್ದನು. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಬೆತಣದ

ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಕೂಡಾ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಗೋವಿಂದನು ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ, ರಾಜನು ಕೊಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತಾರಿಗೋ ಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದನು. ಉಳಿದ ಬಹುಮಾನಿತರೆಲ್ಲಾ ರಾಜನು ಕೊಟ್ಟ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಊಟದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅವನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತಾನು ಊಟಮಾಡುವ ಚಟ್ಟಿಸಾರನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಯಷ್ಟೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಊಟ ಮುಗಿಸಿದನು. ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಪಲ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಪಾಯಸಗಳನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ.

ಗೋವಿಂದನ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಹೋಯಿತು. ರಾಜನು ಗೋವಿಂದನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ, "ನಾನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೀನು ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಊಟದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಔತಣದ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳೊಂದೂ ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ ಪಂತ, ಇದು ನನಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ ಅಲ್ಲವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

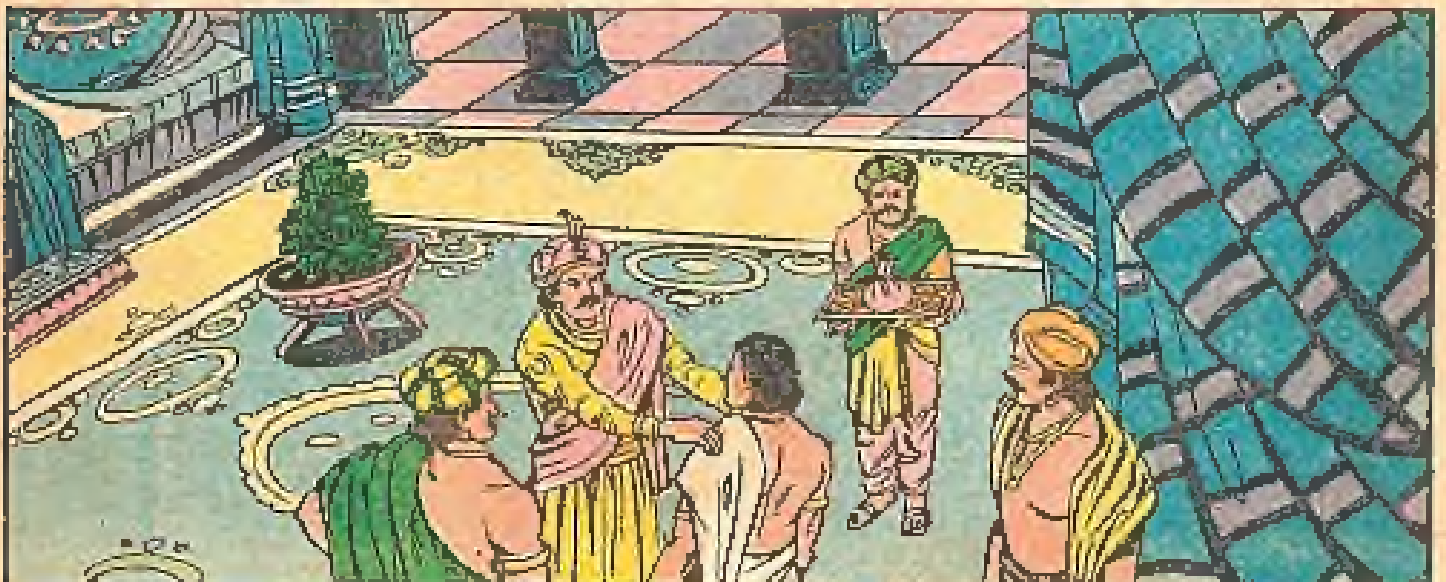
"ಮಹಾರಾಜಾ, ನಾನು ಒಡವಾಳು. ತಾವು ಕೊಟ್ಟ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಈಗ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ ನೆಂದರೆ, ಪನಗೆ ಏನು, ಬಡತನದ ಬಟ್ಟೆ ಉಟ್ಟು

ಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸಾಗದು. ಇಷ್ಟು ಬೆಲೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆನು. ದಿನಾ ಚಿಟ್ಟಿ ನಡೆಕೊಂಡು ಗಂಜಿ ಕುಡಿಯುವಂತಹ ನನ್ನಂತಹವರು ಪಂಚಭಕ್ಷ್ಯಪರಮಾನ್ನಗಳ ರುಚಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಹಣವಿದ್ದವರ ಅಭಿಜಾಪಗಳು ಬಂದು, ಅದರಿಂದ ಕಳವು ಮೋಸ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಅರ್ಹತೆಗೆ ಶಕ್ತ ಹಾಗೇ ಊಟಮಾಡಿದೆನು. ಅವಮಾನ ಪಡಿಸುವ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ನನಗಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಸಿವೆಯಾದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತೆನು" ಎಂದನು ಗೋವಿಂದ.

"ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯವನ್ನೂ ದಾನ ಮಾಡಿದೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ರಾಜ.

"ಇಲ್ಲ ಮಹಾರಾಜಾ, ನನ್ನನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ನನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು ಗೋವಿಂದ.

ಗೋವಿಂದನ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಹಾರಾಜನು ಬಹಳ ವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ, ಅವನಿಗೆ ಸಾವಿರ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದನು. ಹಾಗೆ ರಾಜನು ಅವನ ಮನೆಯ ಬಡತನ ನೀಗಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೂ ಕೊಡಿಸಿದನು.

ಪ್ರಕಾಶನ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು

ಅಮೆರಿಕಾ ರಾಕೂನ್

ಉತ್ತರ ಅಮೆರಿಕಾದೊಳಗೆ ರಾಕೂನ್ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆಹಾರವನ್ನೇವೆ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರಡಿ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಈ ರಾಕೂನ್‌ಗಳು ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿ ಕತ್ತಲೆ ಪಡೆದೊಂದು ಬದು ವಾಗಲೇ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಡುತ್ತವೆ. ಬೆಕ್ಕ ಬೆಕ್ಕ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನೂ, ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ, ಇರಿಗಳನ್ನೂ, ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ದೊಡ್ಡದ ಹೋದರೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಕೋಳಿ ಗೊಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವತ್ತು ಬದಲಿರುವಂತೆ ಸಣ್ಣ ಸೆಟ್ಟುವಾದರೂ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮರಗಳ ಕೊಂಬೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಾಲುಗಳು ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪಾಗಿ, ಬೆರಳುಗಳ ನಡುವೆ ಚರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಇವು ಲಕ್ಷಿ ವೇಗವಾಗಿ ಈಜಬಲ್ಲವು. ನದಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮುಂದಿನ ಕಾಲಗಳಿಂದ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳುತ್ತವೆ. ಯಾವ ಆಹಾರವನ್ನಾದರೂ, ಮೀನುಗಳನ್ನಾದರೂ ಸಾಯಿ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೊಳೆಯದೆ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಇವುಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ !

ಬಾಲದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಮೀಟರು ಉದ್ದವಾದ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿದ್ದವು. ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಉಣ್ಣೆದುಸ್ತುಗಳ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ತರಗುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಕೂನ್ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದವು. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಶತಾಬ್ದದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೆ ಕಣವೆಯ ಮನುಷ್ಯರು ಹಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರಾಕೂನ್ ಚರ್ಮಗಳನ್ನೇ ವಿವಿಧವಾದ ವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಬಿರುಗಲಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಿವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಶರದ್ವಸು ಒಂದ ಕೂಡಲೇ ಅನುಕೂಲವಾದ ಹಾಗೆ ಹುಡುಕುತ್ತ, ನೀತಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಗುವ ಚಳಿಗಾಲವೆಲ್ಲಾ ದೀರ್ಘವಾದ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆಯುತ್ತವೆ, ವಾತಾವರಣವು ಬೆಚ್ಚಗಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೊರಗೆ ಹೊರಡುತ್ತವೆ.

ನಿಜವಾದ ಮೋಜು, ಗೋಲ್ಡ್ ಸ್ಪಾಟ್ ಮೋಜು.

Artificially flavoured. Contains no fruit juice or fruit pulp.

serve chilled

ಫೋಟೋ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸ್ಪರ್ಧೆ : : ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦
 ಫೋಟೋಗಳು ೧೯೮೬ ಫೆಬ್ರವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ.

D. M. Raja Rao

A. L. Syed

★ ಮೇರಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಶಿರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ★ ರಿಸೆಂಬರ್ ೧೦ ರೊಳಗೆ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ★ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂ. ೫೦ ಬಹುಮಾನ. ★ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಹಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯಬಾರದು.

ವಿಳಾಸ : ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

ಅಕ್ವೇಬರ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫರಿಕಾಂತ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಕಣ್ಣು, ದಿಟ್ಟಿ, ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿದ್ದರೇಕಾದವನು

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ, ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದವನು

ಕಳುಹಿಸಿದವರು : ಕಾಂಚನ, ಪಿ. ದುರ್ಗಾ, ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ, ಮಂಜು

ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦/- ಈ ತಿಂಗಳ ಆಖ್ಯಾಯಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಉತ್ತರಗಳು :

೧. ರವಿ, ಉದಯಶಂಕರ್. ೨. ಕೋಲು. ೩. ಉಪ್ಪಾದ ಬಿಟ್ಟುಬಾನ್. ೪. ಫಜಲ್.
೫. ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಜ್.

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., 188 N.S.K. Salai, Madras 600 026 (India) and Published by B. VISWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras 600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.